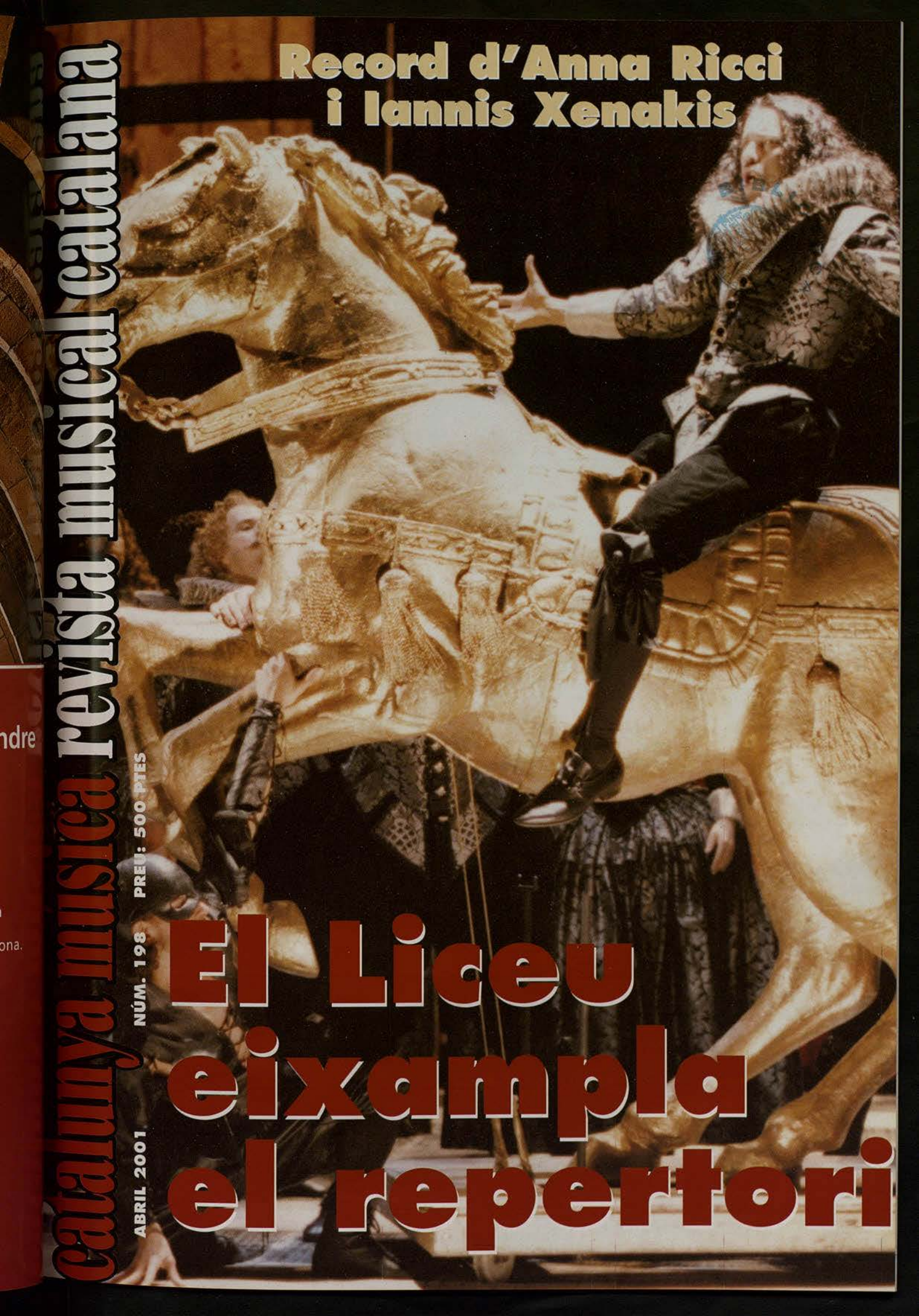

**Record d'Anna Ricci
i Iannis Xenakis**

catalunya musica revista musical catalana

ABRIL 2001

NÚM. 198

PREU: 500 PTES

**El Liceu
eixampla
el repertori**

Ajuda'ns a fer realitat un somni

El Palau de la Música del s.XXI

El Palau de la Música Catalana, que tots portem al cor, vol donar la benvinguda al s. XXI gaudint de l'obra completa que Domènech i Montaner va somiar el 1905. Un Palau, Patrimoni de la Humanitat, que tindrà la tecnologia i els equipaments més avançats.

Ajuda'ns a fer realitat aquest projecte amb la teva aportació al compte núm. 2013 0500 15 0213238637 de la Caixa Catalunya, o mitjançant un taló nominatiu a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, c/Sant Francesc de Paula 2, 08003 Barcelona.

Gràcies per ajudar-nos a construir el Palau del s.XXI

3A ÈPOCA ANY XVIII
NÚM. 198, ABRIL 2001

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Guinjoan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla** i **Jordi Rueda**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpresió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, ROBERTO BENITO, MANUEL CAPDEVILA I FONT, CESC, JAUME COMELLAS, GREGORI ESTRADA, MARIA GRATACÓS I MONLLOR, VLADIMIR JUNYENT, JORDI MALUQUER, JOSEP M. MESTRES QUADRENY, MIQUEL PARDO, MIQUEL PUJADÓ, JAUME RADIGALES, JOAN SOLER I AMIGÓ, ALBERT TAULÉ I VIÑAS, FRANCESC TAVERNA-BECH I LLUÍS TRULLÉN.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2001.

Portada: **Gloriana de B. Britten** (foto: **Stephen Vaughan**).

revista musical catalana

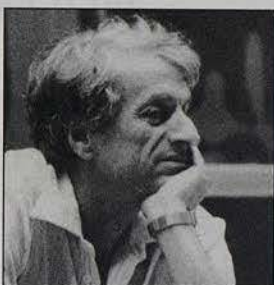
EDITORIAL

PANORAMA

FOTO: P. BARCELÓ

Anna Ricci

Iannis Xenakis

TEMA

MUSICALIA

FOTO: E. GUILLAMET

Xavier Benguerel

SCHERZANDO

LLIBRES-DISCOS

CONCERTS

- 5 Composicions superstar
- 6 Liceu: una insòlita varietat d'oferta per J.C.C.
- 10 Anna Ricci. Una gran artista, una gran professional per Manuel Capdevila i Font
- 13 Iannis Xenakis. Matemàtica creativa de la música per Josep M. Mestres Quadreny
- 17 Mikrokosmos: L'exemple de Marta Casas per Pere Artís
- 18 Tangents: Dalí operístic per Jordi Maluquer
- 21 El ballet s'incorpora al cicle Concert de Tarda per RRMC
- 22 Els jocs mozartians d'Andrés Schiff per F. Taverna-Bech
- 25 Ainhoa Arteta enamora el públic per J.C.C.
- Calderón i Hidalgo sota l'òptica de Savall per Roberto Benito
- 27 Una nova lliçó magistral de Joaquín Achúcarro per Lluís Trullén
- 28 Una actuació que fa afició per Miquel Pardo
- 29 El jardí extraordinari de Charles Trenet per Miquel Pujadó
- 31 Música litúrgica: zfuncionalitat versus estètica?
- 32 Música litúrgica a la Catalunya contemporània per Jaume Radigales
- 34 Litúrgia romana i cant popular per Albert Taulé i Viñas
- 36 El cant litúrgic, culte i cultura al llindar del segle XXI per Joan Soler i Amigó
- 38 Les Trobades d'Animadors de cant per a la litúrgia, a Montserrat per Gregori Estrada
- 40 Xavier Benguerel. 50 anys d'ofici de compositor per Maria Gratacós i Monllor
- 44 Olaf Baer i Katerina Karnéus, Ton Koopman, Frank P. Zimmermann, Roger Norrington, Manuel Barrueco, Ensemble Unicorn per Lluís Trullén
- 47 Narcís Bonet, Pere Puértolas per F. Taverna-Bech
- 48 Billy Budd o el joc de les ambigüitats semàntiques per Vladimir Junyent
- 50 per Cesc
- 52
- 55

ELS DIUMENGES AL PALAU

IX Temporada, 2001

Diumenge, 25 de febrer de 2001, 18 h

Orquestra de Cambra Teatre Lliure

Marisa Martins, mezzosoprano

Jaume Cortadellas, director

Suite op. 157

Impresiones porteñas

Chansons Madécasses

Obertura sobre temes jueus, op. 34

Cançons escoceses i irlandeses

Cançons escoceses

D. Milhaud

LL. Vidal

M. Ravel

S. Prokófiev

L. van Beethoven

C.M. von Weber

Diumenge, 4 de març de 2001, 18 h

Camerata Anxanum

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)

Lynda Russell, soprano

Jordi Domènech, contratenor

Lluís Vilamajó, tenor

Marcos Fink, baix

Jordi Casas Bayer, director

El Messies

G. F. Haendel

Diumenge, 18 de març de 2001, 18 h

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra

Orfeó Català

(Patrocinat per Fundació Caixa Penèdies)

Gudrun Bruna, soprano

Lluís Vilamajó, tenor

Josep Vila i Casañas, director

Domine ad adjuvandum me festina

Kyrie

Beatus vir

Les set paraules de Jesucrist a la Creu

Concert patrocinat per CHOCOLAT FACTORY

A. Vivaldi

A. Vivaldi

A. Vivaldi

C. Taltabull

Diumenge, 25 de març de 2001, 18 h

Holland Wind Players

Jean Decroos, violoncel

Jeroen Weierink, director

Nocturn en Do major, op. 24

Simfonia núm. 31, "París"

Concert per a violoncel i instruments de vent

Serenata en Re menor, op. 44

F. Mendelssohn

W.A. Mozart

J. Ibert

A. Dvorák

Diumenge, 1 d'abril de 2001, 18 h

Trio Kandinsky

Manuel Porta, violí

Amparo Lacruz, violoncel

Emili Brugalla, piano

Trio núm. 1, op. 35

Trio, op. 39

Trio en La menor, op. 50

J. Turina

S. Brotons

P.I. Txaiovski

Diumenge, 22 d'abril de 2001, 18 h

Albert Attenelle, piano

Antoni Besses, piano

Concert núm. 4, en Fa major,

per a dos instruments de teclat

Concert núm. 6, en Re major,

per a dos instruments de teclat

Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56b

Set peces del "Mikrokosmos"

Suite en blanc et noir

Dues "Visions de l'Amen"

Variacions sobre un tema de Paganini

P. A. Soler

P. A. Soler

J. Brahms

B. Bartók

C. Debussy

O. Messiaen

W. Lutoslawski

Diumenge, 13 de maig de 2001, 18 h

Orquesta Sinfónica de Castilla y León

Olatz Saitua, soprano

Achim Fiedler, director

Els frescos de Piero della Francesca

Simfonia núm. 4

B. Martinu

G. Mahler

Diumenge, 20 de maig de 2001, 18 h

Orquestra Filharmònica Janáček d'Ostrava

Igor Ardasev, piano

Petr Vronsky, director

La força del destí (obertura)

Concert per a piano i orquestra núm. 1

Simfonia núm. 15

G. Verdi

S. Rakhmáninov

D. Xostakóvitx

Preu de localitats de 600 a 3.000 Ptes.

Venda de localitats: a partir del 9 de febrer

Informació i venda: Palau de la Música Catalana Tel. 93 295 72 00

Patrocinat per:

ABC
CATALUNYA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

Patrocina i organitza:

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Darrerament, sota l'influx d'una clara progressió d'oferta de música culta estan apareixent estratègies promocionals fins fa poc inusuals en els nostres ambients. L'aparició de noves instàncies gestores de també noves iniciatives que s'uneixen a les consolidades i amb una continuïtat que ve de lluny, té força a veure amb aquest fet que estem mostrant o simplement constatant. I una de les característiques més explícites d'aquestes estratègies a les quals ens referim és la incidència central que es fa en determinats títols d'obres molt conegudes i, per tant, molt assumides per amplis sectors de la societat; sigui la més convencionalment i assentadament melòmana o no.

Sembla força clar que hom intenta, sobretot, eixamplar el segment habitual de públic amb l'esquer d'unes obres que, per la virtut exposada de ser patrimoni gairebé popular, garanteixen espectacle musical.

Hom diria que pel que fa a estratègies promocionals s'ha passat del protagonisme dels intèrprets al dels autors, en un gir coperniquià molt perceptible que tanmateix obre interrogants; sobretot quan la incidència exagerada en un dels dos aspectes pot suposar la negligència massa absoluta de l'altre. En aquest cas les possibles virtuts amb vista a servir la popularització de la música, quelcom intrínsecament positiu, poden malmetre's de soca-rel pel fet que, a la fi, els resultats poden distorsionar la realitat exacta de les obres proposades i dels seus valors. Hom corre el risc de caure en uns matisats processos desculturalitzadors problemàtics.

Si des d'aquí mateix alguna vegada hem denunciat la manca de risc de determinades programacions conservadores i del culte excessiu a l'intèrpret, sembla just advertir aquesta nova realitat, en produir-se sense atènyer, per mitjà de versions amb uns mínims de categoria, una visió digna i raonablement fidel a les obres originals.

És una qüestió de respecte a les obres i a llurs autors, i també a la societat i, d'una manera especial, als espectadors destinataris més directes de les propostes.

Composicions superstar

Liceu: una insòlita varietat d'oferta

Un títol d'un tan extraordinari atractiu com *La Bohème* obrirà el dia 7 d'octubre la propera temporada del Gran Teatre del Liceu. I si el fet sempre assoleix caràcter d'esdeveniment, l'equipatge artístic que el bastirà hi ha de col·laborar de manera adient. Després, esperen ni més ni menys que deu mesos d'intensa activitat, amb un total de 194 sessions i una assistència prevista de més de 300.000 espectadors.

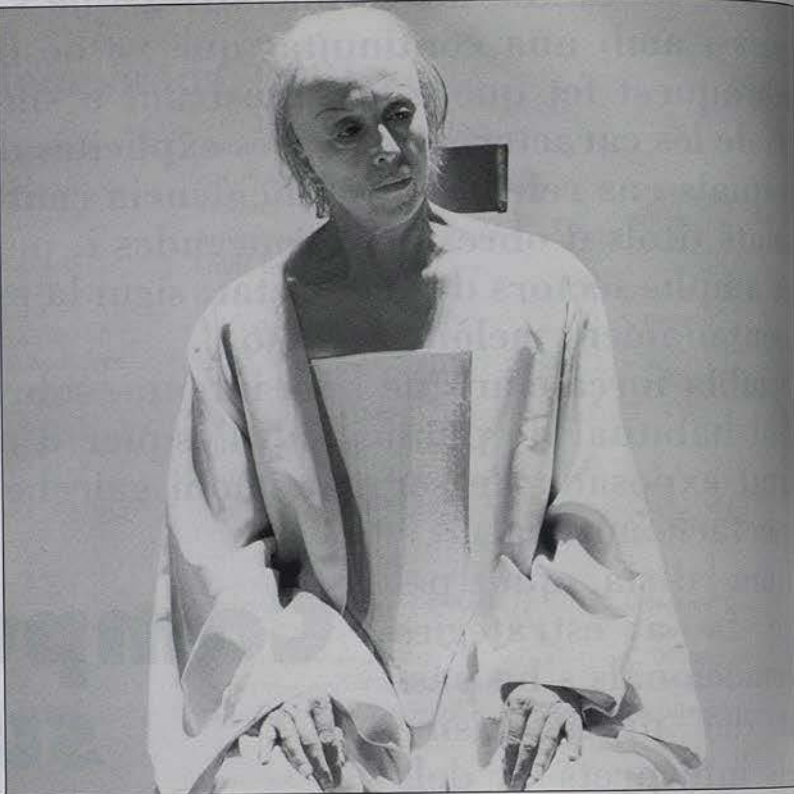
Per J.C.C.

El Gran Teatre del Liceu acaba de fer pública la programació de la que serà ja la tercera temporada al recinte reconstruït, i per tant hom entra en una dinàmica que podríem qualificar de normalitat o de velocitat de creuer. En tots els sentits. Tant en l'estrictament artístic com en el de funcionament.

I en aquest segon aspecte això inclou components tan diversos com la concreció d'un nombre bàsicament estable de títols, de representacions, recitals i concerts i l'optimització de tots els recursos humans i tècnics, aquests amb un fet tan exemplificador com la coexistència en cartellera de dos muntatges. A part farem esment d'un altre aspecte que ens sembla molt important, en el context d'aquesta normalitat assolida, o en vies d'assoliment que acabem d'esmentar.

Més endavant ampliarem l'apartat quantitatiu, per situar ara en primer lloc l'aspecte artístic, que és el que, per essència, ens

FOTO: STEPHEN VAUGHAN

Glorina de Britten, una producció destacada de l'Opera North.
A la foto: Josephine Barstow en el paper d'Elisabeth I

ha de merèixer més interès.

Tretze títols, dos dels quals en versió de concert, ocuparan 100 representacions. El nombre es reparteix de manera desigual entre les diverses propostes, però amb un clar protagonisme dels cinc títols de gran repertori —que s'oferiran entre 10 i 12 vegades—, mentre que els de repertori menys atractiu tindran un presència entre 4 i 9 representacions, i els dos títols en versió de concert només seran presents dues vegades cadascun a l'hemicicle liceístic.

L'expressió "diversitat" segurament és la que millor defineix el caràcter artístic de la programació. En aquest sentit, la suau esmentada quantitat de "només" cinc títols de gran repertori resulta ben indicatiu del que s'acaba d'exposar, sobretot si tenim en compte que un d'aquests —*La flauta màgica* mo-

zartiana— és la tercera temporada que es representarà amb el mateix muntatge.

Així, queden amb caràcter de gran programació, l'esmentada *La Bohème*, *La Traviata*, *La Favorite* i *Tristany i Isolda*, que compartiran cartellera amb obres com *Katia Kabanova* de Leós Janáček, que amb *La peïta guineu astuta* duplicarà la seva presència en la temporada. El capítol d'obres al marge dels grans repertoris el completaran *Gloriana* de Benjamin Britten, *Henry VIII* de Saint Saëns i *Macbeth* de Msenk de Dmitri Xostakóvitx. El tres darrers títols seran estrena al nostre teatre.

Cal fer esment, encara, de la reposició del muntatge de *L'Orfeo* de Monteverdi, amb responsabilitat musical de Jordi Savall i en la coneguda i bella producció de Gilbert DeFlo.

FOTO: E. GUILLAMET

Ofèlia Sala interpretarà *La Fattuchiera* de Vicenç Cuyàs i *La flauta màgica* de Mozart

Hom hi incorpora un títol molt significatiu de l'òpera catalana romàntica, *La Fattuchiera* de Vicenç Cuyàs, que igualment que *La clemenza di Tito* s'oferirà en versió de concert.

Una novetat, o una recuperació d'una manera de fer precedent llunyana, és la presència d'una companyia convidada –producció, orquestra, cor, direcció i solistes–, que serà l'Òpera North d'Anglaterra, que té una especial vocació itinerant. Oferirà *Gloriana* –considerat el seu espectacle emblema– i *La petita guineu astuta*.

Veus i repartiments

Aquests títols seran servits per un estol de veus que aporten novetats dignes d'esment al costat de noms molt habituals, alguns ben estimats per l'afecció liceística.

Entre aquells cal fer esment de la soprano Ruth Ann Swenson (*La Traviata*), Julia Varady

–aquesta perquè és la primera vegada que interpreta òpera al Liceu–, i Jennifer Larmore (*La clemenza di Tito*), Angela Dnoke (*Katia Kabanova*) i Deborah Polaski (*Tristan und Isolde*), que esdevenen debuts liceístics que mereixen una atenció especial.

Entre els coneguts, cal esmentar presències que són molt d'agrair, tal com s'ha apuntat abans. És el cas del repartiment de *La Bohème*, amb Maria Bayo com a Mimi i Regina Schörg com a Mussetta; l'actuació amb dos papers de protagonista de l'esplèndida soprano valenciana Ofèlia Sala (*La Fattuchiera* i *La flauta màgica*), a l'obra de Cuyàs compartint repartiment amb Petia Petrova, Josep(?) Sempere i Carlos Chausson; Joan Pons i Carlos Álvarez componen un excepcional duo de Germont a *La Traviata*, Montserrat Caballé serà Caterina d'Aragó a *Henry VIII* en un retorn a la representació escènica que no pot deixar indiferent, amb un equip

FOTO: ANDREAS POHLMANN

Sylvain Cambreling, el director més prestigiós de la temporada liceística

en el qual destaca el veterà baix baríton nord-americà Simon Estes; Dolora Zajick, Josep Bros, Manuel Lanza, Stefano Palatchi i la jove i emergent Mariola Cantarero integren un repartiment molt notable per a *La Favorite*; Nadine Secune encapçala el repartiment de *Lady Macbeth de Msenk* i Thomas Moser pot ser un Tristany de gran envergadura.

Noms importants seran presents de forma individualitzada en el capítol de recitals, com és el cas, per ordre de programació, de Marjana Lipovsek, June Anderson, Waltraud Meier, Frederica von Stade, Roberto Scandiuzzi, Elena Prokina i Dmitri Hvorostovski, tots acompanyats amb piano.

Julia Jones i Cambreling, directors esperats

Pel que fa a batutes, hom es mou en el nivell de discreció de

sempre, amb un inevitable protagonisme central del titular, Bertrand de Billy (*La Bohème*, *Tristan und Isolde* i *La clemenza di Tito*, ultra el concert amb *La Creació* de Haydn), mentre que apareixen dos noms d'un relleu per damunt del que és habitual. Julia Jones (*La Traviata*) i Sylvain Cambreling (*Katia Kabanova*). El nostre Josep Pons assumirà la responsabilitat de dos títols –*La Fattucchiera* i *La flauta màgica*–, Richard Bonynge servirà amb la seva coneguda i hàbil professionalitat l'expressió més genuïna del *belcanto* a la programació –*La Favorite*–, que per cert s'oferirà en la versió original en francès.

Peter Schneider, el competent director alemany, no dirirà cap òpera. Només un dels concerts simfònics, amb obres d'Strauss i Beethoven i amb la participació solista d'Àlicia de Larrocha.

Produccions sense risc

Si el factor dramàtic ha marcat la temporada que estem acabant, no sembla que hagi de passar el mateix a la vinent. I sense que això hagi de pressuposar que hom ha decantat la balança de manera sobtada en el sentit contrari. En tot cas, tot sembla indicar, a l'avançada, que, deliberadament o no, s'ha evitat continuar amb la línia que tan manifestament es va endegar la temporada ara encara en curs.

Els orígens d'una gran part de les produccions i els noms dels seus realitzadors, sobre el paper ja situa un context del que podríem anomenar normalitat, terme al qual, en aquest cas, ni molt menys donem una accepció absolutament positiva. El tema ha de continuar obert, perquè s'ho val, i no es pot bandejar amb actuacions esporàdiques, sinó amb una línia seriosa de reflexió, amb una perspectiva oberta, crítica i rigorosa i amb l'absència de prejudicis i de clíxés prefixats; en cap dels sentits o de

direccions formals.

Vitalitat de les activitats secundàries

El Foyer novament serà àmbit d'una important activitat, centrada en tres capítols: les titulades sessions al Foyer, les sessions golfes i finalment la programació infantil.

Pel que fa al cicle pròpiament del Foyer, s'hi oferiran deu sessions, que majoritàriament esdevenen complements molt valuosos de les propostes de la temporada. Són aquestes sessions el títol genèric de les quals comença de forma clara amb "En ocasió de..." seguit del títol de l'òpera corresponent. En aquest cas estaran dedicades a *La Bohème*, *Gloriana*, *La Traviata*, *Henry VIII*, *Orfeo*, *Katia Kabanova*, *La Favorite*, *Lady Macbeth de Msenk* i *Tristan und Isolde*, a les quals cal afegir una dedicada a homenatjar Conxita Badia. Cal remarcar l'interès d'aquestes sessions, realitzades amb un gran

rigor i que esdevenen font d'enriquiment i d'obertura d'horitzons del món de l'òpera, d'un gran valor.

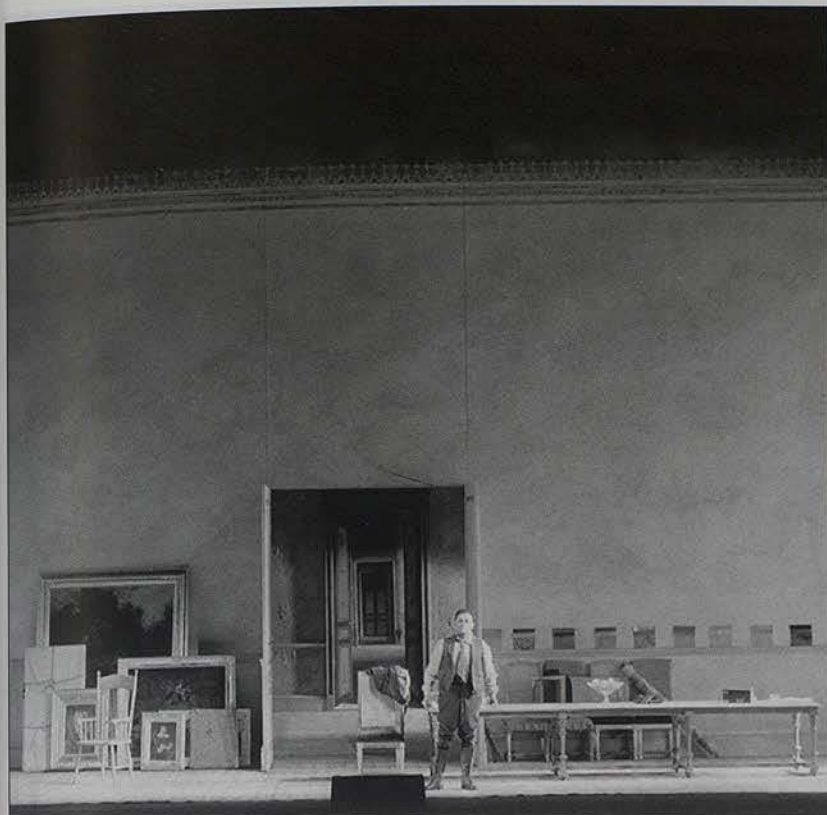
Les "sessions golfes" acolliran dos espectacles de base teatral. L'un dedicat a la que fou excèntrica ballarina Tòrtola València amb tres sessions, i l'altre en homenatge a Sarah Bernhardt amb interpretació de Sarah Walker dues representacions.

La programació infantil disminueix el nombre de propostes, de tres a dues, però s'hi incrementa la capacitat d'acollida, ja que una d'elles, *Pere i el llop*, s'oferirà a la Sala Gran, mentre que l'altra, *La petita flauta màgica*, serà representada al Foyer. Tot això al marge d'altres activitats educatives, com la representació per a alumnes de Secundària de l'òpera *Eco* en col·laboració amb l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i el CCCB, les visites guiades de grups escolars, l'assistència a assajos, etcètera, tot configurant d'aquesta manera una oferta remarcable en rigor i extensió.

Més de 150 anys d'història del Gran Teatre del Liceu l'han convertit històricament en la referència cabdal de la lírica, no sols a Catalunya, sinó a Espanya. Mèrits històrics en sobren i, per tant, la realitat resulta prou incontrovertible.

Tanmateix, d'història no es viu, això també és incontrovertible. I en aquest sentit, el manteniment i reforçament de l'esmentada primacia constitueix un afer que transcendeix l'estricta àmbit, gairebé metafísic, de l'orgull o l'autoestima –lírica en aquest cas– i d'altres conceptes en aquesta línia.

Ens trobem en un complex àmbit conceptual que creiem que no es pot negligir i que si més no té l'al·licient primari de constituir-se en esquer dinamitzador de tot el que es mou a redós de la casa. Creiem que elements patrimonials tan importants com el suport afectiu i efectiu de la societat catalana al Liceu des de les profunditats de la seva història fins als tristos avatars recents, la condició d'element diferencial identificador cultural barceloní i català del teatre líric i la mateixa responsabilitat històrica, en aquest sentit suposen obligacions, no solament morals, del tot indefugibles.

La Traviata de Verdi, en la producció del Royal Opera Covent Garden, clourà el cicle commemoratiu del centenari Verdi

Números que creixen

La pròxima temporada situa unes fites d'intensitat importants en gairebé tots els àmbits de l'actuació liceística, que viuran increments notables. És el cas de passar de 111 a 144 representacions a la Sala Gran, encara que disminueixen les del Foyer, que passen de 61 a 50. Pel que fa a representacions d'òpera –incloent-hi les sessions de concert, passen de 75 a 100. Això vol dir que durant els deu mesos de la temporada, hi haurà sessió un de cada tres dies, fet que situa molt a prop el llindar de la saturació.

També hi ha un increment important pel que fa al nombre d'espectadors, que la temporada que estem acabant serà de 256.000 i que ha de passar a 314.000 la pròxima. Un increment de gairebé el 25 per cent, certament notabilíssim i que respon de manera ben evident a una demanda social que ha superat les expectatives més falagueres.

Hom remarca que aquests increments d'activitat s'aconse-

guiran sense modificar gens el diferencial de costos, que pel que fa a l'apartat estrictament de producció o d'activitat passarà dels 2.004 milions de la temporada actual a 2.412. Un pressupost, qualificat des de la direcció del Liceu, suficient per bastir una bona temporada d'òpera.

El pressupost de l'exercici 2000-2001 és de 6.699 milions de pessetes, dels quals es recuperaran per ingressos d'explotació –taquilla i programes– 1.822, o sigui gairebé 200 menys que el solitari capítol esmentat d'activitat. O sigui, també un 27% del pressupost total. Aquest té en la partida d'aportacions públiques (3.643 milions –53,7 %) la seva principal font de finançament, seguit per les aportacions privades –Fundació–, amb 837 milions, equivalent al 12,6 %.

En un altre ordre de coses, els preus de les localitats oscil·laran entre les 21.425 i les 1.125 en les representacions dels onze títols operístics, i entre 8.325 i 875 en les 21 representacions dels sis dels títols que s'oferiran amb caràcter popular.

Ajuntament d'Igualada
ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
CONSERVATORI DE GRAU MITJÀ D'IGUALADA
"Mestre Joan Just i Bertran"

CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI
ROS MARBÀ

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

IGUALADA
Del 30 de juliol
al 7 d'agost
de 2001

Informació i inscripcions:
Passeig Verdaguer, 84-86
IGUALADA
Tel. 93 804 41 55
Fax 93 805 54 90

a8055427@centres.xtec.es
<http://www.aj-igualada.net/escolamusica>

Anna Ricci

Una gran artista, una gran professional

(Records emocionats d'una llarga col·laboració)

Ara fa quasi cinquanta anys, concretament el 5 de desembre de 1951, vaig veure anunciat un recital d'una cantant que desconeixia, Anna Ricci, que cantava, entre d'altres, les sis cançons castellanques de Toldrà. Aquest fou l'esquer que m'atragué cap a la sala de la Caixa de Jubileacions de la Indústria Tèxtil, i no me'n vaig penedir: va ésser l'inici de la meua profunda admiració per aquesta gran artista, que he anat cultivant i augmentant durant aquest mig segle, i que aviat vaig tenir la sort que es convertís en una bona i sincera amistat.

Per **MANUEL CAPDEVILA i FONT**

Mig segle de seguir una carrera riquíssima en continguts, i en una bona part de la qual vaig tenir el gran privilegi d'ésser-ne coprotagonista, en tant que organitzador de molts dels seus concerts. Remembrant ara aquestes col·laboracions múltiples, i comparant-la amb les que he tingut amb moltíssimes altres cantants, d'entrada em ve al cap una qualitat que l'Anna posseïa com poques altres, potser com cap més: normalment sempre he estat jo el qui he proposat a un cantant d'interpretar un o altre programa; amb l'Anna no va caldre mai, sempre m'inundava amb propostes suggeridores i imaginatives de programes que havia dissenyat, i

FOTO: P. BARCELÓ

a més me'n presentava diverses alhora. La seva imaginació em resultà sempre una font de sorpreses, però també el seu rigor, perquè totes les seves propostes eren plenes de lògica i coherència, i tenien sempre un interès veritable.

Intento ara definir en unes poques paraules l'Anna i no me'n surto; em vénen massa qualificatius al pensament: fantasiosa, rigorosa, lògica, coherent, meticulosa, tenaç, infatigable, agosarada, insubornable, perseverant, imaginativa, apassionada, generosa, treballadora... Però potser, sobretot, professional. Fou una gran professional, a més d'una gran artista, i també, és clar, una gran cantant. I una gran persona.

En aquest concert que he esmentat, va estrenar una cançó d'en Manuel Valls. Aquesta va ésser una característica constant de la seva carrera. La seva dedica-

ció a la música dels compositors joves i dels més avantguardistes no té parió en cap altre artista del nostre país. Es dedicà intensament a les obres més noves dels compositors catalans, i tots ells poden donar testimoni del que li deuen. Pràcticament tots li van dedicar cançons (recordo especialment la *Música per a Anna* de Mestres Quadreny, que li vaig sentir amb l'acompanyament de l'Orquestra del Quartet Parrenin) i ella li en va dedicar una i altra vegada en els seus recitals, en aquella primera etapa acompanyada sempre pel pianista Jordi Giró, i després per Carles Santos o Àngel Soler. Formà part del Cercle Manuel de Falla, i establí una col·laboració molt intensa amb aquell grup de compositors, acollits als aires renovadors que es respiraven a l'Institut Francès. Precisament fa uns pocs mesos, quan ella ja se'n anava, va rebre el mal que finalment

se l'havia d'emportar, m'explicava amb gran entusiasme el seu últim projecte: una sèrie de discs dedicats als compositors del Cercle Manuel de Falla, per a la qual estava buscant el finançament adequat; ho tenia tot molt ben planejat, i recordo l'especial vehemència que posava en parlar de les cançons d'en Joan Comelles, un compositor que ella admirà molt i que considerava injustament postergat. Aquests discs havien de formar part d'un gran projecte que incloïa totes les obres que constituïen el seu repertori preferit, el que havia estat cantant durant tota la seva carrera i que volia condensar ara en una col·lecció de dotze CD. Malauradament aquest projecte no podrà veure'l realitzat.

La seva dedicació a la música contemporània no es limità als compositors locals. Fou ella qui primer féu conèixer a Barcelona la música de Cage (que l'admirà molt), de Berio, de Boulez, i de tots els compositors que treballaven a Madrid, amb els quals col·laborà molt estretament. Recordo amb especial intensitat la seva interpretació, crec que mestrívola, del *Pierrot Lunaire* Schönberguà. Als arxius de Ràdio Nacional tenen gravacions fe-

tes per ella de més de cinquanta compositors. Era la intèrpret predilecta del Club 49, que en aquella època (el començament dels anys cinquanta) era l'única entitat barcelonina que prestava atenció preferent a la música d'avantguarda, fins que a partir del 1953 se'ls uniren les Joventuts Musicals, que acabàvem de fundar.

Recordo que quan el 1966 vàrem decidir invitar al nostre Festival Internacional de Música el prestigiós grup *Domaine Musical* de Pierre Boulez, vaig anar a París a concretar les dates i les condicions; com sempre que invitàvem un conjunt estranger, els vaig imposar com a condició l'estrena d'obres de compositors catalans i la col·laboració de solistes del país; no vaig tenir gaires problemes pel primer punt, i aviat vàrem decidir les dues obres que estrenarien; en canvi varen ésser molt reticents a acceptar un solista català: eren molt exigents pel que feia als artistes que invitaven: només varen cedir quan els vaig proposar el nom de l'Anna; no solament el varen acceptar de seguida, sinó que fins i tot varen proposar-me que cantés l'obra més emblemàtica que varen programar, el *Marteau sans Maître*

del mateix Boulez. I és que el seu prestigi internacional fou molt gran. En ambients com per exemple el del Festival de Darmstadt el seu nom era tan conegut i respectat com el d'una Caty Berberian o una Helga Pilarczyk.

Un altre exemple: quan el 1968 l'Anna em proposà d'estrenar, dins del nostre Festival Internacional de Música, el *Concert irregular* de Joan Brossa, amb música de Carles Santos, el comitè organitzador ho va acceptar de seguida; necessitàvem un teatre i, pensant en el Romea, li vaig proposar a Xavier Regàs una col·laboració, inèdita fins llavors, del Festival amb el cicle de Teatre Llatí que ell organitzava; d'entrada va dubtar, el nom de Brossa imposava un cert respecte, i en Carles Santos en aquell moment no era res més que un molt bon pianista; va ser el nom de l'Anna el que el decidí a acceptar-ho; Regàs, que no freqüentava gaire els ambients musicals, era perfectament conscient de qui era l'Anna Ricci, i de la categoria que la seva participació donava al cicle.

Diré de passada que l'admiració que l'Anna sentia per Joan Brossa era molt gran; era quasi una devoció; a mi me'n parlava sovint, intentat convèncer-me de la seva excepcional categoria, que jo posava en dubte; recordo que els dos compartien una profunda admiració pel personatge de Frègoli. Dos anys abans del *Concert irregular*, l'Anna havia estrenat la *Suite bufa* de Brossa, que havia musicat en Josep M. Mestres Quadreny. En això també demostrà el seu bon ull, en un moment en què el nom de Brossa era rebutjat per la majoria i gairebé maleït. Pue donar fe que la seva admiració i afecte eren mutus i recíprocs, com ho demostra l'espectacle *Brossiana* que el poeta li dedicà i que estrenà el 1991 al Mercat de les Flors i després al Festival de Otoño de Madrid.

Però si la dedicació a la música més avançada es podria considerar com la seva gran especialitat,

si és que es pot dir així, no fou l'única. Crec que en tingué una altra, que l'apassionava tant o més que aquella: la música antiga i barroca. Era una profunda coneixedora de les cançons dels trobadors, que havia estudiat molt a fons i que cantà sovint. El mateix podria dir de les cançons sefardites, del Renaixement espanyol i del barroc italià, francès o alemany, a tots els quals dedicà molts concerts i també diverses gravacions. (Conservo, per exemple, amb sentides dedicatòries, tres discs que li edità en els anys seixanta la casa Belter dedicats a la *Música española antigua*. La seva producció discogràfica és considerable, i dos dels últims CD que ha tret al mercat, dedicats a les cançons de Toldrà, són excel·lents i em varen causar un plaer especial; en certa manera han tancat, per a mi, un cercle que s'havia iniciat aquell llunyà 5 de desembre.) Entre tots els programes de música barroca que em va proposar i que li vaig organitzar, recordo especialment un que vaig incloure a les Serenates al Barri Gòtic de l'any 1973, com a concert inaugural; la segona part inclogué un versió escenificada del *Combattimento di Tancredi e Clorinda* de Monteverdi, amb M. Dolors Aldea i Xavier Torra, i amb la col·laboració de tres actors que anaven escenificant sobre la tarima del Pati de la Creu l'acció que ells cantaven, una acció ideada per ella. (Tenia una gran afició a crear "accions". L'exemple més evident és una estranya pel·lícula que féu i protagonitzà, que a mi em semblà totalment surrealista, i que després integrà en un espectacle de música, cinema i teatre que estrenà al Teatro María Guerrero de Madrid amb el títol d'*Elsa de Gabrieli*.)

Però aquesta polarització entre les seves dues grans aficions, la música d'avantguarda i la música antiga no la feren oblidar la resta del repertori, que cultivà també assíduament. Del món del lied alemany, el més afí a mi del seu repertori, recordo unes in-

terpretacions molt colpidores de cicles com *La bella molinera*, *El cant del cigne* o *Vida i amors d'una dona*. I les seves interpretacions de les cançons de Debussy i Ravel sempre em varen semblar modèliques. O les de Poulenc, per a qui l'Anna sentia una especial inclinació.

També cultivà molt intensament la cançó catalana, i els compositors correspongueren al seu interès dedicant-li cançons i sol·licitant-la com a intèrpret. Toldrà, per exemple, li confià l'estrena de l'última obra que compongué, *Aquarel·la del Montseny*, l'any 1960.

Potser de tots els gèneres de la música vocal, al que menys atenció prestà fou al de l'òpera. Tot i que li recordo un magnífic Siebel en una representació del *Faust* al Liceu, la seva presència escènica per a mi va lligada indissolublement al personatge de Jovita d'*El giravolt de maig*, personatge que heretà de Concepció Callao, la seva professora, que l'havia estrenat: li he sentit en tres ocasions, la primera l'any 1958 dirigida pel mateix Toldrà, i les altres dues, el 1964 i el 1972, per Antoni Ros Marbà; són unes interpretacions que m'han quedat molt gravades en el record, i encara la veig perfectament a l'escenari sospirant i esgranant morenc o neguitejant-se per l'arribada de l'immens Perrot d'en Raimon Torres... Tot i no dedicar una gran atenció al

món de l'òpera (sé que va estrenar a Madrid, per exemple, *Caprazón de arpía* de Tomás Marco i *Francesca* d'Alfredo Aracil), tenia, com ja he dit, una gran passió per la música escènica. I de fet, ella sempre "escenificava" la música amb la seva sola presència a l'escenari. Recordo l'última vegada que l'he sentida, ara fa poc menys d'un any, sense saber llavors que seria l'última: una agència de publicitat em va demanar que els recomanés un cantant que pogués cantar les *Cançons negres* de Montsalvatge en un acte privat que s'havia de celebrar al Pavelló Mies van der Rohe per a la presentació d'un nou cava català d'origen antillà; els vaig recomanar l'Anna, la varen acceptar i vaig assistir a l'acte. Vaig poder comprovar com un públic no gens musical quedava captivat, fins i tot diria fascinat, per la interpretació que l'Anna féu de les cinc cançons. I és que la seva presència a l'escenari transmetia allò que només els permès als artistes de debò, aquells que no utilitzen el cant com un mitjà de lluïment personal sinó com un instrument que posen al servei de la música que interpreten, i que tenen un domini personal per comunicar-se amb el públic.

Crec que això és el més important que em transmeté l'Anna en aquests cinquanta anys de col·laboració (a mi i crec que a tots els seus deixebles, dels quals tant em preocupava): el seu sentit de la responsabilitat, l'ésser sempre conscient que no era més que una intermediària entre un compositor i el seu públic, i el saber-ho sempre amb el màxim interès amb una gran professionalitat. N'hauria sabut fer-ho d'altra manera. Fou una artista veritablement singular, que el país s'hauria hagut d'inventar si no hagués existit. Darrerament fou guardonada amb nombrosos premis i distincions, però els serveis que prestà a la nostra cultura, en el moment i el lloc oportuns, mai els hi podrem agrair prou.

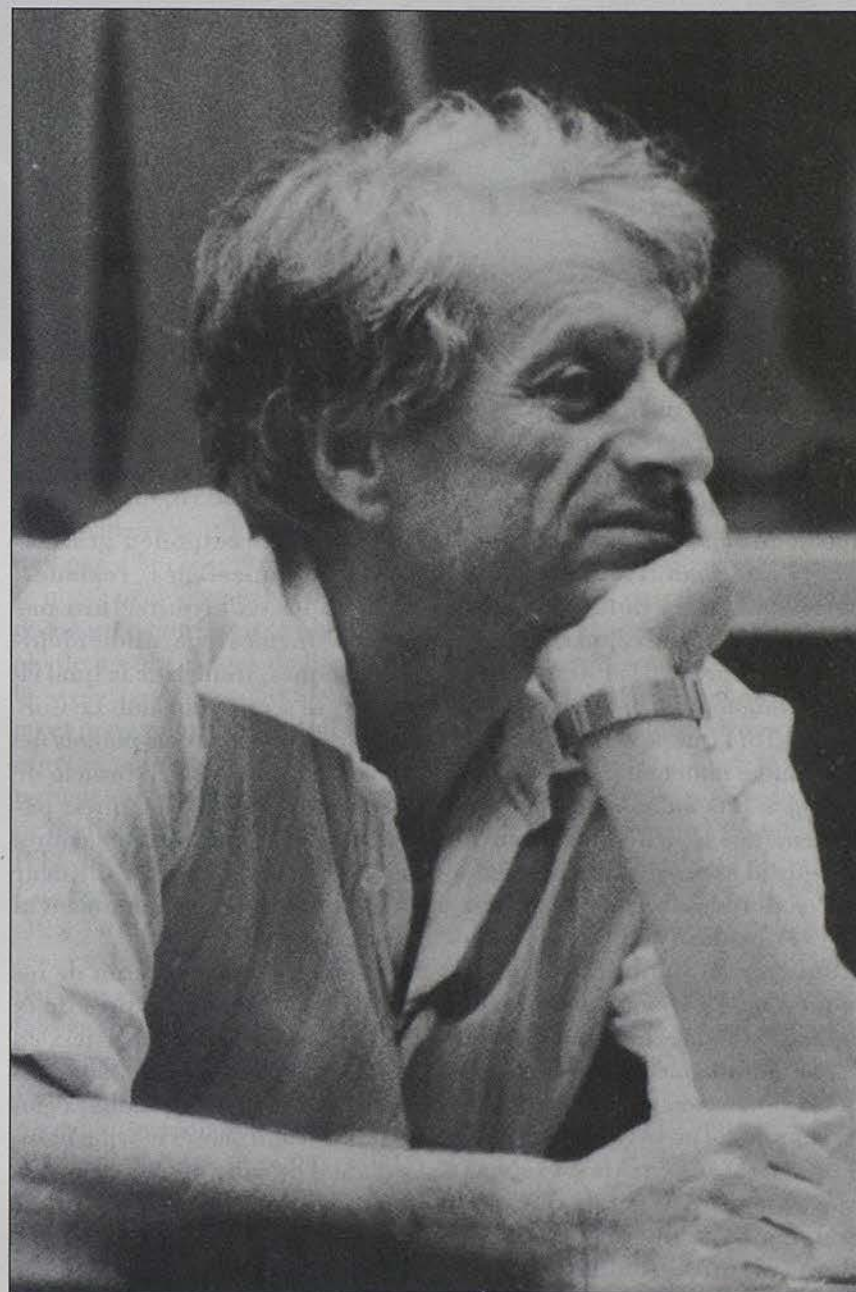
Iannis Xenakis

Matemàtica creativa de la música

Per JOSEP M. MESTRES QUADRENY

La primera obra que vaig sentir de Xenakis fou *Concret P.H.*, presentada a Barcelona el novembre de 1960 pel Groupe de Recherches Musicales de la RTF de París, al cicle de concerts Música Oberta, del Club 49. Em va cridar força l'atenció per la novetat estructural amb què s'expressava, ben lluny no tan sols de la música instrumental que es practicava en aquell temps sinó també de les altres obres de música "concreta" que es presentaven al mateix concert o les que ja havia escoltat anteriorment. L'obra no era feta a partir de sons individuals, sinó de masses de sons, masses que evolucionen durant el temps que dura l'obra: acceleració-relaxació, condensació-dispersió, *crescendo-decrescendo*, variació global d'alçades amunt i avall, etc., i això constitueix un tret diferencial i fonamental de la música de Xenakis.

Van passar molts anys fins que el vaig conèixer personalment, quan vam coincidir, el 1974, com a professors als Cursos Internacionals de Nova Música de Darmstadt. Allà, a part de les classes, va presentar *Persephassa*, interpretada per Les Percussions de Strasbourg. Obra espectacular en què sis percussionistes amb un important equipament cadascun i situats al voltant de la sala creen una atmosfera vigorosa i fascinant que encercla el públic i circula de la manera més variada des de la simple pregunta-resposta d'un costat a l'altre, fins al moviment circular continu, que inclou un impressionant redoble de tambor que fa un gir complet

de l'auditori. Durant aquella primera trobada vaig topar amb un problema de comunicació amb ell, en notar-li un tò esquerp. Vaig pensar que no era gens estrany que una persona que havia passat una joventut tan dura tingués una caràcter amarg. En efecte, la lluita a Grècia, el seu país d'origen, contra l'exèrcit alemany que

li havia deixat marcada la cara amb una gran cicatriu, la seva captura i condemna a mort en mans dels nazis, dels quals va poder escapar, i finalment els primers anys a París, on arribà el 1947, en plena postguerra, sense un ofici definit, ja que l'esclat de la guerra li havia truncat els estudis d'enginyeria a la Universi-

tat Politècnica d'Atenes devien haver estat ben difícils. Les relacions foren més cordials en les altres ocasions en què vam coincidir: l'una, el Festival Testimonium de Jerusalem el 1976 on vam ser els dos compositors europeus invitats; ell hi va estrenar *N'shima*, i jo *Na Hale el ir Shalem*; l'altra, el Festival Internacional de Barcelona del 1980, on amb motiu de presentar *Persephassa* per les Percussions de Strasbourg fou convidat a fer una conferència i una taula rodona en la qual també vaig formar part. Persones pròximes a ell em van aclarir que no era esquerp sinó introvertit i tímid, i que jo no era l'únic que tenia aquesta sensació.

No vaig tenir problemes, en canvi, per entendre el seu pensament musical, explicat per ell mateix als llibres *Musiques formelles* (París: Éditions Richard-Masse, 1963), *Musique-architecture* (Bèlgica: Casterman, 1976; traduït al català per Anna Bofill: *Música-arquitectura*. Barcelona: Antoni Bosch editor, 1982) i *Arts/sciences. Alliages* (Bèlgica: Casterman, 1979). Tot i que sovint utilitza un llenguatge matemàtic que s'escapa per a tots aquells que no som matemàtics qualificats, el sentit del que hi explica queda ben clar.

Poc després d'arribar a París el 1947 estudià composició amb Honegger, Milhaud i principalment amb Messiaen, que l'encoratjà a mantenir el seu esperit lliure. Simultàniament entrà al taller de Le Corbusier, amb qui treballà durant dotze anys i es formà com a arquitecte. Xenakis no separà mai els dos oficis, creia que una mateixa filosofia i uns procediments idèntics, fonamentats en l'estructuració de l'obra servint-se de la matemàtica, uneixen les dues matèries. Així, *Metastasis*, la seva primera obra (composta el 1954) ja n'és un bon exemple. Un feix de *glissandi* dels dotze primers violins originen variacions contínues d'espessor i de velocitat d'evolució; el desenvolupament continu dels espais sonors que produeixen els *glissandi* en-

Messiaen l'encoratjà a mantenir el seu esperit lliure

Xenakis va treballar dotze anys en el taller de l'arquitecte Le Corbusier

cavalcats corresponen gràficament a superfícies reglades, utilitzades en arquitectura per crear formes paraboloidehiperbòliques, tècnica de la qual ell mateix se serví quan amb Le Corbusier va dissenyar els plànols del pavelló Philips de l'Exposició de Brussel·les del 1958. Aquest pavelló va ser construït per contenir el *Poema electrònic* d'Edgar Varèse, un autèntic monument al progrés de l'art.

Com he dit abans, una de les característiques bàsiques de la música de Xenakis consisteix en l'elaboració de masses sonores amb evolució interna i alhora global. Per controlar el moviment individual de cada un dels elements que conformen la massa es val de la matemàtica de la probabilitat. Aquesta matemàtica s'utilitza per explicar científicament molts fenòmens de la realitat que ens envolta, siguin físics, sociològics, econòmics, lúdics, etc. Molts d'aquests fenòmens estan perfectament estudiats i Xenakis utilitza l'aparell matemàtic d'un determinat fenomen per conduir els moviments dels sons de la seva composició musical. És el que se'n diu "simulació matemàtica". Per exem-

ple: Maxwell i Boltzmann van elaborar la teoria cinètica dels gasos per estudiar el comportament d'aquests a partir de la distribució de les partícules que els componen. Aquestes partícules són molècules i, per tant, diminutes perfectament elàstiques i xoquen entre elles; cadascuna és independent de les altres i es mou lliurement a l'atzar dins l'espai que constitueix el volum que conté el gas; la seva trajectòria (direcció, canvi de direcció, velocitat, etc.) ve condicionada per les condicions energètiques a què es troba sotmès el gas. Maxwell i Boltzmann van formalitzar el model matemàtic que respon a aquest comportament i van formular una funció que involucra la pressió, la temperatura i la probabilitat. Doncs bé, el procés de simulació consistiria a utilitzar la funció de Maxwell i Boltzmann per definir les trajectòries dels sons, les quals es poden modificar atorgant diferents valors a les pressions i temperatures, que òbviament han esdevingut expressions abstractes; aquests valors poden variar de forma contínua i llavors obtindrem una modificació suau i continuada de les trajectòries, o de forma de salts que produiran modificacions brusques. Xenakis utilitzà justament aquesta funció de Maxwell i Boltzmann per a la composició de *Pithoprakta*, per a orquestra (1956), per a la qual establí una seqüència coherent de "temperatures i pressions", per tal d'obtenir una música en la qual no distingim cap veu separada, però que, en canvi, el perfil global i la qualitat de la massa sonora generada són perfectament perceptibles.

Xenakis no repetia els recursos per a ell la recerca d'una poètica sempre anava acompanyada de l'elaboració d'una teoria, referent a algun aspecte de la matemàtica de la probabilitat, tot i que ocasionalment va fer incursions en altres models matemàtics. A *chorripsis* (1957) utilitzà la llei de Poisson (aplicada, entre d'altres, a la sociologia, biologia i cibernetica).

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU ORFÈ CATALÀ)

En un camerino del Teatre Lliure, en el Festival Internacional de Música de Barcelona, el 3 d'octubre de 1978, amb Antoni Sabat, Andrés Lewin-Richter i Xavier Joaquín

tica, estudia la probabilitat dels esdeveniments rars i en defineix la distribució quan els esdeveniments tendeixen a l'infinit i la probabilitat tendeix a zero, sempre que el producte del nombre d'esdeveniments per la probabilitat sigui finit) per elaborar una matriu de distribució d'esdeveniments sonors entre els diversos grups orquestrals en el decurs del temps. El resultat produeix la irrupció de pertorbacions acústiques dins una successió d'esdeveniments encadenats. A *Analogique*, per a nou instruments (1958), se serveix de les cadenes markovianes, sistema de probabilitat seqüencial en el qual el resultat d'una experiència està condicionat (per una relació de probabilitat) pel resultat de l'experiència precedent. *Stratégie* (1962) per a dues orquestres dirigides per dos directors, es basa en la teoria dels jocs, etc.

No pretenc fer un repàs de tot el catàleg de Xenakis, sinó únicament donar unes mostres de la diversitat de recursos utilitzats per a la formalització de la composició musical. Crec que és evident que el desenvolupament d'aquestes formulacions matemàtiques en el moment de fer la composició, implicava complicats càlculs i la manipulació d'un nombre extremament gran de números, pro-

blema que el resolgué al final de la dècada dels cinquanta amb la utilització de l'ordinador.

No és sorprenent que fos un dels primers a utilitzar l'ordinador per a la composició musical, ja que, paral·lelament al seu plantejament científic en la planificació de les obres, des de l'inici de la seva carrera se sentí fortament atret per explorar les possibilitats ofertes pels nous recursos tecnològics. Formà part del Grup de Recherches Musicales de la RTF i l'obra esmentada abans, *Concret P.H.*, fou la primera (1958) d'una sèrie de peces electroacústiques no molt extensa però en canvi molt marcada per la seva forta personalitat que culminà amb una obra magistral, el *Polytope de Cluny* del 1972.

De l'antiga abadia de Cluny, situada al que ara és el barri llatí de París, només en queda una nau, i s'hi presentà el *Polytope de Cluny*, espectacle de llum i música. La nau, de 300 m² de superfície i 14 m d'alçària, tenia les parets absolutament nues i el terra completament cobert per una moqueta; el públic estirat a terra contemplava les mutants arquitectures de llums construïdes sota la cúpula i que ocupaven la meitat superior de la nau, alhora que sentia la música procedent de dotze punts amb una esplèndida

acústica. La música era composta a partir d'un complex de funcions de probabilitat entrelaçades i el mateix sistema era utilitzat per construir l'arquitectura lluminosa, de manera que els esdeveniments visuals eren estretament correlacionats amb els esdeveniments sonors, dins un mateix tractament global de l'espai. Els vint minuts que durava el captivador espectacle feien la sensació d'esgotar-se en pocs segons pel poderós atractiu de l'esplendorosa atmosfera creada a l'entorn de l'espectador.

Xenakis, apassionat pels sistemes d'anàlisi i síntesi de so, com també per la composició amb ordinador, cercava reunir un equip de recerca per tal d'aprofundir en aquests temes, i amb aquest objecte fundà el 1966 el CEMAMu (Centre d'Études de Mathématique et Automatique Musicales). Després d'un temps de dificultats d'índole econòmica, el 1971 disposà d'un convertidor digital-analògic, fonamental per desenvolupar el seu projecte, i instal·là tot l'equipament al Centre National d'Études des Télécommunications, a París. El 1985 Anna Bofill va fer-hi un curset i transcriu a continuació la descripció que ella féu de la tecnologia instal·lada en aquell centre: "El CEMAMu posseeix un sistema de cre-

ació musical, anomenat UPIC (*Unité Polyagogique Informatique du Cemamu*), per a compondre directament la música a partir del dibuix. Consisteix en una taula de dibuix connectada a un ordinador, el qual després de fer els càlculs corresponents a les instruccions donades gràficament, els tradueix a sons mitjançant un convertidor digital-analògic. En una primera fase de la composició es defineixen gràficament els paràmetres bàsics de cada so: període de l'ona, envolupant dinàmica, freqüència, durada i nivell mitjà d'intensitat. En una segona fase s'organitzen en el temps els diferents sons definits per a construir estructures més o menys complexes. L'ordinador executa inicialment la síntesi de cada so, el qual la guarda en memòria i seguidament calcula l'estructura de la composició, a la qual incorpora els sons i la transforma en música. Amb aquesta manera de treballar hi ha una constant interrelació del gràfic amb el so i del so amb el gràfic i una permanent transposició de formes espacials a formes musicals i viceversa. És a dir que l'aspecte creatiu interactua amb tot l'aparell psicomatemàtico-acústic." Hem de tenir present que en aquella època no existien encara els ordinadors personals ni s'havia descobert la tècnica de digitalització del so; l'UPIC representà, doncs, un avenç considerable i un important esforç tecnològic.

Xenakis fa pensar en l'artista enginyer renaixentista pel seu sentit unitari, equilibrat i racional, i com l'home del Renaixement cerca arrels en l'antiga cultura hel·lènica. En l'article *Vers une méta-musique* fa un estudi sobre l'antiga música grega a partir dels tractats de diversos autors, principalment d'Aristoxen i de Claudi Ptolomeu i els compara amb la música de l'actual Església oriental bizantina, la qual conserva bona part de l'essència d'aquella música. L'estudi revela que la seva estructura construeix l'arqui-

Iannis Xenakis fa pensar en l'artista enginyer renaixentista pel seu sentit unitari, equilibrat, racional...

tectura més complexa i refinada que podia inventar el cant monòdic; amb un llenguatge "harmònic" molt fi i elaborat, que també posseïa el cant gregorià en el seu origen i que es perdé quan quedà reduït al diatònic octavat del cant pla. Aquesta arquitectura, independent del temps, la defineix com a "categoria" (àlgebra, estructura) i a partir d'aquí estableix els lligams amb el seu pensament que, com hem vist, fonamenta cada obra en una teoria matemàtica. Les seves idees van més enllà, diu: "*La matemàtica hi juga un paper essencial en tant que catalitzador filosòfic, com a eina de formalització d'edificis sonors o visuals, però també com a trampolí d'autoalliberament.*" Creu en un aliatge de les arts i les ciències en el qual no únicament les arts es beneficien dels coneixements científics, sinó que també les arts, principalment la música pel seu caràcter abstracte, poden generar sistemes complexos que forcin l'elaboració de noves teories que contribueixin al progrés científic. Tot plegat ho fonamenta i ho raona llargament de manera molt coherent que no amaga una bona dosi d'utopia.

Xenakis és un bon exemple per posar en evidència el profund canvi de la música del segle XX, iniciat durant el primer terç amb

compositors com Schönberg, Varèse, Webern o Gerhard i generalitzat després de la Segona Guerra Mundial. No només canvià l'expressivitat de la música, sinó també l'ofici de compositor. Com deia Gerhard: "*Allò que ningú pot negar és que el ferment intel·lectual que avui es manifesta en totes les arts resulta un indicatiu autèntic del Zeitgeist. No és possible fer marxa enrere. Somien en la nostra època que l'artista pot tornar a la condició d'«idiot» divinament inspirat» fóra com demanar que tornéssim a la mitgia venint de l'esperit de l'exploració científica.*" Dit en altres paraules, s'acabà la manera artesana de compondre peces mímiques, si no clòniques, i s'inicià una etapa en què el compositor és autor de la filosofia de la seva pròpia música. El sistema artesanal tradicional ha quedat relegat a la música comercial i publicitària en la qual, per cert, de tant en tant brollen espurnes de creativitat que no sentim en els fòssils acabats de fabricar per alguns autòanomenats compositors.

Així, doncs, Xenakis és un bon exemple, perquè en explicar minuciosament el seu pensament musical, deixa ben clara la diferència entre el compositor antic i l'actual. És clar que l'opinió de Xenakis és personal i no és l'única, hi haurà tantes opcions com autèntics compositors, i aquestes poden ser molt diferents, fins i tot oposades. En aquesta llibertat rau la riquesa de la música del nostre temps. Ara bé, la llibertat comporta risc i, sobretot, responsabilitat. Xenakis els va assumir amb èxit.

He intentat donar una imatge del que fou un gran músic sense parlar de la seva música, sinó únicament de les seves idees. M'he llevat novament les paraules de Gerhard: "*Si la música es pogués explicar, no seria música.*" "Xenakis matemàtic" ens explica les obres, però les partitures, on està l'autèntica música, ho signa el "Xenakis músic". Un dels grans del segle XX.

MIKROKOSMOS

L'exemple de
Marta Casals

Fa ben poc, els mitjans de comunicació han divulgat la notícia de la cessió efectuada per la senyora Marta Montañez, vídua de Pau Casals, d'una gran part de la documentació del músic insigne guardada fins ara a Puerto Rico i a Washington.

Tot aquest ric llegat documental —integrat per llibres, partitures, condecoracions, correspondència, medalles, enregistraments, etc.— és ara en dipòsit a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

A les envistes de la propera inauguració de les obres d'ampliació i remodelació de la Casa-Museu Pau Casals del Vendrell, que la Fundació Pau Casals —de la qual Marta Casals és vicepresidenta— ha efectuat amb diligència i rigor durant els darrers tres anys, la notícia pren el relleu que li escau si hom considera que serà a l'abast dels estudiosos una documentació d'una importància extrema, que engruixirà la dels fons ja existents i que ajudarà a completar el perfil artístic i humà del músic vendrellenc.

Així, per exemple, podrà ser coneguda de primera mà la labor d'ajuda de Casals als exiliats catalans en la dura postguerra, les activitats a favor de la pau, etc.

Més enllà de la notícia, però, cal destacar el capteniment exemplar de Marta Casals en la custòdia d'aquell llegat, que ha format part del seu entorn vital durant molts anys, que li és vívidament evocador i que és testimoniatge d'esdeveniments plurals (tant els de dimensió pública com els de significació privada). Gràcies a aquella amatent disposició personal s'ha pogut complir la voluntat del mestre: que aquell llegat fos dipositat a Catalunya.

L'arrelament de Casals a la seva terra ha perviscut en el temps gràcies a la profunda identificació —amb aquesta terra i el seu tremp— de qui fou la seva esposa. Una identificació plena, que podria ser demostrada amb múltiples fets, tots els quals poden ser simbolitzats per un d'altament significatiu: el seu domini i ús correctíssims de la llengua catalana.

A les persones que formen part indistricable de la vida dels grans artistes, els cal una viva consciència del rol que els pertoca d'exercir. Amb el seu capteniment passat i present, Marta Casals ha demostrat posseir-la en grau eminent; i de traduir-la en fets amb rigor, seny i discreció.

Pere Artís

La Coral Cantiga celebra el 40è aniversari

Josep Prats

El passat 24 de febrer la formació coral que dirigeix Josep Prats va celebrar el seu 40è aniversari amb un Concert de Carnestoltes a l'auditori de les Escoles Pies del carrer de la Diputació de Barcelona. El concert (que es va repetir l'endemà a la vila del Catllar de Gaià, a Tarragona) va ser dirigit pel mestre argentí Néstor Andrenacci (director del Grupo de Canto Coral de Buenos Aires i del Coro de la Universidad Católica de Argentina i catedràtic de direcció coral a la

Facultat d'Arts i Ciències Musicals d'aquest mateix centre).

La primera part del concert va estar integrada per obres de músics argentins del segle XX, i en van destacar dues harmonitzacions per a cor de dos tangos d'Astor Piazzola i un cicle de cançons del poeta Oliverio Gironde musicats per Jorge Marona, un dels integrants del grup Les Luthiers. La segona part va ser dedicada a obres del folk-lore argentí, de diversos autors, com Guastavino, Zitarrosa, Carnota-Witis, Cura, Paloma-Vallesi,

Cuadros-Mansilla, Hermanos Abalos i Roos-Witis.

Aquest concert també es va oferir a Cardedeu (24 de març) i es farà aquest 21 d'abril a l'església de Castelfels, ambdós dirigits pel titular, Josep Prats.

La Coral Cantiga va ser fundada per Leo Massó l'any 1961 a la seu dels Lluïsos de Gràcia, Barcelona, i ha estat dirigida successivament per Oriol Ponsa, Edmon Colomer i Josep Prats. ■

Gira americana de Jordi Savall i Montserrat Figueres
amb Hespèrion XX

Arran de la nominació als Premis Grammy del disc *Diàspora sefardí, del segell Alia Vox, els seus intèrprets van dur a terme el passat mes de març una gira pels Estats Units i el Canadà amb un programa semblant al del treball discogràfic.*

La formació va actuar a Montreal, Miami, Nova York, Quebec, Seattle, Vancouver, Minneapolis, St. Paul, Denver, Costa Mesa, Berkeley i Los Angeles. ■

Guanyadors del Premi de Música
Ciutat de Manresa

En la seva setzena edició, en la modalitat de piano van resultar guanyadors de la categoria A: primer premi, desert; segon premi, Eduardo Agustín Fernández; tercer premi, ex aequo, Cristina Noemí Casalé i José María Curbelo. En la categoria B: primer premi, Lluís Grané; segon premi, Amaya Elea Osés; tercer premi, Carla Julià. Es va atorgar una menció a Francesc Capó.

Pel que fa a la modalitat de música de cambra, en la categoria A van resultar guanyadors: primer premi per al Quartet Arché (Aitor Hevia, Joan Antoni Pich, Francisco Javier Azurmendi i Isabel Aragón); segon premi per al duet de clarinet i piano format per Mireia Fornells i Isaac Rodríguez.

En la categoria B van resultar guanyadors: primer premi per al duet de piano i clarinet format per Anna Puigmartí i Juan José Pardo; segon premi per al duet de piano Hermanos Curbelo, format per Oliver i José María Curbelo. ■

TANGENTS

Dalí operístic

Fa poc s'ha escrit als diaris que Joan Guinjoan i Xavier Benguerel tenen enllestides dues òperes sobre Gaudí i Dalí, respectivament. Quant a la de Guinjoan, recordo haver vist una objectualment enorme i complexa partitura ja a l'inici de l'any 1993. Només l'incendi del Liceu va justificar que no s'hagués posat en escena aquells anys, perquè la intenció hi era. Quant a Benguerel, després de l'escenificació de la seva versió del *Llibre vermell*, aixeca bones expectatives en acabar, des del seu cerebralisme compostiu, un subjecte tan diferent i tan adient com és el surrealisme dalinià.

Dit això sorprèn que s'hagi deixat el projecte que Eduard Fornés impulsava de dur a l'escena l'òpera poema *Être Dieu* de Salvador Dalí que comptava amb un llibret de Vázquez Montalbán i música d'Igor Wakhévitch. En una gravació discogràfica existent, el mateix Dalí recita -amb més intenció que els recitadors que l'acompanyen, com si creés els mots- una bona part del text i també canta. És antològica, per exemple, la seva versió de *L'escarabat bum-bum, / posa-hi oli, posa-hi oli...* Un pensa que mantenint algunes intervencions de la veu de Dalí en off, es podria perfectament bastir un espectacle de molta qualitat. Tot plegat justificaria un muntatge del tipus del *Don Quixot* que va presentar la Fura dels Baus. No sé si en aquest cas complica la troca tot l'embolic de drets que envolten l'obra daliniana.

Dalí comença l'òpera brillantment dient: *"La mort i la guerra / la sal de la terra"*, i aclareix de seguida que el títol de l'òpera no és una blasfèmia sinó una possibilitat, ja que Déu forma part no solament de la nostra substància anímica sinó també de la material. Amb provocacions realment fortes, la demanda de la proclamació d'August Comte i Marilyn Monroe com a *"rei i regina universals en l'exili"* i el bon tast de l'excel·lent versió enregistrada, ens agradaria també, com les obres de Guinjoan i Benguerel, poder finalment veure-la en escena.

Jordi Maluquer

L'Orquestra de València homenatja els Lamote de Grignon

Ricard Lamote de Grignon

Joan Lamote de Grignon

El passat 2 de febrer va tenir lloc a la Sala Iturbi del Palau de la Música de València un concert amb el qual la ciutat de València reté homenatge a la figura de Joan i Ricard Lamote de Grignon, en l'avinentsa, una mica retardada, d'haver-se complert el 1999 el conegut doble aniversari dels cinquanta anys de la mort de Joan i del centenari del naixement de Ricard.

L'esdeveniment va consistir en un concert a càrrec de l'Orquestra de València, que ambdós músics van fundar el 1943 en el curs de la seva estada a aquella ciutat com a exiliats. El concert va ser dirigit per Salvador Brotons en un programa totalment integrat per obra dels esmentats músics. Hom va comptar amb la col·laboració del Cor de la Generalitat de València i

el baríton Carlos López Galarza.

En la primera part, totalment dedicada a Joan, es va oferir l'*Scherzo sobre un tema català*, *Poema romàntic*, per a baríton i orquestra i *Hispaniques*. En la segona, dedicada a Ricard, es va interpretar *Epitalami* (fantasia per a cor mixt i orquestra), *Ofrenes*, tres danses espanyoles i finalment *Fantasia sobre temes de Serrano*.

Hi van assistir diverses personalitats vinculades als músics barcelonins, com la compositora Matilde Salvador i la soprano Emilia Muñoz i la senyora Amparo Ramet, la família de la qual va mantenir i ha mantingut sempre una molt afectuosa i important relació amb els Lamote de Grignon, i també el nét i el besnét de Ricard i Joan, David Craven, en representació de la família. ■

Concessió de les beques de la Fundació Universitària Agustí Pedro i Pons

Corresponents als ajuts de la convocatòria de l'any 2000 (per un import total de 16 milions de pessetes, distribuïts en 10 beques d'1,5 milions cadascuna per a l'ampliació d'estudis i una beca d'1 milió per a l'ampliació d'equipament), les corresponents a música per a titulats superiors dels conservatoris Municipal de Barcelona i del Liceu han estat atorgades a Albert Carbonell Sauri i Joan Palet Valera, respectivament.

La resta d'ajuts es distribueix per a llicenciats de les facultats de Farmàcia, Física, Geografia i Història i de Medicina de la Universitat de Barcelona. Per a més informació sobre la propera convocatòria: Fundació Universitària Agustí Pedro i Pons. Gran Via de les Corts Catalanes, 585. Pati de Lletres, 2n pis. 08007 Barcelona. Tel. i fax: 93.403.53.53. ■

CONVOCATÒRIES

BEQUES DE LA FUNDACIÓ AUTOR. Destinades a l'ampliació d'estudis a l'estranger, per al curs 2001-2002 són: arts audiovisuals (direcció i escriptura de guions), teatre (dramatúrgia), música (composició, arranjaments i lletres), dansa (coreografia) i aplicació de les noves tecnologies a la creació musical, teatral, coreogràfica i audiovisual. Queden excloses les beques d'investigació i interpretació. Els candidats han de tenir la nacionalitat espanyola (poden sol·licitar-les també els estrangers socis de l'SGAE), buscar el centre de formació que més s'adeqüi a les seves necessitats (els estudis s'hauran de fer entre l'1 de juliol de 2001 i el 20 de juny de 2002) i un coneixement excel·lent de la llengua del país que hagin escollit. Cal presentar la sol·licitud abans del dia 15 de maig de 2001 (14,30 h). Per a més informació i documents necessaris que cal presentar: seu de l'SGAE i Fundació Autor a Catalunya. Pg. de Colom, 6. 08002 Barcelona. Tel.: 93.268.90.00. Fax: 93.268.90.02. A/e: adominiguez@sgae.es

CURSOS D'INTERPRETACIÓ. CLASSES MAGISTRALS A ZURIC. Amb Maurice André (trompeta, del 9 al 13 de juliol), Rudolf Buchbinder (piano, del 16 al 27 de juliol), Eberhard Finke (violoncel, del 9 al 20 de juliol), Jean Guillou (orgue, del 23 de juliol al 3 d'agost), Ernst Haefliger (cant, del 23 de juliol al 3 d'agost), Marina Piccinini (flauta, del 30 de juliol al 10 d'agost), i Vladimir Spivakov (violí, del 17 al 27 de juliol). Poden inscriure-s'hi els joves músics menors de 30 anys. S'haurà de passar una selecció mitjançant una audició el primer dia de curs; els qui no la superin hi podran participar com a alumnes oients. La inscripció acaba 15 dies abans del començament de cada curs. Per a més informació i continguts dels cursos: Internationale Meisterkurse für Musik Zürich. Postfach 308. CH-8044 Zürich. Tel.: 01/361.57.57. Fax: 01/362.94.61. A/e: meisterkurse-zh@bluewin.ch

XIX PREMI REINA SOFIA DE COMPOSICIÓ MUSICAL. Convocat per la Fundació Ferrer Salat, hi poden participar els compositors amb una sola obra per a música simfònica (plantilla orquestral convencional, amb o sense solista, amb o sense elements electroacústics) i de gènere lliure. El premi és de 3 milions de pessetes. Els originals

s'han d'enviar abans del dia 31 d'agost de 2001. Per a més informació: Fundació Ferrer Salat. Gran Via de Carles III, 94. 08028 Barcelona.

10è CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ GINO CONTILLI. Convocat per l'Accademia Filarmonica de Messina, hi poden participar els compositors no més grans de 45 anys el dia 31 de desembre de 2001. Les composicions han de ser per a orquestra simfònica (no inferior a 40 instruments) amb o sense solista (instruments o veu), inèdites i mai interpretades. S'atorgaran tres premis: 5, 3 i 2 milions de lires. L'obra guanyadora serà estrenada per l'Orquestra Simfònica Siciliana. Les partitures s'han d'enviar abans del dia 10 de setembre de 2001. Per a més informació: Segreteria dell'Accademia Filarmonica. Via della Munizione, 3. I-98122 Messina. Italia. Tel.: 00.39.090.641.32.85. Fax: 00.39.090.641.43.62. www.solnet.it/accademia-me/. A/e: accademia@solnet.it

Nova edició del Concurs de Piano de Berga

Entre els dies 28 d'abril i 6 de maig se celebra la setzena edició del Concurs de Piano Ciutat de Berga que convoca el Centre d'Estudis Musicals del Berguedà "L'Espill".

Enguany el concurs és dedicat a la música espanyola (s'hi ha d'interpretar una obra de música espanyola de lliure elecció, entre d'altres obligades, a les proves finals) i, com ja és habitual, té quatre categories: A, fins a 28 anys; B, fins a 19 anys; C, fins a 15 anys; i D, fins a 11 anys. A cada categoria s'atorguen tres premis, més un premi de l'Associació Catalana de Compositors (a la millor interpretació d'una obra d'un compositor espanyol del segle XX, aspecte inclòs a les proves finals). Així, els premis van de les 300.000 fins a les 5.000 pessetes.

Els membres del jurat són Antoni Besses (president), Albert Atenelle, Anna-Maria Cardona, Liliana Maffiote, Montserrat Perayre i Salvador Pueyo.

Les proves són públiques i tenen lloc a l'auditori del Centre Cívic de Berga. ■

al-pi i Uni2

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ - PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

al-pi i Uni2 s'han incorporat com a Patrocinadors de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana en la 5a. Temporada del cicle «Concerts Simfònics al Palau».

El conveni de patrocini ha estat signat per la Sra. Maria Victòria Hernández Valcárcel, President Executiu d'Uni2, el Sr. Carles Bages Riva, Conseller Director General d'al-pi i pel Sr. Fèlix Millet i Tusell, President de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Amb aquest patrocini al-pi i Uni2 expressen, una vegada més, el seu ferm suport a la cultura catalana.

Addenda

A causa d'un error involuntari, en el número del proppassat mes de febrer (196) foren omesos els comentaris del senyor Manuel Capdevila, previs a les seves respostes al qüestionari del tema *Ràncing informal de la creació del segle XX*.

Els reproduïm a continuació, seguits de les opinions ja publicades:

"D'entrada, crec que és molt difícil, i probablement impossible, establir una llista de només deu noms, i ordenada; almenys per a mi. Però sobretot el que em complica la resposta és una certa vaguetat o inconcreció en el plantejament del que se'm fa. No tinc clar si se'm demana una llista de les obres que considero més importants o de les que més m'agraden. La frase "per ordre de preferència" em fa pensar que és la segona opció la que se'm demana i a la qual, per tant, contesto.

Sóc conscient que la meua selecció escandalitzarà molta gent, però sobre gustos no hi ha res escrit, i jo tinc clar el que m'agrada i el que no. No cal dir que em con-

sidero prou al corrent de la música escrita al segle XX per poder establir una llista de deu obres i una de cinc que tothom consideraria molt encertades, però malauradament per a mi, no coincidirà pràcticament per res amb les que envio. Un altre concepte sobre el qual podríem potser parlar és el de la universalitat, però crec que tot i entendre prou bé el que s'entén normalment per música universal, no puc deixar fora de la llista una obra per a la qual tinc una debilitat especial i que probablement molt pocs consideren universal.

També hauria estat oportú posar-nos d'acord prèviament a definir què entenem per "música catalana". No sóc dels qui diuen, com escriví Manuel Valls, que la música catalana no existeix, però sí que crec que el concepte és ampli, i subjecte a moltes elucubracions. Si fos estricte amb els meus sentiments més íntims pel que fa al meu concepte de catalanitat en la música, molt em temo que la llista de compositors potencials es veu-

ria encara més escandalosament reduïda. Per no caure en una reprovable monotonia (de fet, les dues llistes podrien ésser monogràfiques), hauria volgut incloure, per exemple, en la segona llista, la Suite Iberia, però no ho he fet perquè, tot i ésser d'un gran compositor català, no la considero una música gens catalana..."

Música universal del segle XX: quatre últims lieder de Richard Strauss, *El cavaller de la rosa* de Richard Strauss, *Capriccio* de Richard Strauss, *Ariadne auf Naxos* de Richard Strauss, *Arabella* de Richard Strauss, *Salomé* de Richard Strauss, *El giravolt de maig* d'Eduard Toldrà, *Daphnis et Chloé* de Maurice Ravel, *La mer* de Claude Debussy, *Nocturns* de Claude Debussy.

Música catalana del segle XX: *Maig* d'Eduard Toldrà, *El giravolt de maig* d'Eduard Toldrà, *Vistes al mar* d'Eduard Toldrà, *L'ombra del lledoner* d'Eduard Toldrà, *El cant de la senyera* de Lluís Millet. ■

Nova edició de la guia dels Festivals d'estiu a Catalunya

Com cada any, l'Àrea de Música del Departament de Cultura té previst editar la guia *Música a Catalunya*, en la qual es recolliran tots els festivals i cicles de concerts que es duren a terme durant d'aquest estiu.

Si alguna entitat organitzadora vol que les seves activitats siguin incloses en la present edició, poden sol·licitar-nos la butlleta corresponent al telèfon: 93.316.27.80 (extensió 8741) o al correu electrònic: aestany@correu.gen-cat.es

El termini de recepció de sol·licituds finalitza el dia 2 de maig. ■

Actuacions de l'Orquestra de Cambra de Lleida

La formació que dirigeix Josep Maria Sauret va actuar el passat març a Martorell (dia 4, a l'auditori), Barcelona (dia 14, al Centre Cultural Caja Madrid), Palau Solità i Plegamans (dia 16, a l'església) i a Girona (dia 20, a l'Auditori de la Mercè).

El programa que va oferir l'orquestra lleidatana incloïa la *Simfonia núm. 22 en Mi bemoll*, "El filòsof", la *Simfonia núm. 26 en Re menor*, "Lamentatione" de Haydn i la *Simfonia núm. 15, KV 124* de Mozart.

Aquesta formació va ser fundada l'any 1997 pel seu director, Josep Maria Sauret, i des d'aleshores està realitzant una remarcable tasca de difusió de la música orquestral per tot Catalunya i en especial per les comarques de Lleida. El seu repertori abasta obres des del barroc fins a composicions del segle XX. ■

Una obra d'Agustí Charles Soler seleccionada al Festival de Música Nueva de Mèxic

L'obra *String Quartet* del compositor Agustí Charles Soler ha estat seleccionada en el XXII Festival de Música Nueva de Mèxic, de Mèxic, i serà interpretada pel Cuarteto Latinoamericano, un dels quartets de corda més importants d'Amèrica del Sud. Aquesta obra va rebre el 1995 el Premi Luis de Narváez del Concurs de Composició per a Quartets de Corda de Granada.

El compositor català també va ser seleccionat en el passat Festival de la SIMC, celebrat a Luxemburg, amb l'obra *Tientos de día infinito*, interpretada per l'ensemble United Berlin que dirigeix Heberhard Klocke. ■

El Ballet s'incorpora al cicle Concert de Tarda

La representació d'un espectacle de ballet constitueix la novetat més important de la setena edició del cicle Concert de Tarda al Palau, que una vegada més promou la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana i copatrocina la Fundació Agrupació Mútua.

El Ballet Ensemble David Campos presenta el muntatge *Metàlica*

Per RRM

Serà amb l'actuació del Ballet Ensemble David Campos, de tall neoclàssic, que oferirà tres coreografies del mateix director de la companyia sobre música d'Stravinsky, *Infiesta* i sobre l'obra *Metàlica*.

Un vegada més aquest cicle, que s'ofereix en horari de vespre, presenta una proposta de caràcter eminentment popular per bé que amb un notable nivell qualitatiu i variat en aplegar en cadascuna de les propostes gèneres diferents. Simfonicocoral, cobla, virtuosisme pianístic, ballet, jazz i líric configuren, d'aquesta manera, una panoràmica diversificada i, cal insistir-hi, d'ampli abast popular. Els elevadíssims índexs d'assistència —que voregen la saturació— demostren la còmoda acollida del cicle, afavorida, a més, per una política de preus

molt favorable als interessos dels afeccionats.

En total s'oferiran cinc propostes. La primera, un concert a càrrec de la BCN Simfonieta i el Cor Jove de l'Orfeó Català amb direcció de Francesc Llongueres en un programa Beethoven que centra la *Fantasia per a cor, piano i orquestra*. Tindrà lloc el dia 2 d'abril, dilluns, dia de la setmana en què també s'oferiran la resta de concerts.

La Cobla Sant-Jordi Ciutat de Barcelona actuarà el dia 23 amb un concert en què el gran simfonisme per a cobla s'alternarà amb obres d'abast popular.

La pianista japonesa Hisako Hiseki contribuirà a la commemoració del centenari de l'Acadèmia Marshall, de la qual ha estat deixeble, amb un programa centrat en Granados que inclou també obres de Falla i de Debussy.

El jazz arribarà de la mà de l'historic conjunt La Vella Dixie-

Hisako Hiseki interpretarà Granados, Falla i Debussy

Llongueres dirigirà la seva formació amb el Cor Jove de l'Orfeó Català

land, reforçada amb la veu de Kati Autrey i el virtuosisme de trompeta d'aquest músic genial que és Josep Maria Farràs.

El cicle el clourà un ben equipat concert líric amb l'Orquestra Simfònica del Vallès dirigida per Miquel Ortega, un gran especialista en el gènere, i les veus solistes de la soprano Rosa Mateu i del baríton Ismael Pons. Verdi centrarà en gran part el concert, que atindrà també el repertori de sarsuela.

Els jocs mozartians d'András Schiff

Palau 100. Philharmonia Orchestra. András Schiff, direcció i piano. *Concerts per a piano i orquestra* núm. 25, 26, 27 de Mozart. Palau de la Música Catalana. 8 de febrer de 2001.

FOTO: A. BOFILL

Per F. TAVERNA-BECH

És ben cert que escoltar els tres darrers concerts pianístics de Mozart en una sola sessió no és freqüent, i a més podem dir que va constituir un privilegi excepcional en estar protagonitzat per András Schiff, un dels pianistes més interessants del moment actual i que alhora actuava com a director de la prestigiosa orquestra anglesa Philharmonia.

Òbviament, el pianisme d'András Schiff no solament posseeix una tècnica brillant i equilibrada, sinó que manifesta l'elegància i el bon gust per conferir a la interpretació un to especialment emotiu, en què bellesa i expressió estan magníficament compen-

sades. Amb tot, és cert que l'orquestra londinenca, ben coneguda també pels melòmans barcelonins, va contribuir a l'especial clima del qual va gaudir la lectura de les pàgines mozartianes. Fins a cert punt s'hi va manifestar aquella barreja sentimental que dóna forma a la música del geni mozartian, el qual, si bé està presidit per la *joie de vivre*, també commou per una actitud melancòlica, a la vegada que ens captiva per la seva admirable simplicitat virtuositica.

Fins a cert punt, doncs, el concert va satisfer la concurrència i poques objeccions s'hi poden fer, si no és una certa tendència en l'accentuació excessiva de la tensió rítmica.

Èxit del jove violinista Tedi Papavrami

Concerts Simfònics al Palau. Orquestra Simfònica de Balears. Ciutat de Palma. Tedi Papavrami, violí. Direcció: Jorge Mester. *Revueltas*, Brahms, Rakhmàinov. Palau de la Música Catalana. 10 de febrer de 2001.

Per F.T.-B.

Certament, la música en viu i, per tant, el concert o recital constitueix l'aspecte més atractiu per al melòman. En certa manera, representa una mena d'aventura en la qual, sempre amb el risc de no arribar al plaer desitjat, pots descobrir aquella manifestació genial que no saps si és conseqüència d'un acte simplement intuïtiu o bé obeeix a una veritable profundització en l'estudi d'una obra i del seu autor. Amb tot, en moltes ocasions hom escolta una versió en la qual l'interpret et commou en el més íntim i després, segurament a causa d'interessos comercials, aquest artista desapareix en un anonimat misteriós.

És així que l'Orquestra Simfònica de Palma de Mallorca va presentar-se al Palau i el seu concert transcorria dins d'una excel·lent tònica de professionalitat i dirigida per un ni més ni menys eficaç i personal director com el mexicà Jorge Mester, i el públic podia prometre's una agradable vetllada musical. Certament, els músics van oferir una lectura summament correcta de l'espectacular *Sense mayá* de Silvestre Revueltas. A continuació s'anunciava l'audició del *Concert per a violí i orquestra*

en *Re major*, op. 77 de Brahms, en la qual intervenia com a solista el jove albanès Tedi Papavrami que, segons la seva biografia, s'havia format amb el seu pare i guiat mitjançant els enregistraments dels grans mestres del violí, me, excepte del llegendari Zino Francescatti, a qui Papavrami va tractar personalment. Sincerament, es podia desconfiar d'aquesta referència, però en escoltar el seu so, no volíem més però sí vigorós i d'extensa gamma colorista, o bé la seva fermesa i seguretat per afrontar sense dificultats la partitura brahmiana, vam adonar-nos que érem davant d'un artista veritable i profund. Tot l'esperit emocional, la genial riquesa melòdica i orquestral d'aquest *Concert* que Brahms va escriure amb inspirat coneixement de l'esperit virtuosístic va manifestar-se amb tensa vitalitat i comunicativitat gràcies a la intervenció d'aquest jove violinista, el qual va comptar amb la puntual col·laboració del mestre Jorge Mester i dels músics mallorquins. Va ésser una sorpresa d'aquelles que perduren en el record. Després, el concert va continuar i finalitzar amb la traducció brillant i apassionada de les belles *Dances simfòniques* de Rakhmàinov.

Rienzi, un Wagner primerenc

Rienzi (versió de concert) de Richard Wagner. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Alan Woodrow, Nancy Gustafson, Jean-Philippe Lafont, Margareta Hintermeier, Stanislaw Schwets. Director: Sebastian Weigle. Gran Teatre del Liceu. 13 febrer de 2001.

Per J.C.C.

Escollir *Rienzi* en versió de concert ens ha permès constatar de manera especialment clara, gràcies al despullament de parafernàlia escenogràfica, les virtuts i sobretot les mancances d'aquesta primerenca partitura wagneriana.

Aquesta constatació elemental ens mena a remarcar que si bé no seria lícit parlar d'una obra no wagneriana, sí que permet fer-ho d'una partitura que es troba especialment lluny del que després configurarà la personalitat genuïna —terme que aquí podríem fer sinònim de genial— del compositor alemany.

Els referents de la *grand opéra* francesa planen de manera molt acusada sobre aquesta composició, començant pel mateix argument, allunyat del tot de la dependència èpica i mitològica nòrdica que presidirà la *Tetralogia* i altres obres al marge d'aquest nucli cabdal de la seva producció. Hi ha reminiscències fins i tot *pompieres* en una música grandiloqüent, d'un melodisme en gran part convencional, resolt amb recursos sovint també

convencionals, que no permeten intuir amb claredat el discurs posterior.

El Liceu va posar a disposició d'aquesta obra uns recursos a l'alçada de les circumstàncies. O sigui, menys transcendents del que és habitual en les versions dels grans títols del mateix compositor. Així, les veus femenines, Nancy Gustafson (Irene) i Margareta Hintermeier (Adriano), malgrat el seu prestigi, van oferir unes aportacions d'escàs relleu, insòlitàment planes en el pla expressiu. L'il·lustre veterà Jean Philippe Lafont, en un massa tardà debut liceístic, sí que va fer una demostració de classe i de musicalitat en el seu breu paper d'Steffano Colonna, mentre que la sorpresa positiva la va oferir el baix rus Stanislaw Schwets en el paper d'Orsini, en una interpretació magnífica per rodonesa i color de la veu, elegància i refinament.

La versió de Sebastian Weigle va resultar especialment brillant, o sigui, amatent a les característiques menys convencionals —més espectaculars—, i en aquest sentit la seva va ser una versió plena de coherència, a més de molt ajustada en els aspectes estrictament tècnics.

Xavier Benguerel homenatjat en família

Fundación Autor (Sociedad General de Autores i Editores). Jordi Codina, guitarra. Esteve Espinosa i Paco Montañés, percussió. Silvia Vidal i Ramon Humet, piano. Elisabet Renzi, violoncel. Rafael Esteve, contrabaix. Direcció: Jordi Rossinyol. X. Benguerel. Auditori de la Societat d'Autors. 9 de febrer de 2001.

Per F.T.-B.

Amb motiu de celebrar el seu 70è aniversari, el compositor Xavier Benguerel va rebre un merescut homenatge a la seu de la delegació catalana de l'SGAE. L'acte, que va estar molt concorregut, es va iniciar amb un parlament de Ramon Muntaner, actual delegat general de l'SGAE a Catalunya, que va remarcar les aportacions de Benguerel al moviment musical nacional i internacional. A continuació el president de Joventuts Musicals d'Espanya i alho-

ra president d'honor de la Federació Internacional de JJMM, el Dr. Jordi Roch, va evocar la trajectòria artística i humana del compositor. Finalment, i abans que el mateix Benguerel agraisi l'homenatge, Jesús Rodríguez Picó va fer una breu presentació del seu llibre dedicat a l'estudi de l'obra de Benguerel.

En la segona part de l'acte es van interpretar, a càrrec de reconeguts instrumentistes, una sèrie d'obres cambrístiques de Benguerel en unes versions molt acurades.

Naomi Kimura enlluernà

Avuimúsica. Naomi Kimura, piano. Marcel Olm, Sergio Fidemraizer, Xavier Montsalvatge, Frederic Wort, G. Bacewicz. Auditori de l'SGAE. 22 de febrer de 2001.

Per M. GRATACÓS

La jove pianista Naomi Kimura, guanyadora del concurs internacional de Piano Ciutat de Berga l'any passat, va enlluernar el públic assistent, a qui va saber transmetre tot el valor de la música contemporània. Comunicant en tot moment amb el públic amb una energia i vitalitat desbordant. La precisió en l'atac, la perfecció del so. El so que es trasllada per l'espai. El color de timbres que va arrencar, fan d'ella una pianista excepcional. Un dels grans valors del futur, que esperem puguem veure en endavant als millors escenaris de la música de cambra i simfònica.

Dins el repertori triat hi havia l'estrena absoluta de *Five Sketches op. 65* (2000) de Marcel Olm, 5 petites peces de caràcter intimista, en què la pianista feia uns pianíssims que deixaven escoltar el silenci. Les *Tres peces breus* (2000) de Sergio Fidemraizer va ser la següent obra a interpretar. Són tres petites peces i cadascuna té un caràcter propi. La profunditat i apassionament amb

què Naomi Kimura va interpretar-les, eleva aquesta obra de gran personalitat a una de les peces de cambra més boniques de la música contemporània.

La tercera obra, *Tres divertimentos* (1941) de Xavier Montsalvatge (*Sobre temas de autores olvidados*) és ja un clàssic contemporani. Després de l'excel·lent execució d'aquesta obra només va prendre's uns segons de descans per abordar la peça més llarga del concert de 18' de durada, *Impresiones poéticas zeuxis*. Es tracta de 5 peces inspirades en poemes de Neruda, Machado, Verlaine i Hölderlin que es van poder escoltar amb la mateixa precisió interpretativa que un Chopin o un Brahms. El jove compositor Frederic Wort va quedar enlluernat de la seva interpretació i va prometre-li dedicar-li una obra. La peça que va tancar, la *Sonata núm. 2* de Grazyna Bacewicz, va arrencar els aplaudiments apassionats del públic assistent, sorprèn per l'energia desbordant amb què va acarar aquesta obra virtuositica de difícil execució. La interpretació va ser de la qualitat del concert.

Liceu
2000
2001

AL FOYER DEL LICEU

L'orientalisme a la música

"En ocasió d'Aida"

Maig 2001 dia 23, a les 20,30 h.

Begoña Alberdi, *soprano*
Lluís Avendaño, *piano*
David Sanz, *guitarra*
Jaume Creus, *recitador*

Cançons Xineses (Benjamin Britten)
Variacions sobre un tema turc (Carlo Domeniconi)
"Scheherazade" del cicle pianístic "Masques"
op. 34 núm.1 (Karol Szymanowski)
Raga Basanta Mukahari (Rodríguez Picó)
Cançons d'amor de Hafiz op.24 (Karol Szymanowski)

Lectura d'alguns fragments dels
"Poemes de les mil i una nits"

Altres perspectives sobre Giulio Cesare

"En ocasió de Giulio Cesare"

Juliol 2001 dia 1, a les 19,00 h.

Elena de la Merced, *soprano*
Mercè Obiol, *mezzosoprano*
Ricard Bordas, *contratenor*
Markus Eiche, *baríton*
Mark Hastings, *piano*

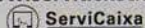
Empio, dirò, tu sei (Cesare/baríton)
Tutto può donna vezzosa (Cleopatra)
Empio, dirò, tu sei (Cesare/contratenor)
Non è sì vago e bello il fior nel prato (Cesare/baríton)
Venere bella, per un istante (Cleopatra)
Non è sì vago e bello il fior nel prato (Cesare/contratenor)
Va tacito e nascosto (Cesare/baríton)
Non ha più che temere quest'alma vendicata (Cleopatra)
Va tacito e nascosto (Cesare/contratenor)
Al lampo dell'armi (Cesare/baríton)
Quel torrente, che cade dal monte (Cesare/contratenor)
Da tempeste il legno in franto (Cleopatra)
Quel torrente, che cade dal monte (Cesare/baríton)
Al lampo dell'armi (Cesare/contratenor)

VENDA DE LOCALITATS

Venda d'entrades les 24 hores

www.serviticket.com

O bé al telèfon 902 33 22 11

Taquilles del Liceu:
La Rambla, 51-59
08002 Barcelona
De dilluns a divendres,
de 14 a 20,30 h.

Telèfon d'informació
93 485 99 13

www.liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu

Arteta enamora el públic

Palau 100. Ainhoa Arteta, soprano. Alejandro Zabala, piano. Liszt, Fauré, Granados, García Abril, Falla. Palau de la Música Catalana. 26 de febrer de 2001.

Per J.C.C.

La nova presència de la soprano donostiarra Ainhoa Arteta al Palau de la Música va significar un altre bany d'afecte atorgat per la munió d'aficionats que va omplir el recinte. La cantant té el do de l'encant personal, que fa que la seva sola presència a l'escenari produeixi una adhesió entusiasta —a vegades fins a l'excés— que ella, a més, fomenta amb uns molt estimables dots artístics i també amb una gran professionalitat; terme —professionalitat— que abasta molts matisos. També saludar en català i interpretar cançons en la nostra llengua a les repeticions.

El programa que va oferir tenia dues parts força diferenciades. L'expressió del romanticisme de Liszt, en aquest cas dens i dramàtic, no gens edulcorat, juntament amb el clima preimpressionista i delicat de Fauré, van donar pas, en la segona part,

a una molt uniforme explosió de liederisme espanyol exacte, amb les figures de Granados i Falla com a inici i colofó. Arteta —que ens consta que va actuar amb l'handicap d'una afecció gripal— es va mostrar molt més convincent en el repertori espanyol que en el de la primera part, en el qual no va ser capaç de transmetre, especialment el perfume i l'aroma tan personals de les delicades *Cinc melodies "de Venise"* de Fauré. Ben altrament, unes esplèndidament cantades *Cuatro tonadillas* de Granados van iniciar un *crescendo* que va tenir en les tan conegudes i tanmateix tan fresques sempre *Siete canciones populares españolas* de Falla el moment més brillant del recital. Ainhoa Arteta aquí es va posar, o va acabar de posar-se literalment el públic a la butxaca, amb un cant potser no del tot sobrat d'exactitud estilística i d'intenció, però d'una gran solidesa tècnica i d'una notabilíssima expressivitat i elegància.

Calderón i Hidalgo sota l'òptica de Savall

Celos aun del ayre matan. Primera òpera hispànica. Fiesta cantada en tres jornades. Llibret: Pedro Calderón de la Barca. Música: Juan Hidalgo. Hespèrion XXI-La Capella Reial de Catalunya. M. Figueras, M. Arruabarrena, A. Fernández, V. Torres, F. Zanasi, P. Esteban, G. Bandietti, J. Ricart. Direcció musical: Jordi Savall. Auditori de Barcelona. 19 de gener de 2001.

Per ROBERTO BENITO

Durant l'any 2000 Barcelona va celebrar de manera no sé si suficient però sí variada la bona ploma de Pedro Calderón de la Barca en el quart centenari del seu naixement. Pels nostres teatres van passar obres clàssiques de gèneres diferents i amb propostes de tota mena: *La dama duende* (per J. L. Alonso, al Teatre Principal), *La vida es sueño* (per C. Bieito, al Teatre Romea) i *El alcalde de Zalamea* (per S. Belbel, al Teatre Nacional de Catalunya).

De tots és coneguda la gran importància que donava Calderón a la música en la seva dramaturgia, si bé en els muntatges esmentats —llevat d'algun cant a cappella o de música enllaunada— no vam poder gaudir d'aquest aspecte. ¿Com s'ha posat remei a aquesta manca de conjunció poesia-música? Amb l'homenatge a Calderón que les diverses formacions musicals de Jordi Savall ens van regalar. De la gran quantitat d'obres que el dramaturg va oferir per musicar compositors com Peiró, Galán, Romero, de la Rosa, Real, etc., Savall va escollir la que es considera la primera òpera espanyola conservada, *Celos aun del ayre matan* (comentada en el número 194 d'aquesta Revista), que encara no s'havia sentit a Barcelona.

Tenint en compte que en la partitura de J. Hidalgo s'ha de treballar a partir de la línia de cant i baix continu, la tasca de reconstrucció és la primera cosa que cal valorar. Savall és un reconegut expert en la música del segle XVII, i el mateix s'ha de dir de la gent de qui s'envolta, encara que en aquest cas durant el concert es van copsar un seguit de deficiències que no s'entenen en

una producció d'aquest nivell. Comptant amb uns efectius, tant instrumentals com vocals, de gran qualitat, el discurs musical va resultar monòton i va vorejar l'avorriments fins al punt que una part del públic va abandonar progressivament la sala. El caràcter improvisador tan típic d'aquesta música es va veure portat a l'extrem, cosa que va fer més la impressió d'una primera lectura: inseguretat en *tempi*, caràcter i entrades, tant de la direcció com dels instrumentistes. La riquesa tímbrica a què ens tenen acostumats aquestes formacions va resultar gairebé sempre monocroma si exceptuem els afegits musicals d'altres músiques de l'època que es van incloure en el concert.

De l'elenc vocal va sobresortir A. Fernández, que va recrear amb una veu càlida —ja apreciada en el concert de barroc americà de M. Garrido a la Sala Polivalent de l'Auditori en data recent—, una Pocris rica en matisos interpretatius, M. Arruabarrena (Diana) i la mezzosoprano G. Bandietti en el paper transvestit de Clarín.

D'altra banda, cal lloar la Sociedad Estatal España Nuevo Milenio, que amb un luxós programa gratuït ens va permetre de seguir la lletra de l'òpera davant la dificultat notòria de vocalització d'alguns dels cantants principals.

Confiem que aquestes iniciatives de recuperació del nostre patrimoni musical esdevinguin habituals i no només per efemèrides de canvi de mil·lenni o centenari d'autors. I un últim desig: l'òpera s'ha entès des del seu naixement com una conjunció de poesia, música i dramaturgia. Una òpera en concert és una òpera incompleta.

Descoberta d'un interessant compositor barroc

Ippolito ed Aricia de Tommaso Traetta (llibret de Carlo Innocenzo Frugoni, basat en un llibre del mateix títol de Simón-Joseph Pellegrini). Orquestra Les Talens Lyriques. Cor de l'Òpera de Montpeller. Companyia de dansa de Christine Bayle. Direcció musical: Christophe Rousset. Direcció escènica: Guido de Monticelli. Decorats: Paolo Bregni. Òpera de Montpeller (Théâtre Comédie). 25 de febrer de 2001.

FOTO: MARC GUINOT/
OPÉRA DE MONTPELLIER

Per JORDI MALUQUER

Tommaso Traetta va néixer el 1727 a Bitonto, prop de Bari, gairebé coetani del nostre Domènec Terradellas (1713), i, com aquest, també es traslladà a Nàpols a fer estudis musicals. Més tard va ser mestre de capella a Parma, on va ser professor de cant de les princeses d'aquella cort. Va fer també la seva etapa londinenca. Autor de quaranta òperes, va morir a Venècia l'any 1779. Pràcticament oblidat, va ser el Festival della Valle d'Itria -Martina Franca- el que va ressuscitar l'estiu del 99 l'òpera *Ippolito ed Aricia* amb molt d'èxit i que va comportar per a la seva protagonista, Patricia Cioffi, el guardó de la crítica a la millor cantant italiana de l'any.

La mateixa versió, que era coproduïda per l'Òpera de Montpeller, es va representar a aquesta darre-ra ciutat els dies 21, 23 i 25 de febrer amb la mateixa protagonista, l'orquestra Les Talens Lyriques i el Cor de l'Òpera, tots dirigits per Christophe Rousset, que, curiosament, també va ser qui va dirigir musicalment la ressuscitació de l'*Artaserse*, de l'esmentat Terradellas.

La característica de Traetta, amb àries molt boniques i una música estimul-
lant, és la d'haver en certa

manera anticipat Mozart. Estrenada trenta anys abans de les *Nozze* i de la *Zauberflöte*, en una ària del personatge Fedra ja trobem algun fragment de l'ària *Der Hölle Rache* de la Reina de la Nit i més endavant ressona claríssimament la melodia del *Non più andrai*.

Traetta, deutor en algun aspecte de la moda francesa, introdueix nombroses danses que se suposa que devien ser un gran espectacle per fer més passadora l'òpera. La versió de Montpeller, bona vocalment i musical, naufragava per aquí amb vuit ballarins que intentaven "complir", concepte diametralment oposat al que devia imaginar Traetta.

Patricia Cioffi, que realment canta molt bé, sense posseir una veu esmaltada, va ser ben secundada per la Fedra de Laura Claycomb, la Diana d'Anne-Lise Sollied, el Teseo de John McVeigh i el Plutone de Daniel Salas. En canvi, no va estar a l'alçada una, semblava, joveníssima Madeleine Bender en el paper d'Ippolito.

Christophe Rousset acabava de treure una gravació de l'òpera *Antigona* del mateix Traetta. Tot fa pensar que igual que s'han recuperat Jommelli -que sembla que fou l'instigador de l'assassinat de Terradellas- i Galuppi, ara ha arribat el torn de Tommaso Traetta.

Sardanes i cançons de sempre al Palau

Cobla, Cor i Dansa al Palau. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Orfeó Català. Jordi Figaró, flabiol solista. Dirs.: Jordi León i Josep Vila i Casañas. Ros Marbà, Català, Manén, Bou, León, Moraleda, Cumellas-Ribó, Guridi, Donostia. Palau de la Música Catalana. 17 de febrer de 2001.

Jordi Figaró

Per F.T.-B.

Certament, el cicle Cobla, Cor i Dansa s'ha afermat plenament en les activitats musicals de la ciutat. Així es va posar de manifest en el ple gairebé absolut que omplia la sala del Palau. Dos fets que també van resultar absolutament positius van ésser la boníssima actuació de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, amb unes versions brillants i emotives de sardanes tan conegudes i estimades com *La processó de Sant Bartomeu* d'Antoni Català, *L'anell de prometatge* de Vicenç Bou i *Alimara* de Ros Marbà, a més d'una espectacular composició de Jordi León que amb el títol d'*El vol d'un ocell* donava ocasió al llui-

ment del flabiolaire Jordi Figaró. Mentre que l'Orfeó Català, amb direcció de Josep Vila i Casañas, va cantar amb veritable musicalitat i emoció obres del P. Donostia, J. Guridi, Cumellas-Ribó, Sancho Mar-raco, a més d'una pàgina composta per Josep Vila que, amb el títol *Cançó de l'instant* i amb text de Miquel Desclot, va obtenir una càlida acollida del públic.

Tanmateix, l'apoteosi del concert va produir-se amb la interpretació de les obres per a cor i cobla, com *La Balanguera* d'Amadeu Vives, *Sant Jordi triomfant* de Francesc Pujol i les emblemàtiques sardanes *La sardana de les monges* i *L'Empordà* d'Enric More-ra, autors i composicions que són un lúcid exponent de la música catalana.

Una nova lliçó magistral de Joaquín Achúcarro

II Festival Mil·lenni. Joaquín Achúcarro, piano. Beethoven, Bach-Busoni, Debussy, Granados, Albéniz. Palau de la Música Catalana. 3 de març de 2001.

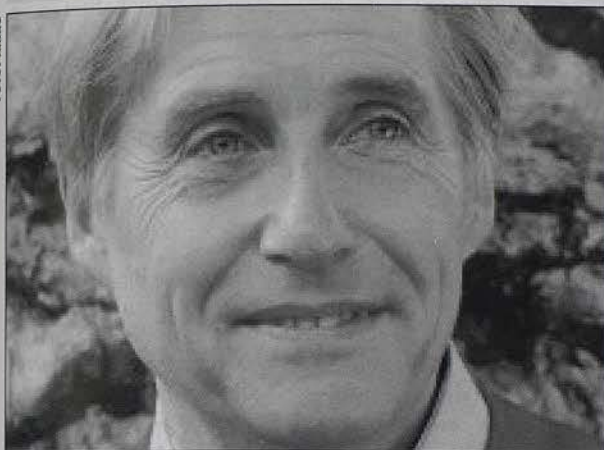

FOTO. ARXIU

Per LLUÍS TRULLÉN

El pianista Joaquín Achúcarro posseeix un talent musical i una trajectòria artística que a hores d'ara no és moment de descobrir. El que sí que cal corroborar és que en cadascuna de les seves actuacions, bé en recital, bé en concert, aquesta meravellosa línia interpretativa continua mantenint-se a una alçada que pocs artistes són capaços d'assolir. Achúcarro va oferir al Palau el recital ajornat el passat mes de desembre inscrit dins el Festival Mil·lenni.

El programa, de gran compromís tècnic i musical, incloïa obres de Beethoven, Bach, Albéniz, Granados, Debussy..., un repàs de celeberrimes obres de la literatura per a piano que l'interpret va recrear amb la intel·ligència i profunditat que sempre han conviscut en les seves recreacions. La *Sonata op. 109* de Beethoven, amb el seu meravellós tema i variacions, va ser recreada des d'un punt de vista plenament romàntic, profund, bellíssim en la construcció del seu discurs; la música fluïa amb lògica i coherència, la varietat de sonoritats s'emmotllaven a una línia discursiva plantejada amb serenitat, refinament. No importaven les

complexitats tècniques dels passatges trinats de les últimes variacions, la densitat d'escriptura que apareix en alguns moments de l'obra. Tot fluïa amb una naturalitat i alhora reflexió pròpia dels grans mestres del piano. Aquesta claredat musical resultava idènticament imprescindible en la recreació de la *Toccata en Do* de Bach-Busoni, en una versió brillant, resolta a la perfecció tant en els moments contrapuntístics, com en l'oníric "Adagio" central, pronunciat amb refinada serenitat. Després seguien obres com el *Clar de lluna* de Debussy, els brillants *Focs d'artifici* del mateix compositor francès, el majestuós romanticisme de *La maja y el ruiseñor*, el suggeridor tango d'Albéniz-Godowski, *Navarra*, *El puerto*. Infinitat de colors, recreacions d'atmosferes idònies per a cada peça (des de l'onírica del *Clar de lluna* fins a la brillant i fastuosa de *Navarra*). Tot era al seu lloc, tot funcionava a un nivell tècnic i de qualitat musical extraordinari.

Achúcarro va tornar a triomfar al Palau, no sense abans oferir tres obres fora de programa dedicades a Chopin, i com sempre, coronada en l'últim bis que pràcticament sempre tanca els recitals d'Achúcarro: el *Preludi núm. 16* del compositor polonès.

Un homenatge a Verdi amb l'Orfeó Donostiarra i Stefano Palatchi

Temporada OBC. Orfeón Donostiarra. Coral Sant Esteve de Castellar del Vallès. Petits Cantaires de l'Escola de Música la Guineu. Stefano Palatchi, baix. Dir.: Lawrence Foster. Obertura de *I vespri siciliani*, obertura de *La forza del destino*, preludis de *La Traviata*, *Quattro pezzi sacri* de Verdi. Pròleg de *Mefistófele* de Boito. L'Auditori. 24 de febrer de 2001.

FOTO. A. BURGUIS

Per LL.T.

L'OBC va fer el seu homenatge a la figura de Verdi acompanyat d'una de les institucions musicals de més rellevància del país —l'Orfeó Donostiarra— i amb Stefano Palatchi —que manté una línia musical ascendent i el poder vocal i amb una claredat de projecció que l'han dut a convertir-se en una de les veus líriques més destacades del panorama líric internacional. La música de Verdi va emmarcar el meravellós i emotiu Pròleg de *Mefistófele* de Boito. Aquesta poderosa i majestuosa pàgina posseeix una força dramàtica i una càrrega lírica realment excepcional prou coneguda dels melòmans.

Amb la col·laboració de la Coral Sant Esteve de Castellar del Vallès i dels Petits Cantaires de l'Escola de Música la Guineu, ambdós preparats amb tot detall per a l'alçada de la interpretació, l'Orfeó Donostiarra, Palatchi i l'OBC dirigida per Foster van oferir una interpretació espectacular, vibrant, rotunda. El diàleg entre la veu de Palatchi i un Orfeó Donostiarra que continua mantenint un lideratge gairebé indiscutible dins les grans formacions corals europe-

es, va esdevenir un duel entre dos colossos, entre una veu que gaudeix d'una projecció majestuosa i un orfeó que certament canta com els àngels. La versió lluminosa va incidir en tot el referent a l'espectacularitat, aspecte que s'emmotlla a la perfecció amb la direcció de Foster. L'Orquestra va saldar amb prou eficiència els esculls que plantegen els refinats preludis de *La Traviata*, la varietat de continguts lírics de *La forza del destino* i l'essència verdiana portada a una de les seves màximes expressions en l'obertura de *I vespri siciliani*.

Pel que fa a l'Orfeó Donostiarra, si en la primera part va mostrar tota la seva magnitud vocal, en la segona va incidir en la capacitat de recrear amb la major intimitat possible les *Quatre peces sacres* de Verdi. Tot era refinament, claredat, afinació, temprança, amb una sobrietat i una elegància en cadascuna de les tessitures vocals que mostraven el gran nivell que continua mantenint aquesta formació coral. El mes de gener l'Orfeó Donostiarra havia actuat al costat de la Filharmònica de Berlín amb direcció de Claudio Abbado en la interpretació del *Requiem* de Verdi, un fet que certament parla per si sol.

Una actuació que fa afició

Percussions de Barcelona. Robert Armengol, Sebastià Bel, Albert Carbonell, Ramon Torramilans, Ignasi Vila. De Diago, De Mey, Llanas, Humet, Reich, Puértolas. L'Auditori (Sala Polivalent). 1 de febrer de 2001.

Per MIQUEL PARDO

Medio lleno-medio vacío, estrena absoluta d'Eduardo Diago, és una obra que aconsegueix els seus punts de tensió mitjançant la repetició de cel·les rítmiques. La tímbrica emprada recorda les peces destinades a instruments Orff. El resultat sonor peca d'excés de mesura i de poc interès en el discurs. *Music de table*, de Thierry de Mey va ser, sens dubte, la millor de les obres del programa. La gestualitat dels tres percussionistes sobre les tres tauletes que servien d'instrument queda just al bell mig de la música i la dansa. Al meu entendre, una mostra excel·lent de l'art temporal, amb un discurs d'articulació nítida, ben construït i extraordinàriament interpretat. L'obra del compositor barceloní Albert Llanas *Fedra quartet* té una lògica formal ben plantejada i sòlidament construïda que arriba a crear força expectativa. De

tota manera, la idea de crear un *continuum* tímbric en un instrument tan heterogeni com és la percussió fa pensar en quelcom utòpic impossible de materialitzar. Probablement l'autor ha ensopegat amb una singularitat instrumental irresoluble. Destaquem, però, el ric desplegament sonor de l'obra.

En la segona part, *Nkunga* de Ramon Humet ens submergeix en un ambient "ètnic", de connotacions extramusicals més que evidents. La teatralitat i visceralitat eren excessives, al nostre entendre, llevat que l'autor pretengués fer el reportatge d'un safari. La peça per a dues marimbres, *Nagoya marimbas*, d'Steve Reich, ens retornà a la tradició de les formes preludiades del barroc. De fet, el contingut contrapuntístic intern d'aquesta música ens recorda la forma de preludi de Bach, salvant les distàncies d'època i d'estil, lògicament. La interpretació fou excel·lent. Per últim, *Thiès* de Pere Josep

Puértolas començà amb uns canvis de pulsació força engrescadors que no van tenir continuïtat en el decurs de la peça, a causa de l'excessiva simplicitat del plantejament i de la brutalitat dels atacs per-

cussius, que arribaren a molestar l'oïda.

Cal destacar l'alta qualitat de la interpretació del quartet de percussionistes, que van fer gala d'una gran professionalitat en tot moment.

Àngels Margarit en solitari

Peces mentideres. Intèrpret: Àngels Margarit. Companyia Mudances. Teatre Lliure. 1 de febrer de 2001.

Per J.C.C.

Angels Margarit és una de les columnes més importants del ballet contemporani català. La condició d'excel·lent ballarina s'ha projectat també en la de coreògrafa mitjançant la companyia Mudances en una tasca que ja comença a ser extensa i que li ha comportat la justa estima dels ambients balletístics catalans.

En *Peces mentideres* ha escomès, i no és la primera vegada, una proposta en solitari, fet que comporta riscos evidents. Omplir un escenari encara que hom compti amb el suport d'un cert embolcall escenogràfic, exigeix molta imaginació i molta capacitat creativa.

La ballarina i coreògrafa

terrassenca ha jugat la carta de la teatralitat; recurs que des de Pina Bausch ha esdevingut molt habitual del ballet contemporani. Àngels Margarit ho ha fet des d'una perspectiva intimista, tot pouant amb gran sensibilitat en el seu interior, en el seu context anímic i vital més propi. Però tot això presidit per un solatge de fina ironia, de tendresa, de deixondiment mental, valors que atorguen a la seva proposta un caràcter entranyable i càlid. Malgrat que hi ha moments en què el ritme es trenca, l'espectacle aconsegueix imposar un clima de complicitats d'una evident capacitat de seducció, planera i relaxant. L'esplendidesa de la seva actuació dansant hi col·labora de forma definitiva, tot sigui dit definitivament.

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/líbrete atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat

□ □ □ □

Nº Agència

□ □ □ □

Digit control

□ □

Nº Compte

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Titular

Banc/Caixa

Agència

Adreça agència

Població

Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Professió

Carrer

Telèfon

Població

Dte.

Província

Desitjo subscriure'm a partir del número

Faré efectiu l'import mitjançant

amb la quota anual de 4.200 ptes.

☐ taló bancari adjunt.

semestral de 2.350

☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

El jardí extraordinari de Charles Trenet

Alguns arrufaran el nas, però crec fermament que el recentment desaparegut Charles Trenet (un cas excepcional de longevitat artística) és un dels més grans cantants i autors d'expressió francòfona de tots els temps. És clar que, per fonamentar aquesta afirmació, caldrà d'entrada repassar la seva història.

Per MIQUEL PUJADÓ

Nascut a Narbona el 18 de maig de 1913, Trenet viu una infantesa marcada pel divorci dels seus pares (1920) i el seu internament en un col·legi, juntament amb el seu germà gran Antoine. En trobarem rastres a moltes de les seves cançons: "Vrai, vrai, vrai, L'enfance..." Trenet estudia el batxillerat a Perpinyà, i més tard realitza estudis artístics a Berlín (1928) i a París (1930). Alhora que s'interessa per la pintura i la novel·la (publica força obra narrativa al llarg de la seva vida, de *Dodo manières* -1939- a *Pierre, Juliette et l'automate* -1983-), escriu les seves primeres cançons influenciades pel seu amic i poeta Albert Bausil, fundador i director del diari "Le Coq Catalan": algunes citacions gairebé literals de Bausil les retrobarem a cançons com "Le soleil et la lune", "La mer" o "Fais ta vie". Però l'autèntica carrera artística del cantant comença el 1932, quan forma amb Johnny Hess -enamorat com ell d'Irving Berlin i del jazz, i futur líder musical dels *zazous* durant l'Ocupació- el duo Charles et Johnny, tot imitant models americans com Layton & Johnstone. El duo debuta a l'Alcazar de París el 1933, en primera part de Lys Gauty, amb un èxit modest, però algunes de les seves cançons esdevenen força conegudes ("Sur le Yang-Tsé-Kiang" i, sobretot, "Vous qui passez sans me voir", divulgada per la veu vellutada de Jean Sablon), fins que el duo es desfà el 1936 arran del servei militar de Charles. Durant

Charles
Trenet
amb
Josep Maria
Flotats
durant
la seva
darrera
actuació
a Barcelona,
al Teatre Tivoli
el 25 de
novembre de
1991

FOTO: MONTSERRAT BORRÁS

aquest parèntesi, el jove cantant escriu (un dia d'arrest, l'any 1937) la seva primera cançó realment personal: "Je chante". El mateix any, Maurice Chevalier -després de molts dubtes, ja que el to surrealista de la peça no l'acaba de convèncer- estrena "Y a d'la joie," i l'encara desconegut Yves Montand debuta a Marsella cantant un altre tema trenetià: "La vie qui va". Trenet, ja en solitari, i empès per l'editor Raoul Breton, fa una entrada de cavall sicilià en el món de la Cançó i el revoluciona de manera absoluta: la seva presentació pública té lloc el 25 de març del 1938 a l'ABC, de nou en primera part de Lys Gauty, i es veu obligat pel públic a cantar nou cançons en lloc de les tres previstes. Batejat popularment "*le fou chantant*", encarna la joia de la joventut, i la seva poesia -aparentment espontània i senzilla, però amb troballes remarcables- sedueix Jean Cocteau, que no hi veu el foc de palla que alguns pretenen. Amb un barret groc tirat cap enre, per tal d'exhibir els seus cabells rossos, Trenet, frenètic i encomanadís, no para quiet, salta amunt i avall de l'escenari i recorre a les onomatopeies i a l'absurd, tot entusiasmant un públic cada vegada més ampli, el públic de la generació del Front Popular. Trenet introdueix l'element rítmic a la cançó (tot i que no oblidia mai la força de la melodia) amb molta més empena que no pas Mireille, Sablon o Tran-

chant, i arriba a cantar la "Chanson d'automne" de Verlaine, la fable "La cigale et la fourmi" i "Le temps des cerises" en *swing*. Alhora, es diverteix barrejant els ritmes més diversos, utilitza recursos poètics propis de Max Jacob, Charles Cros i els surrealistes, i tendeix a explicar els fets més negres d'una manera aparentment alegre (les seves cançons, de "Je chante" a les molt recents "Le peintre perdu" i "Le jeune mendiant", passant per "Miss Emily" i moltes d'altres, són plenes de morts i de suïcidis). Amb Trenet, el so i el mot es donen la mà d'una manera indissoluble, tot fent néixer una nova concepció de la Cançó com a gènere. Amb facilitats excessives i moments més febles, evidentment, i amb un molest to *franchouillard* en algunes ocasions ("Douce France" -1947-), i fins i tot colonialista ("Biquine à Bango" -1938-), però amb un encant innegable, i una enorme facilitat d'escriptura que li permet produir una col·lecció gairebé innumerable d'obres mestres: "Boum!" (1938), "J'ai connu de vous" (1938), "Ménilmontant" (1938), "La route enchantée" (1939), "Le soleil et la lune" (1939), "Que reste-t-il de nos amours?" (1942), "La mer" (1945, versionada per dotzenes d'interpres de molts països i llengües), "Une noix" (1948), "Mes jeunes années" (1949), "L'âme des poètes" (1951), "Coin de rue" (1954), "La java du Diable" (1955), "Le jardin extraordinaire"

(1957), "Le piano de la plage" (1958) i tantes altres.

Durant l'Ocupació, Trenet és acusat obertament per publicacions col·laboracionistes com "Le Reveil du Peuple" de tenir orígens jueus (s'arriba a dir que Trenet és l'anagrama de Netter, el seu "autèntic" nom, que els seus cabells són tintats, i que una anàlisi de sang demostraria que no és ari). El cantant es veu sotmès a humiliacions considerables (fornir arbres genealògics i certificats de naixement i de bateig dels seus avantpassats), però tampoc no deixa de fer pel·lícules (*La Romance de Paris* és de 1941), ni de cantar en els circuits oficials –de fet, arriba a actuar a Alemanya! Tot plegat li valdrà, després de la guerra, una sanció de deu mesos de prohibició professional. Paradoxalment, Trenet col·labora també amb la Resistència sense saber-ho: la seva cançó "Verlaine" (versió jazzística de la "Chanson d'automne" del gran poeta) és emprada per la BBC per enviar missatges codificats a les xarxes de *maquisards* i anunciar-los la imminència del desembarcament aliat.

A partir d'aquest moment, Trenet exporta la seva obra i la seva persona: als EUA, al Canadà, al Brasil, al Perú, a Xile, a Austràlia. Moltes cançons porten la marca dels seus viatges, puntuats per freqüents retorns als escenaris parisencs: "Grand-maman c'est New York", "Kangourou", "Printemps à Rio", "Dans les rues du Québec", "Rome"... En aquests retorns periòdics (al Théâtre de l'Étoile –1951/2–, l'Olympia –1954/5/6–, l'Alhambra –1958–), anirà estrenant petites joies plenes d'humor i fantasia: "À la porte du garage", "Moi, j'aime le music-hall", "Route nationale 7"...

Però a partir dels anys seixanta, i coincidint amb l'onada *yé-yé*, la creativitat de Trenet va de baixa, i el cantant comença a ser percebut pel públic com un representant d'una altra època. Algunes bones cançons ("Il y avait des arbres" –1969–, "L'oiseau des vacances" –1970–, "Fidèle" –1971–) no eviten una sensació de reiteració i de desgast. El mateix Trenet n'és conscient, i el 1975 decideix, després d'un darrer Olympia, retirar-se dels escenaris, tot i que continua enregistrant discos i apareixent en programes televisius (i fins i tot canta algunes cançons en l'homenatge que el 1977 li ret el Printemps de Bour-

FOTO: MONTSERRAT BORRÁS

Al Teatre Tívoli, a la fi del seu darrer recital

ges). Però l'any 1982 un jove empresari quebequès, Gilbert Rozon, l'anima a fer un concert a Montréal. L'èxit és tan gran que Trenet torna a l'activitat amb gairebé setanta anys a l'esquena, i ja no deixa de cantar en públic ni d'enregistrar discos d'una factura més que acceptable –tot i que ja no aporten res d'indispensable a la seva trajectòria. Els darrers són: *Mon coeur s'envole* (1992), *Le Récital* (1994), *Fais ta vie* (1995), *Les poètes descendant dans la rue* i *Charles Trenet à Pleyel* (ambdós de 1999). Acostant-se als noranta anys d'edat, Trenet continua actuant amb una veu i una presència física admirables, i és percebut com un autèntic monument nacional en actiu, fins que el mes d'abril de 2000 pateix un infart cerebral de conseqüències greus. Sembla refer-se'n, però una recaiguda el du a la mort el 19 de febrer de 2001.

Pel que fa a les característiques bàsiques de les cançons de Charles Trenet, cal dir que es mouen entre la vitalitat i una nostàlgia més present a mesura que passen els anys, i sempre amb un punt d'immaterialitat. Revolucionàries per la forma als inicis, ho són menys per un contingut sovint molt respectuós amb les idees rebudes i amb certes entitats considerades intocables (la pàtria, la religió), i pretenen descriure la realitat més que no pas intentar transformar-la. De tota manera, és segur que sense la influència i l'exemple de Trenet, l'arribada dels grans noms de la Cançó de contingut poètic dels anys cinquanta no s'entendria. Brassens sempre va sentir per ell una devoció desmesurada i Brel declarava obertament: "Si no fos per Trenet, tots nosaltres seríem comptables." Trenet no ha estat, però, tan ben considerat com un Brassens o un Ferré des del punt de vista literari, i els seus dos intents

(1983) d'entrar a l'Académie Française van resultar infructuosos.

A Catalunya, les versions de cançons de Trenet han estat gairebé inexistents. Només "Què se n'ha fet, del nostre amor?" ("Que reste-t-il de nos amours?"), enregistrada per Núria Feliu al final dels seixanta, fins al 1999, quan Guillermina Motta em demana una adaptació d'"Una nou" ("Une noix"), per al seu CD *Íntim*. Potser Trenet era percebut per un determinat sector com massa intranscendent –Joan Fuster el tracta de banal en un dels seus textos–, o potser no se li perdona que tot i ésser mig català hagi ignorat sempre la nostra cultura –només hi ha fet referència en temes més aviat de postal·leta com "La jolie sardane", "Barcelone" (enregistrada en francès per Sisa al seu àlbum de 1982 *Barcelona Postal*), "Font-Romeu"... o un "Volem pa amb oli" cantat parcialment en català, i publicat amb una ortografia aberrant: "Boulem pamboli". Pel que fa a la seva presència personal, i després d'algun recital en terres catalanes durant els anys seixanta (i d'una aparició a l'Àngel Casas Show de TV3 cap a la meitat dels vuitanta), Charles Trenet, acompanyat per dos pianistes i un contrabaixista, ofereix el 25 de novembre de 1991 un recital memorable a Barcelona, en un Teatre Tívoli ple de gom a gom. Entre el públic, visiblement seduïts, Josep Maria Florens i Hermann Bonnín frueixen (en sòc testimoni) de la força d'un autèntic monstre de l'escena que ha esdevingut, alhora, la memòria viva del segle que llavors agonitzava i al qual només ha pogut sobreviure uns mesos. Però, com diu "L'âme des poètes": "Longtemps après que les poètes ont disparu / leurs chansons courent encore dans les rues."

DILLUNS, 23 D'ABRIL DEL 2001

7:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

KODALY: Harry János, suite per a orquestra.

James Earl Barnes, címbalon. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (24 m).

GRIEG: Última Primavera, op. 33 n. 2.

Hakan Hagegard, bariton. Warren Jones, piano. (7 m).

MOZART: Sonata KV 274.

Ensemble London Baroque. (4 m).

RAVEL: Shéhérezade.

Teresa Berganza, mezzo-soprano. Orquestra del Capitole de Toulouse. Dir.: Michel Plasson. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RAVEL: "Tzigane", rapsòdia de concert.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra de París. Dir.: Jean Martinon. (10 m).

MAHLER: Simfonia n. 1, "Tità". Orquestra Simfònica de Columbia. Dir.: Bruno Walter. (52 m).

GEIJER: "Den lilla kolargossen", "Vad jag älskar", "Reseda", "Pa vatten" i "Höstsäder", cinc cançons per a bariton i piano.

Per-Arne Wahlgren, bariton. Thomas Schuback, piano. (11 m).

MILHAUD: Aspen Sérénade, op. 361.

Jean-Pierre Rampal, flauta. Pierre Pierlot, oboè. Jacques Lancelot, clarinet. Paul Hongne, fagot. Pierre Thibaud, trompeta. Gérard Jarry, violí. Serge Collot, viola. Michel Tournus, violoncel. Jacques Castran, contrabaix. (15 m).

MEYERHOFF: Simfonia n. 9 en do m. "La suïssa".

Orquestra de cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (31 m).

COUPERIN, F.: Primer concert reial.

Laurence Cummings, clavecí. Reiko Ichise, viola soprano. (13 m).

Enregistrament fet a l'Església de Sant Jordi de East Woodhay, Hampshire, el 1994.

RESPIGHI: Quartet "Dorico".

Quartet Brodsky. (21 m).

SCRIABIN: Fantasia en la m, op. post.

Katia i Marielle Labèque, pianos. (7 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Don Quixot, op. 35.

Lynn Harrell, violoncel. Robert Vernon, viola. Orquestra de Cleveland. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (42 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

RAVEL: Quartet de corda en Fa M (1903).

Quartet Alban Berg. (29 m).

STRAVINSKI: Doble canón (in memoriam Raoul Dufy) (1959).

Quartet Alban Berg. (2 m).

LUTOSLAWSKI: Quartet de corda (1964).

Quartet Alban Berg. (23 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de l'església parroquial de Torredembarra

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de juliol de 1997 a l'església parroquial de Torredembarra. ELS ORGUES DE CATALUNYA (XVII CICLE). Obres de CABEZÓN, CORREA, FRESCOBALDI, CABANILLES, XIMENEZ I ANÓNIM.

Neil Cowley, orgue. (42 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

SCHUBERT: Die Nachtigall, op. 11 n. 2.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (4 m).

SAINT-SAËNS: Des pas dans l'allée, op. 141 n. 1.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (5 m).

SCHUBERT: Geist der Liebe, op. 11 n. 3.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (5 m).

RAVEL: Tres cançons.

Cor Monteverdi. Sabine Vatin, piano. Dir.: John Eliot Gardiner. (7 m).

SCHUBERT: Frühlingsgesang (Cant de primavera), op. 16 n. 1.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (4 m).

DEBUSSY: Tres cançons de Charles d'Orléans.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (6 m).

SCHUBERT: Naturgenuss, op. 16 n. 2.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (4 m).

FAURE: Madrigal, op. 35.

Cor Monteverdi. Sabine Vatin, piano. Dir.: John Eliot Gardiner. (4 m).

SCHUBERT: Terzetto.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (3 m).

FAURE: Les djinns, op. 12.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (4 m).

SCHUBERT: Das Dörfchen, op. 11 n. 1.

Claudio Piastra, guitarra. Cor de la ciutat de Parma. Dir.: Mario Fulgoni. (5 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

TOLDRÀ: Sis cançons (Vinyes verdes vora el mar, Romanç de Santa Llúcia, Cançó de vela, Cançó de passar cantant, Els obercoes i les petites colidores, Canticle).

Anna Ricci, mezzosoprano. Àngel Soler, piano. (13 m).

RESPIGHI: Adagio amb variacions.

Han-Na Chang, violoncel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (13 m).

VERDI: "Caro nome", ària de l'òpera "Rigoletto".

Andrea Rost, soprano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (7 m).

GRANADOS: "L'amor i la mort", de Goyescas.

Douglas Riva, piano. (12 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

MOZART: Simfonia n. 31, KV 297 "Paris".

ADES: Asyla, op. 17, per a gran orquestra.

MAHLER: Lieder aus Des Knaben Wunderhorn.

Katerina Karnéus, mezzo. Olaf Bauer, bariton. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 d'abril del 2000 a l'Auditori. Barcelona.

TEMPORADA OBC 2000-2001

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 24 D'ABRIL DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MEHUL: Simfonia n. 2.

Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (24 m).

VERDI: "Già nella la notte densa", duet final de l'acte primer de l'òpera "Otello".

Angela Gheorghiu, soprano. Roberto Alagna, tenor. Ludwig Quandt, violoncel. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (11 m).

MONTSALVATGE: Barcelona Blues

Raimon Garriga, Mac McClure, pianos. (5 m).

BERNSTEIN: Tres episodis de dansa de "On the Town".

Orquestra Filarmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

CHOPIN: Andante Spianto i Gran Polonesa, op. 22

Idil Biret, piano. (14 m).

DUFAY: "Supremun est mortalibus bonum".

Oxford Camerata. Dir.: Jeremy Summerly. (7 m).

OLSSON: Simfonia per a gran orquestra en sol m. op. 11.

Orquestra Simfònica de Gävleborg. Dir.: Mats Liljefors. (57 m).

BACH: Suite anglesa n. 4, BWV 809.

Sviatoslav Richter, piano. (21 m).

VIVALDI: "Cessate, omai cessate", "Ah ch'infelice sempre", "A voi dunque ricorro" i "Nell'orrido albergo ricetto di pene", 4 fragments de la cantata "Cessate, omai cessate", RV 684.

Andreas Scholl, contratenor. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (12 m).

BERNSTEIN: "The Age of Anxiety" (L'edat de l'ansietat), simfonia n. 2 per a piano i orquestra.

Lukas Foss, piano. Orquestra Filarmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (32 m).

DEL MILA: Fantasies n. 22, 8 i 36.

Luis Gasser, viola de mà. (11 m).

BARTOK: Quatre cançons populars eslovàques.

Lieder Cámara. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila. (5 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Una vida d'heroi, poema simfònic op. 40.

Staatskapelle de Dresden. Dir.: Herbert Blomstedt. (46 m).

14:00 MOMENTS LIRICS

STOLZ: "Du, du, du schliess deine Augen zu" (Tanca els teus ulls, amor), de l'òpera "Wenn die kleinen Veilchen blühen" (Si les violetes floreixen).

Melitta Muszely, soprano. Heinz Hoppe, tenor. Orquestra de la ràdio del sud-oest d'Alemanya de Kaiserslautern. Dir.: Robert Stolz. (4 m).

DONIZETTI: "Cruda, funesta smania", de "La pietade in suo favore", dues àries d'òpera Lucia di Lammermoor.

Sherrill Milnes. Orquestra de la Royal Opera House Covent Garden. Dir.: Richard Bonynge. (8 m).

GIMENEZ, CHAPI: Quatre àries de sarsuela.

Victòria dels Àngels. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (13 m).

WEILL: Street Scene, una òpera americana, extractes de l'acte Ier.

Anne Jeffreys. Polyna Stoska. Brian Sullivan. Orquestra dirigida per Maurice Abravanel. (30 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

VIETNAM: Nho rung (Nostàlgia de la jungla), poema cantat de Thê Lu.

Nam Xuân, música i paraules antigues.

Trần Văn Khê. Trần Thị Thuy Ngoc. (16 m).

GUADALUPE: "Balance" (lèwoz).

"Mi tou la" (boula rond).

François Moléon "Carnot". (17 m).

EGIPTE: "Ya faraonle - O Fraise", "Sibs".

Les Musiciens du Nil. (16 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTÈRPRETS

PUJOL: Sant Jordi triomfant, poema per a cor i cobla.

Cor Jove de l'Orfeó Català. Cobla Sant Jordi. Dir.: Conxita Garcia i Jordi León. (8 m).

MEYERHOFF: Obertura Les Hebrides, op. 26.

Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (10 m).

GARCÍA MORANTE: Sis cançons sefardites.

Gemma Coma-Alabert, mezzo-soprano. **Anne Le Bozec,** piano. (15 m).

LUTOSLAWSKI: Partita per a violí i piano.

Cecilia Reguero, flauta. **Helena Bayo,** piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 9 d'octubre de 1996 al Palau de la Música Catalana. **CICLE "EL PRIMER PALAU"**. (18m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

COPLAND: Primavera Apalatxe. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (37 m).

MILHAUD: Scaramouche, per a saxo i piano.

Pekka Savijoki, Margit Rahkonen, (9 m).

21:00 PERFILES

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 25 D'ABRIL DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

KHATXATURIAN: Obertura i Triomf de Roma, i Variació d'Egina i Bacanal, escenes primera i tercera de l'acte I del ballet "Espàrtac". Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (12 m).

PACHELBEL: Canon i Giga, per a tres violins i baix continu. London Baroque. (5 m).

FAURE: Dolly, op. 56.

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (19 m).

BACH: Concert per a tres clavecins i corda, BWV 1063.

Kenneth Gilbert, Trevor Pinnock, Lars Ulrik Mortensen, clavecins. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

DEMANTUS: "Lieblich ich hörte singen", "Sag mir Cupido" i "Amor

du kind solst du sein blind", tres madrigals.

Amaryllis Consort. Dir.: Charles Brett. (12 m).

HAYDN: Trio amb piano, Hob. XV:29.

Trio Beaux Arts. (17 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 5.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (39 m).

HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 11.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (15 m).

BRAHMS: Neue Liebeslieder, op. 65.

Edith Mathis, soprano, Brigitte Fassbaender, contralt, Peter Schreier, tenor, **Dietrich Fischer-Dieskau,** baríton, **Karl Engel i Wolfgang Sawallisch,** piano a quatre mans. (18 m).

SCHUBERT: Sonata per a piano, D 960.

Rafael Orozco. (42 m).

DONIZETTI: "Il dolce suono mi colpì... Ardongl'incensi", ària de l'òpera Lucia di Lammermoor.

Andrea Rost, soprano, Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (16 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Simfonia domèstica, op. 53.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neme Järvi. (42 m).

Dansa dels set vells de Salomé.

Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (10 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

TURULL: L'amor incert.

Uma Ysamat, soprano. Orquestra Divertimento. (13 m).

BENEJAM: Quartet de corda n. 3. Quartet de Corda Artemis.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 11 de desembre de 1997 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. **CICLE SOLISTES DE L'OCB.** (6 m).

SOR: Fantasia op. 54 bis.

Duo Chomet-Cazé. (10 m).

NICOLAU: "El noi de la mare", cançó de bressol inspirada en la cançó popular, sobre un poema de Jacint Verdaguer.

Cor Albada. Dir.: Esteve Nabona. (10 m).

PLA, J.: Sonata a tres en la m., n. III-16 atribuïda a Josep Pla.

Camerata Catalana XVIII. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

CARBONELL: 7 Homenatges, per a piano.

Maria Victòria Lassalle. (13 m).

TAVERNA-BECH: Temperaments.

Gheorge Motatu, violoncel. Assumpta Coma, piano. (14 m).

BESSES: Preludi Místic n. 7.

Albert Nieto, piano. (5 m).

HENRÍQUEZ: "Inquietus".

Josep Henríquez, guitarra. (5 m).

BOLIART: Concertino da Camera.

Jordi Figaró, tenora. Jordi Vilaprinyó, piano. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: Simfonia n. 3, "Polonesa".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (47 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 26 D'ABRIL DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Valsos amorosos, op. 52.

Teresa Shaw, mezzo-soprano. Philip Salmon, tenor. Robert Levin i John Perry, piano. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (21 m).

FASCH: Concert en re m.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (14 m).

AURIC: Adieu, New York! (Fox-trot).

Peter Toperczer, piano. (6 m).

STRAUSS, J.: Sempre alegres, vals op. 235.

Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Concert per a piano i orquestra en si bemoll M. KV 238.

Gerrit Zitterbart, piano. Orquestra de cambra de Schlierbach. Dir.: Thomas Fey. (19 m).

WEBER: Missa solemnis n. 1 "Missa del caçador".

Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Horst Stein. (39 m).

LOCATELLI: Sonata per a flauta i baix continu, op. 2 n. 9.

Jed Wentz, traverso. Musica ad Rhenum. (11 m).

MUSSORGSKI: Cants i Danses de la Mort.

Boris Christoff, baix. Orquestra Simfònica de la RAI. Dir.: Lovro von Matačić. (26 m).

SAINT-SAËNS: "La filosa d'Omfal", op. 31.

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Charles Munch. (8 m).

PFITZNER: Quintet amb piano en do M. op. 23.

Consortium Classicum. (40 m).

HOMS: "Ocells perduts", sobre "sentiments" de Rabindranath Tagore.

Oriol Romani, clarinet. (13 m).

CATALANI: "La Primavera".

Capella Santa Cecília de la Catedral de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (3 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Una simfonia alpina, op. 64.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neme Järvi. (49 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Benedetto Marcello i Alessandro Marcello

Alessandro MARCELLO: Concert per a oboè, corda i continu en re m.

Bruce Haynes, oboè. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggén. (10 m).

Benedetto MARCELLO: "Sento che già nel mezzo al mio core", cantata per a baix.

Graham Trew, James Gray, clavicèmbal. (7 m).

Benedetto MARCELLO: Sonata per a flauta de bec en sol m, op. 2.

Susanne Schaffert, Hans Ludwig Hirsch. (8 m).

Alessandro MARCELLO: "Questa che al Ciel s'innalza", salm 47 a tres veus le l'Estro poètico-armonico.

Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (12 m).

Benedetto MARCELLO: Sonata per a violí i violoncel en re m, op. 2.

Acadèmia Claudio Monteverdi de Venècia.

Hans Ludwig Hirsch. (12m).

Alessandro MARCELLO: Concerto II a cinque op. 1, en mi m.

Sonatori de la Gioiosa Marca. (9m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes

Georg Solti

WAGNER: Lohengrin. (Preludi i marxa nupcial de l'acte III).

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (9 m).

BARTOK: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. pòstum.

Kyung-Wha Chung. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (20 m).

MAHLER: Des Knaben Wunderhorn, quatre cançons.

Yvonne Minton, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (15 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

WEBER: Simfonia n. 2 en do M.

Orquestra de la Ràdio de Noruega. Dir.: Ari Rasilainen. (15 m).

STRAUSS, J. (II): "Frühlingstimmen" (Veus de primavera), op. 410.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Willy Boskovsky. (6 m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 8, op. 13 "Patètica". Tatiana Nikolaieva. (19 m).

POULENC: Rag-Mazurka, tercer moviment de la suite "Les biches". Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (6 m).

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL CENTRE CULTURAL DE LA CAIXA DE TERRASSA

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 27 D'ABRIL DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

VERDI: Ballet de Macbeth.

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: Claudio Abbado. (9 m).

ALBENIZ: "El Albaicín", "El Polo"

i "Lavapiés", de la suite Ibèria.

Rafael Orozco, piano. (21 m).

LULLY: Suite d'Alceste.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (16 m).

POPULAR/BRITTEN: "Quand j'étais chez mon père", "Eho! Eho!",

dues cançons franceses arranjades per Benjamin Britten.

Ian Bostridge, tenor. Britten Simfonia. Dir.: Daniel Harding. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Les primeres 25 peces de l'Album per a la joventut, op. 68.

Karl Engel, piano. (36 m).

SALIERI: "Prima la musica poi le parole", divertimento teatral en un acte.

Robert Holl, Thomas Hampson, Roberta Alexander, Julia Hamari. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Nikolaus Harnocourt. (27 m).

ELGAR: "The Wand of Youth" (La vareta de la joventut), suite n. 1 op. 1a.

Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thomson. (20 m).

STRAVINSKI: Divertimento.

Izhak Perlman, violí. Bruno Canino, piano. (21 m).

SIBELIUS: Simfonia n. 1 op. 39.

Orquestra Simfònica de Boston.

Dir.: Colin Davis. (38 m).

GABRIELI: Ricercar n. 6 i 7.

Anner Bylisma, violoncel. (8 m).

GLASS: "Changing opinion", amb text de Philip Glass i Paul Simon.

Ensemble Philip Glass. Dir.: Michael Riesman. (10 m).

12:50 SALVE DES DE MONT-SERRAT

Transmissió en directe de la Salve de l'Escolania, des del Monestir de Montserrat.

13:23 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

El burgès gentilhome, suite op. 60.

Chantal Juillet, violí. Rolf Bertsch, piano. Simfonieta de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (37 m).

Suite de danses sobre peces de Couperin.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Erich Leinsdorf. (28 m).

14:23 MÚSICA RELIGIOSA

BACH: "Schmücke dich, o liebe Seele" (Engalana't oh ànima estimada), cantata BWV 180.

Barbara Schlick, Andreas Scholl, Christoph Pregardien, Gotthold Schwarz.

Concerto Vocale de Leipzig. Ensemble Baroque de Limoges. Dir.: Christophe Coin.

ROMAN: Te Deum, cantata.

Susanne Rydén, soprano. Per-Erik Lindskog, tenor. Cor de Cambra

Eric Ericson. Conjunt Barroc de Drottningholm. Dir.: Eric Ericson. (22 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

VASKS: Llum distant, concert per a violí i orquestra.

Gidon Kremer, violí. KREMERata

BALTICA. (29 m).

TIENSUU: Arsènic i puntes de coixí,

per a clavecí afinat en microtons i quartet de corda.

Jukka Tiensuu, clavecí. Quartet de corda Ardit. (18 m).

BARRY: Diner.

Orquestra Simfònica Nacional Irlandesa. Dir.: Robert Houlihan. (3 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Stephen Hough

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 24, KV 491.

Stephen Hough, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 27 de febrer de 1998

al Palau de la Música Catalana de Barcelona.

TEMPORADA OBC

1997-1998. (30 m).

MENDELSSOHN: Rondó Brillant,

op. 29 i Capriccio Brillant, op. 22.

Stephen Hough, piano. (24 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

SAINT-SAËNS: Dansa Macabra,

Op. 40.

Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (7 m).

SOUTULLO / VERT: "Noche de amor", de "El último romántico".

Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica. Dir.: Antoni Ros Marbà. (5 m).

WAGNER: Obertura de l'òpera "L'Holandès errant".

Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: Karl Böhm. (10 m).

MOZART: Serenata KV 239, "Serenata nocturna".

Orquestra de Cambra Orpheus. (13 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 28 D'ABRIL DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

BLAY: Història d'un paraigua, conte per a narrador, cobla, percussionista i projecció de diapositives.

Inès Moraleda, narradora. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Santi Molas, percussió. Dir.: Joan Josep Blay.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 25 d'octubre de 1999,

al pavelló "La Draga", Banyoles.

FESTES DE SANT MARTIRIA.

(12 m).

VENTURA: "Los segadors", "Toc d'oració", sardanes.

Cobla Marinada. (7 m).

MORALEDA: Comiat, petit poema.

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Joan Lluís Moraleda.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 29 d'octubre de 1999,

a la sala polivalent de l'Auditori, de Barcelona.

AVUIMÚSICA (III Temporada).

LA COBLA CONTEMPORÀNIA.

(7 m).

CASALS: "Sant Martí del Canigó",

sardana. (Versió concertant, de Jordi León, per a tres tenores).

Josep Gispert, Jordi Molina, Jaume Vilà, tenora. Santi Molas, percussió.

Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassà.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 23 d'octubre del 2000,

al pavelló de la Draga, Banyoles.

FESTES DE SANT MARTIRIA

2000. (8 m).

CARBONELL: Nyerros i cadells, poema simfònic per a dues cobles, timbales i percussió.

Santi Molas, Joan Torras, percussió. Cobla Selvatana. Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Albert Carbonell.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 25 d'octubre de 1999,

al pavelló "La Draga", Banyoles.

FESTES DE SANT MARTIRIA.

(11 m).

DANSES TRADICIONALS CATALANES:

La dansa de Castellerçol.

Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu, música d'escena, op. 61.

Orlanda Velez, Monica Moniz, Cor Gulbenkian, Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggem. (46 m).

MENDELSSOHN: Obertura Les Hèbrides, op. 26.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bernard Haitink. (10 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i

Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

MENDELSSOHN: 5 lieder.

Victòria dels Angels, soprano, Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Gerald Moore, piano. (10 m).

HAYDN: 2 cançons.

Victòria dels Angels i Elisabeth Schwarzkopf, sopranos, Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Gerald Moore, piano. (5 m).

WOLF: 4 lieder.

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Gerald Moore, piano. (16 m).

SCHUMANN: 2 lieder op. 78, n. 1 i n. 2.

Elisabeth Schwarzkopf, Dietrich Fischer-Dieskau. Gerald Moore, piano. (5 m).

BRAHMS: 2 lieder op. 48 n. 1 i op. 84 n. 4.

Victòria dels Angels, soprano. Gerald Moore, piano. (3 m).

ROSSINI: "La regata veneziàna", "La pesca" i "Duetto buffo di due gatti".

Victòria dels Angels i Elisabeth Schwarzkopf, sopranos. Gerald Moore, piano. (12 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

ROSSINI: Petita Missa Solemnis.

Krassimira, soprano. Birgit Remmert, contralt. Steve Davislim, tenor. Hanno Müller-Brachmann, baix. Philip Mayers, Philip Moll, pianos. Ryoko Morooka, harmo-

nium. Cor de cambra RIAS. Dir.: Marcus Creed. (81 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos di-
lluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 29 D'ABRIL DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de notí-
cies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

SIBELIUS: Quartet de corda en re
m, op. 56 "Voces intimae".

Quartet Gabrieli. (34 m).

XOSTAKOVITX: Quartet de cor-
da n. 7, op. 108.

Quartet Brodsky. (13 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa
Conventual des del Monestir de
Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

CHERUBINI: Medea, òpera en tres
actes.

Gwyneth Jones, soprano (Medea).

Bruno Prevedi, tenor (Giasone). Pi-
lar Lorengar, soprano (Glauc).

Justino Díaz, baix (Creonte). Fiorenza
Cossotto, mezzosoprano (Neris).

Giovanni Foiani, bariton (Cap de la
guardia). Giuliana Tavolaccini, so-
prano (Serventa I). Dora Carral,
soprano (Serventa II). Cor i Or-
questra de l'Acadèmia de Santa Cecí-
lia de Roma. Dir.: Lamberto Gar-
delli.

Enregistrament històric de l'any
1967. (132 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina. Inte-
gral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els mi-
llors cantants del nostre temps.

Hermann Prey

SCHUBERT: Quatre lieder del cicle
"La bella molinera", D. 795.

Hermann Prey, bariton. Philippe
Bianconi, piano. (14 m).

BACH: "Ich habe genug", (No em
falta res), cantata BWV 82.

Hermann Prey, bariton. The Yehu-
di Menuhin Orchestra. Dir.: Yehu-
di Menuhin. (26 m).

VERDI: "Mademoiselle?". Gott
schenkte eine Tochter mir", escena
de l'acte segon de l'òpera La Tra-
viata (versió cantada en alemany).

Hermann Prey, bariton. Teresa
Stratas, soprano. Symphonie-Or-
chester Graunke. Dir.: Franz Allers.
(17 m).

ROSSINI: "Largo al factotum", ca-
vatina de l'acte Ier de l'òpera Il Bar-
biere di Siviglia.

Hermann Prey. Paolo Montarsolo.
The Ambrosian Opera Chorus. Or-
questra Simfònica de Londres. Dir.:
Claudio Abbado. (5 m).

MOZART: "Non più andrai, farfa-
llone amoroso", ària de l'òpera Les
Noces de Figaro (versió en italià).

Hermann Prey. Dietrich Fischer-
Dieskau. Cor i Orquestra de l'Òpe-
ra de Berlín. Dir.: Karl Böhm.
(4 m).

BRAHMS: Quatre romances de "La
bella Magelone", op. 33.

Hermann Prey, bariton. Helmut
Deutsch, piano. (25 m).

WAGNER: "Wohlan, so rede!", duet
del final de l'òpera còmica "Das Lie-
besverbot".

Sabine Hass, Hermann Prey. Or-
questra de l'Òpera de Baviera. Dir.:
Wolfgang Sawallisch. (10 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos di-
jous i divendres.

DILLUNS, 30 D'ABRIL DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Eulàlia Benito. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins in-
formatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Concert per a violí i or-
questra, KV 216.

Henryk Szeryng, violí. Orquestra
New Philharmonia. Dir.: Alexan-
der Gibson. (25 m).

MILÀ: Quatre havaneres, op. 54,
op. 55, op. 57 i op. 58.

Leonora Milà, piano. (9 m).

PROKOFIEV: Simfonia n. 1, op. 25
"Clàssica".

Orquestra Nacional de França. Dir.:
Lorin Maazel. (14 m).

BACH: "Bekennen will ich seinen
Namen" (Vull proclamar el seu nom),
cantata BWV 200.

Mechthild Georg, contralt. Bach-
Collegium de Stuttgart. Dir.: Hel-
mut Rilling. (3 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOMPOU: "Rosa del camí", Corti-
na de fullatger, "Incertitud", "Neu",
quatre melodies.

Anna Ricci, mezzosoprano. Àngel
Soler, piano. (8 m).

HAYDN: Simfonia n. 83 "La galli-
na".

Orquestra Filharmònica de Berlín.
Dir.: Herbert von Karajan. (25 m).

DEBUSSY: "Prélude à l'après-midi
d'un faune".

Orquestra Filharmònica de Lenín-
grad. Dir.: Yevgeny Mravinsky.
(10 m).

REYER: "Le Sélam", fantasia
oriental en cinc quadres.

Solistes vocals. Cor de la Catedral
St. Hedwigs de Berlín. Orquestra
Simfònica de la Ràdio de Berlín.
Dir.: Guido Maria Guida. (50 m).

CRUSELL: Concert per a clarinet
i orquestra en fa m, op. 5.

Kari Kriikku, clarinet. Orquestra
Simfònica de la Ràdio Finlandesa.
Dir.: Sakari Oramo. (22 m).

KODALY: Tres preludis corals per
a violoncel i piano.

Antony Cooke, violoncel. Armin
Watkins, piano. (16 m).

BRUCKNER: Te Deum.

Sona Ghazarian, Jari van Nes. Jame-
s Wagner. Boris Carmeli. Cor i
Orquestra Simfònica de la Ràdio

d'Alemanya Central. Dir.: Daniel
Nazareth. (24 m).

MORENO: Quintet en Fa-Fa.
Quintet de vent Acadèmia de Pra-
ga. (6 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Parergon de la Simfonia domèstica,
per a piano (mà esquerra) i or-
questra, op. 73.

Peter Rösel, piano. Capella de l'Est-
at de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe.
(22 m).

Música del film "El cavaller de la ro-
sa".

Orquestra del Teatre Tivoli de Lon-
dres. Dir.: Richard Strauss. (27 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

IVES: Orchestral Set n. 2.

Cor i Orquestra de Cleveland. Dir.:
Christoph von Dohnanyi. (16 m).

SCHÖNBERG: Sis petites peces per
a piano, op. 19.

Claude Helffer, piano. (6 m).

LUTOSLAWSKI: Concert per a or-
questra.

Orquestra Simfònica de la Ràdio
Nacional Polonesa. Dir.: Witold Lu-
toslawski. (28 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATA- LUNYA

Orgue de la parròquia de Sant Vi-
cenç d'Àger

CONCERT enregistrat per Cata-
lunya Música l'any 1995 a la Parrò-
quia de Sant Vicenç d'Àger. CICLE

ORGUES DE CATALUNYA. Obres de
ARAUJO, PERAZA, SWEET-
LINK, CABANILLES, REINECK-
KEN, MOZART i NIEUWHOOOP.

Hans van Nieuwhoop, orgue.
(51 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients. Pre-
sentació a càrrec de Carmina Ma-
lagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

VERDI: Parc nostre.

Cor Mundial. Dir.: Frieder Bernius,
Albert McNeil. (6 m).

HANDEL: The king shall rejoice,
anthem HWV 260.

Cor de la Catedral de Winchester.
The Brandenburg Consort. Dir.:
David Hill. (11 m).

ALLEGRI: Miserere.

Cor del King's College, Cambridge.
Dir.: David Willcocks. (11 m).

PENDERHECKI: Agnus Dei.

Cor Mundial. Dir.: Frieder Bernius,
Albert McNeil. (7 m).

VICTORIA: Litanias de Beata Vir-
gine.

Cor del St John's College, Cam-
bridge. Dir.: George Guest. (9 m).

KODALY: "Veni, veni, Emmanuel"
i "Cançó al rei Sant Istvan", dues
obres corals.

Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Au-
rel Tillai. (8 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CON- CERT

MOZART: Concert per a flauta, ar-
pa i orquestra, en do M., KV 299
(297c).

Robert Wolf, flauta. Naoko Yoshi-
no, arpa. Concentus musicus de Viena.
Dir.: Nikolaus Harnoncourt.
(30 m).

PIAZZOLLA: Cançó de Leonora.
Cançó d'amor de Leonora.

Astor Piazzolla, bandoneó. Fer-
nando Suárez Paz, violí. Pablo Zin-
ger, piano. Paquito D'Rivera, saxo
i clarinet. Andy González, contra-
baix. Rodolfo Alchourrón, guitarra
elèctrica. (8 m).

"La calma del mar", cançó tradi-
cional catalana harmonitzada per E-
ric Ribó.

Cor Albada. Dir.: Esteve Nabona.
(4 m).

21:00 TEMPORADA DE L'ÒPERA

ELGAR: Concert per a violí i or-
questra, op. 61. PUERTOLAS: Con-
cert per a tuba i orquestra. ROUS-
SEL: Bacchus et Ariane, op. 43,
n. 2.

Franz Peter Zimmermann, violí.
Pablo Manuel Fernández, tuba. Or-
questra Simfònica de Barcelona i
Nacional de Catalunya. Dir.: Law-
rence Foster.

Enregistrament fet per Catalunya
Música el dia 28 d'abril del 2000, a
l'Auditori. Barcelona. TEMPORA-
DA OBC 2000-2001.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presen-
tació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana an-
terior (Ordre d'emissió: Repetició
del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Di-
marts, Dimecres, Dijous, Divendres,
de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Repetició
dels programes de Dilluns, Dimarts,
Dimecres, Dijous, Divendres, de
10.03 a 13.00).

DIMARTS, 1 DE MAIG DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de notí-
cies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Concert per a violí op. 4,
n. 1 en sol m. RV 324.

The Academy of Ancient Music. Dir.:
Christopher Hogwood. (9 m).

ERKEL: Introducció i variacions
sobre un tema de l'òpera "Cesàr de
Bartay".

István Kassai, piano. (16 m).

BERLIOZ: Romeu i Julieta.

Jessye Norman, John Aler, Simon
Estes. Cor de Westminster. Or-
questra de Filadèlfia. Dir.: Ricar-
do Muti. (96 m).

LE ROUX: Suite per a dos clave-
cins n. 2.

William Christie. Arthur Haas.
(8 m).

PICCINI: Romanesca con partita
variate.

Romanesca. (8 m).

JANACEK: Sokol Fanfare.

The London Brass Virtuosi. Dir.:
David Honeyball. (2 m).

MYSLIVECEK: Concert per a violí i orquestra en Fa M.

Shizuka Ishikawa, violí. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Libor Pesek. (21 m).

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 CAPSA DE MÚSICA

FACCO: Concert en Fa M, op. 1 n. 6.

L'Arte dell'Arco. Dir.: Federico Gulielmo. (11 m).

BORODIN: Quartet n. 2 "Nocturn". Quartet Talich. (28 m).

MOMPOU: Impressions íntimes. Planys.

Jordi Masó, piano. (19 m).

HAYDN: Simfonia n. 27.

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (14 m).

OFFENBACH: Ària de la carta de l'òpera "La Périochole".

Montserrat Caballé, soprano. Orquestra Radio-Philharmonie de Hannover. Dir.: Miquel Ortega. (3 m).

BACH: Sonata per a flauta i baix continu BWV 1033.

Wilbert Hazelzet, flauta traverso.

Jaap Ter Linden, violoncel. Henk Bouman, clavecí. (9 m).

SAINT-SAËNS: Suite per a violoncel i orquestra, op. 16.

Mischa Maisky, violoncel. Orquestra de Cambra Orpheus. (20 m).

SCHUBERT: Quartet de corda D. 887.

Quartet Hagen. (50 m).

DELIUS: Dues aquarel·les.

Orquestra de de l'Òpera Nacional Gal·lesa. Dir.: Charles Mackerras. (5 m).

20:00 AGENDA MUSICAL

20:03 REPERTORI DE CONCERT

GLAZUNOV: Cançó del Menestral per a violoncel i orquestra op. 71.

Raphael Wallfisch, violoncel. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (4 m).

MEYERBEER: Simfonia n. 10, en si m.

Orquestra de cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (10 m).

MOZART, L.: Concert per a trompeta en Re M.

Maurice André, trompeta. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11 m).

WAGNER: Idil·li de Siegfried.

Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (18 m).

DEBUSSY: Syrinx.

Aurèle Nicolet, flauta. (2 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 2 DE MAIG DEL 2001

7:03 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Simfonia n. 5, D 485.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Thomas Beecham. (24 m).

MOZART: Sonata per a piano n. 8, KV 310.

Dinu Lipati, piano. (14 m).

ELGAR: Somni d'infants, op. 43.

Orquestra Simfònica Anglesa. Dir.: William Boughton. (8 m).

KODALY: Te Deum de Sandor Sik.

Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Aurél Tillai. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WEBER: Obertura de l'òpera "Euryanthe", Op. 81.

The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (9 m).

PONCE: Sonata romàntica.

Gerardo Arriaga, guitarra. (21 m).

BIBER: Ballettae a 4.

New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (8 m).

HARTMANN, J.P.E.: Andantino i 8 variacions.

Tre Musici. (9 m).

LALO: Simfonia espanyola per a violí i orquestra, op. 21.

Leonid Kogan, violí. Philharmonia Orchestra. Dir.: Kyril Kondrashin. (31 m).

MARTINU: Trio per a flauta, violoncel i piano.

Eeva Heikkilä, flauta. Ilkka Pälli, violoncel. Ilka Sjvonen, piano. (21 m).

LULY: Te Deum.

Le Concert Spirituel. Dir.: Hervé Niquet. (29 m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 2, op. 36.

Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (32 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

"Panathenäenzug", estudis simfònics en forma de pasacaglia per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 74.

Peter Rösel, piano. Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (28 m).

Vals de la suite del ballet "Schlagobers" (Nata batuda), op. 70.

Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (7 m).

Quatre interludis simfònics de l'òpera "Intermezzo".

Orquestra Simfònica de Seattle. Dir.: Gerard Schwarz. (25 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

LAMOTÉ DE GRIGNON, J.: "Consolations" (Théophile Gautier), "Les violettes" (Apel·les Mestres).

Begoña López, soprano. Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. (21 m).

CEREROLS: Missa pro Defunctis, amb cor a l'unisó i a 4 veus i baix continu.

Escolania i Capella de Música de Montserrat. Ars Musica de Barcelona. Dir.: Ireneu Segarra. (34 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

MESTRES QUADRENY: "Vara per dos", per a piano a quatre mans.

Esther Vela López i Eulàlia Vela López, pianos. (8 m).

MESTRES QUADRENY: "Vara per quatre", per a quatre pianistes.

Esther Gómez, Carme Olivella, Esther Vela i Eulàlia Vela, pianos. (16 m).

AMARGÓS: Sonata per a flauta i piano (1979).

Jaume Cortadellas, flauta. Lluís Vidal, piano. (20 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

ELLINGTON: Harlem, orquestrada per Luther Henderson.

John Barclay, trompeta. Mark Goodchild, contrabaix. Simon Gardner, trompeta. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (14 m).

GEMINIANI: Concerto grosso n. 2 en si bemoll M (a partir de les sonates per a violí op. 5 de Corelli).

The Academy of Ancient Music. Dir.: Andrew Manze. (9 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 3 DE MAIG DEL 2001

7:03 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ZELENYA: Simfonia a 8.

Il Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (22 m).

SMETANA: Quartet de corda n. 1, "De la meua vida".

Quartet Alban Berg. (28 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Variacions simfòniques, op. 78.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Istvan Kertész. (23 m).

LECLAIR: Sonata III, en Re M.

François Fernandez, violí. Philippe Pierlot, baix de viola. Pierre Hantai, clavecí. (13 m).

PROKOFIEV: Simfonia n. 3, op. 44.

Orquestra Nacional de França. Dir.: Mstislav Rostropovitch. (35 m).

GIORDANO: "Gerbes de feu", scherzo. "Nel deserto". "Cocktail".

"Violettes de Parme". "Tci-yang". "Vals sentimental". "Vals serenata".

"Carillon". Vuit peces per a piano. Marco Sollini, piano. (15 m).

MILHAUD: "Les coëfores", música incidental, op. 24.

Vera Zorina, Irene Jordan, McHenry Boatwright, Virginia Babikian.

Schola Cantorum de Nova York. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (33 m).

SCHUBERT / WEBER: "Rosamunda", música d'escena, amb les Sis peces orquestrals op. 6. "Montatge" ideat per Michael Gielen.

Orquestra de la ràdio del sud-oest d'Alemanya de Baden-Baden i Freiburg. Dir.: Michael Gielen. (34 m).

GUANABENS: "La calma de la mar", harmonitzada per Enric Ribó.

"A l'horta del meu pare", cançó tradicional harmonitzada per Antoni Pérez Moya. "El testament d'Amèlia", tradicional harmonitzada per Enric Morera.

Pau Bordas, baix. Cor Lieder Cámara. Dir.: Josep Vila. (9 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Música de festa japonesa, op. 84. (versió 1941).

Orquestra de l'Estat de Baviera. Dir.: Richard Strauss. (14 m).

Divertimento, op. 86.

Orquestra Simfònica del Metropoliten de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (34 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Tomaso Albinoni

Concert per a violí op. 9 n. 10.

Andrew Manze, violí. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (11 m).

Adagio.

I Musici. (10 m).

"Dall'arco d'un bel ciglio" (De l'arc d'una bonica cella), cantata n. 2.

Derek Lee Ragin, contratenor. Roderick Shaw, clavicèmbal. Nicolas Selo, violoncel. (8 m).

Concert en Si b M op. 7 n. 3.

Michala Petri, flauta de bec soprano. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (7 m).

Concert per a trompeta, tres oboès, fagot i continu.

The King's Consort. Dir.: Robert King. (9 m).

Sonata per a flauta travessera i continu op. post. n. 3.

Enrico Di Felice. Accademia Dei Solinghi. Dir.: Rita Peiretti. (9 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 AUTÒGRAF**

Les versions firmades per les grans batutes.

Georg Solti

KODALY: Psalmus Hungaricus. Tamás Daróckzy, tenor. Alexandru Agache, baríton. Cor de nens de la Ràdio-televísió hongaresa. Schola Cantorum Budapestiensis. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Georg Solti. (21 m).

HAYDN: Simfonia n. 101, "El rellotge".

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (29 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Aléx Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

HOLST: Els planetes.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (50 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 4 DE MAIG DEL 2001**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

FALLA: El sombrero de tres picos, primera suite.

Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (15 m).

SCHUMANN: Tres romances per a violí i piano, op. 94.

Brigitte Engerer. Olivier Charlier. (12 m).

HANDEL: Concerto a due cori n. 2.

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (18 m).

BEETHOVEN: Rondó a capriccio op. 129

Evgeny Kissin, piano. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

BERLIOZ: Simfonia fantàstica.

Orquestra New Philharmonia. Dir.: Leopoldo Stokowski. (52 m).

PALESTRINA: Música per a Sant Llorenç (Segones vespres).

Conjunt vocal Sagittarius. Dir.: Michel Laplénie. (10 m).

BALAKIREV: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. post.

Malcolm Binns. The English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (32 m).

VIVALDI: Concert per a piccolo, corda i baix continu, RV 443.

Dan Laurin, piccolo. Bach Collegium Japan. (11 m).

BRAHMS: Sextet de corda n. 1, Op. 18.

Isaac Stern i Alexander Schneider, violins. Milton Katims i Milton Thomas, violes. Pau Casals i Madeline Foley, violoncel·ls. (36 m).

GURIDI: Tres cançons castellanas.

Maria Ballarena, soprano. Alejandro Zabala, piano. (10 m).

SAINT-SAËNS: Tarantela per a flauta, clarinet i orquestra, op. 6.

Clara Novakova, flauta. Richard Vieille, clarinet. Conjunt Orquestral de París. Dir.: Jean-Jacques Kantarow. (6 m).

JÄRVLEPP: Tarantella.

Mark Friedman, violí elèctric. Jan Järvlepp, guitarra elèctrica. (3 m).

13:00 GRANS INTEGRALS**LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS**

Concert per a trompa i orquestra n. 2.

Bruno Schneider, trompa. Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Matthias Aeschbacher. (19 m).

Sonatina per a 16 instruments de vent n. 1 "Del taller d'un invàlid".

London Winds. Dir.: Michael Collins. (35 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

SCHUBERT: Missa en Sol m, D 167.

Thomas Puchegger, soprano. Jörg Hering, tenor. Harry van der Kamp, baix. Arno Hartmann, orgue.

Wiener Sängerknaben. Chorus Vinnensis. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (22 m).

BACH C. Ph. E: "Gnadigund Barmherzig ist der Herr", cantata Wq 250.

Barbara Schlick, soprano. Hilke Helling, contralt. Wilfried Jochens, tenor. Gotthold Schwarz, baix.

Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (23 m).

LOCKE: "Audi, Domine, clamantes ad te", motet.

Cor del New College, Oxford. The Parley of Instruments. Dir.: Edward Higginbottom. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSICA XXI**

Les últimes tendències de la música contemporània.

LINDBERG: Llum i foscor.

Cor de la Ràdio Sueca. Gustaf Sjökvist. (18 m).

VOLANS: Quartet de corda n. 3 "The Songlines".

Quartet Balanescu. (33 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Philippe Entremont

STRAVINSKI: Capriccio per a piano i orquestra (versió revisada de 1949).

Philippe Entremont. Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Robert Craft. (17 m).

RAVEL: Miroirs (Miralls).

Philippe Entremont, piano. (28 m).

HAYDN: Concert per a piano i orquestra, Hob XIV: 13.

Philippe Entremont. Orquestra de Cambra de Viena. (8 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

ROSSINI: "Duetto buffo di due gatti" (Duet buf de dos gats).

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (3m).

DEBUSSY: Danses per a arpa i orquestra. (Dansa sacra i dansa profana).

Alice Chalifoux, arpa. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (10 m).

WALTON: Suite d'Henry V.

Orquestra Filharmònica de Florida. Dir.: James Judd. (16m).

ARENSKI: Variacions sobre un tema de Txaiikovski, op. 35a.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Barbirolli. (15m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLÀSSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 5 DE MAIG DEL 2001**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

TAVERNA-BECH: Rondalles, suite.

Cobla Sant Jordi- Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (9 m).

AGUILAR: Cicle de primavera, del recull de sardanes de "Les quatre estacions".

Cobla Sant Jordi. (14 m).

COROMIAS PI: "60è aniversari de la Llagosta", sardana.

Cobla Juvenil de Sabadell. (4 m).

ALBERT I RIVAS: "Garretians", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Concepció Ramió i Dmenge. (4 m).

JOAN LAMOTE DE GRIGNON: El testament d'Amèlia.

Cobla Sant Jordi. Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (5 m).

VILADESAU: A en Josep Coll, Cors Gironins, Xerínola, sardanes.

Cobla Marinada. Dir.: Francesc Benítez. (15 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

BRUCKNER: Simfonia n. 4, en Mi b m, "Romàntica".

Orquestra del Royal Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (63 m).

12:00 AGENDA MUSICAL**12:03 PENTAGRAMA**

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Aléx Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

WAGNER: Wesendonk-lieder.

Kirsten Flagstad. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (21 m).

STRAUSS, R.: Der Krämerspiegel, op. 66.

Knut Skram, baix-baríton. Eva Knardahl, piano. (31 m).

20:00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DELS DEL CENTRE CULTURAL DE LA FUNDACIÓ LA CAIXA**XXIV FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA**

"Café Zimmermann"

Dyonisius Consort, trio de flautes de bec.

Duo Koji Takahashi / Chie Hira.

violoncel i pianoforte.

La Rondinella, flautes de bec, llaut i clavicèmbal.

L'Eraclito Amoroso, soprano, viola da gamba i clavicèmbal.

El Festino, violí, violoncel, arpa i llaut.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 6 DE MAIG DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull

d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

SCHUBERT: Quintet en do major, D 956, per a dos violins, viola i dos violoncel·ls.

Quartet Alban Berg. Heinrich Schiff, violoncel·l. (48 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Unespai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE PRINCIPAL DE SABADELL

Òpera a Catalunya / Amics de l'Òpera de Sabadell

Temporada 2000-2001

VERDI: La Traviata.

Rosa Mateu, Francisco Vas, Andrés del Pino, María Pilar Toro, Rosa Nonell, Carles Ortiz, Enric M. Castignani, Albert Montserrat, Josep Pieres, Joan Prados, Josep Soler. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo.

21:15 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

23:15 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 7 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Concert per a violí i violoncel·l, doble concert op. 102.

Gidon Kremer, violí. Clemens Hagen, violoncel·l. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (33 m).

SCHUBERT/TAUSIG: Marxa militar.

Evgeny Kissin, piano. (6 m).

HANDEL: "Da Tempeste", ària de l'òpera "Giulio Cesare".

Maria Bayo, soprano. Capriccio Stravagante. Dir.: Skip Sempé. (6 m).

RUERA: Tocs de festa, sardana per a piano.

Jordi Masó, piano. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Fantasia per a piano, cor i orquestra, op. 80.

Daniel Barenboim, piano. Cor de Cambra Acadèmia de Viena. Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Laszlo Somogyi. (21 m).

SPOHR: Quartet de corda n. 7, op. 29 n. 1.

New Budapest Quartet. (31 m).

WALTHER: Sonates n. 4 i n. 8.

François Fernandez, violí. (14 m).

PART: Simfonia n. 2.

Orquestra Philharmonia. Dir.: Neme Järvi. (15 m).

RAVEL: "Ma Mère l'Oye".

Josep Colom, Carmen Deleito, pianos. (15 m).

COUPERIN, F.: Les Nations, la "Imperial". (Tercer ordre).

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (31 m).

MYASKOVSKY: Sinfonietta op. 68.

Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Vladimir Verbitsky. (31 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Música de festa de la ciutat de Viena.

The London Brass Virtuosi. Dir.: David Honeyball. (12 m).

Sonatina (Simfonia) per a 16 instruments de vent n. 2 "El taller fel·liç".

London Winds. Dir.: Michael Collins. (37 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

MESSIAEN: Quartet per a la fi del temps.

Gil Shaham, violí. Paul Meyer, clarinet. Jian Wang, violoncel·l. Myung-Whun Chung, piano. (53 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Basílica de Santa Maria d'Igualada

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de juliol de 1995 a la Basílica de Santa Maria d'Igualada. XV CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. WESLEY: Sonata en Do M. RUTTER: Variacions sobre un tema pasqual. LANGLAIS: 1ª Fantasia per a dos executants. MERKEL: Sonata per il·lustrar els salms 42 i 43.

Bernat Bailbè i Neil Cowley, orquestra a quatre mans. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 MÚSICA CORAL

TIPPETT: Cinc Espirituals negres de "A Child of our Time".

Christ Church Cathedral Choir. Quartet de corda Medici. Dir.: Stephen Darlington. (10 m).

MEDELSSOHN: Tres Salms op. 78 "Warum toben die Heiden", "Richte mich, Gott", "Mein Gott, warum hast du mich verlassen".

Cor de cambra Accentus. Dir.: Laurence Equilbey. (19 m).

BARTOK: Tres escenes rurals per a veu de dones i orquestra de cambra. Sz. 79.

Conjunt coral de música popular eslovaca. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (11 m).

DE LASSUS: Missa ad imitationem moduli "Tous les regrets".

Huelgas Ensemble. Dir.: Paul Van Nevel. (9 m).

SCHUMANN: "Andie Sterne", cançó per a doble cor, op. 141 n. 1.

Cor de Cambra de Harvestehude. Dir.: Claus Bantzer. (5 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

RODRIGO: "Concierto Andaluz", concert per a quatre guitarres i orquestra.

Duo de guitarres Amadeus. Duo de guitarres Eden-Stell. Internationale Philharmonie. Dir.: Horst-Hans Bieker. (25 m).

HANDEL: "Zadok the priest", antem de la coronació HWV 258.

Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: Davil Hill. (6 m).

"Dark Eyes", "Georgia on my mind", "Nighttime"

Itzhak Perlman. Oscar Peterson. Herb Ellis. Ray Brown. Grady Tate. (18 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

MÚSICA DE CINEMA. Jerry Goldsmith.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Dir.: Jerry Goldsmith.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 8 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ZELENKA: Hipocondrie a 7.

Il Fondamento. (8 m).

STRAUSS: Sis lieder a partir de poemes de Clemens Brentano, op. 68.

Judith Howard, Edita Gruberova, sopranos. Orquestra Filharmònica de Nica. Dir.: Friedrich Haider. (26 m).

MOZART: Sonata per a piano, KV 545 "Sonata fàcil".

Alicia de Larrocha. (11 m).

DVORAK: Quartettsatz: Andante appassionato.

Quartet de corda de Praga. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TURINA: Sacromonte. Zapateado.

Alicia de Larrocha, piano. (6 m).

SIBELIUS: "La Tempesta", música incidental op. 109.

Solistes vocals. Cors de l'Òpera de Lathi. Orquestra Simfònica de Lathi. Dir.: Osmo Vänskä. (67 m).

HANDEL: "Tu ben degno", ària del primer acte de l'òpera en tres actes "Agrippina", amb llibret de Vincenzo Grimani.

Della Jones. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (5 m).

RUERA: Glossa de l'antic ball de les donzelles de Granollers.

Jordi Masó, piano. (10 m).

WEILL: Concert per a violí i orquestra de vent, op. 12.

Nona Liddell, violí. The London Sinfonietta. Dir.: David Atherton. (27 m).

MOZART: Quintet per a clarinet i corda, KV 581.

Jack Brymer, clarinet. Quartet Allegri. (34 m).

SWEELINCK: Fantasia en eco.

Modest Moreno, orgue. (5 m).

WAGNER: Cavalcada de Les Walquíries, de l'òpera "La Walkúria".

Orquestra Simfònica de la NBC. Dir.: Arturo Toscanini. (5 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

Metamorfosis per a 23 instruments de corda.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (28 m).

Concert per a oboè en Re M.

Heinz Holliger, oboè. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (26 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

DONIZETTI: "Betty", òpera bufa.

Maurizio Comencini. Susanna Rigacci. Roberto Scaltriti. Cor del Teatre Rossini. Orquestra Simfònica dell'Emilia Romagna "Arturo Toscanini". Dir.: Bruno Rigacci. (60 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

ARGENTINA: "Mi Buenos Aires querido", "En esta tarde gris", "Volver", "Uno", "El último café", tangos.

Haydée Alba, veu. (20 m).

JAVA: Pembuka: Gending Prabu Mataram (el venerable Torrent de mel). (7 m).

CUBA: Cants i ritmes Afro-cubans (Rumbiaremos y cantaremos. A caballo. La timba). (13 m).

MADAGASCAR: Músiques de divertiments de les terres altes.

Citares. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 JOVES INTÈPRETS

WEBER: Concert per a clarinet i orquestra n. 1, op. 73, Fa M.

Josep Sancho, clarinet. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 15 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. CICLE "EL PRIMER PALAU". (22 m).

GUINJOAN: Tres petites peces.

Jordi López, piano.

Enregistrat per Catalunya Música el dia 14 d'octubre de 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. CICLE "EL PRIMER PALAU" (Temporada III). (7 m).

MOZART: Concert per a fagot i orquestra en Si b M, KV 191.

Salvador Sancho, fagot. Orquestra de Cambra del Reial Cercle Artístic. Dir.: Alfons Reverté.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 d'octubre de 1997 al

Palau de la Música Catalana. CICLE "EL PRIMER PALAU". (20m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

GRIEG: Concert per a piano i orquestra en la m, op 16.

Radu Lupu. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (31 m).

TARREGA: "Capricho árabe", "Recuerdos del Alhambra", "Las dos hermanitas", "Marieta", "Tango Maria" i "Rosita".

Pepe Romero, guitarra. (13 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 9 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
 MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21 en do M, KV 467.

Daniel Barenboim, piano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Daniel Barenboim. (31 m).

VIVALDI: Sonata n. 1 per a violoncel i baix continu, RV 47.

Anner Bylsma, Francesco Galligioni, violoncel. Ivano Zanenghi, arxillaüt. Alessandro Sbrogiò, violí. Andrea Marco, orgue. (12 m).

GOUNOD: Introducció de l'òpera Faust.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Collin Davis. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VERDI: "Surt a la notte", "Ernani! Ernani, involami", "Tutto sprezzo che d'Ernani", de l'acte Ier de l'òpera "Ernani".

Leontyne Price, Cor i Orquestra de l'Òpera Italiana de la RCA. Dir.: Thomas Schippers. (10 m).

BENDA, J.A.: Sonata per a piano en la m.

Laure Colladant, piano. (10 m).

MONTEVERDI: "Il ballo delle ingrate".

Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (39 m).

DVORAK: Serenata per a corda op. 22.

Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (27 m).

BACH: Partita per a violí sol n. 2, BWV 1004.

David Garrett, violí. (37 m).

MILÀ, L.: Concert per a piano i orquestra op. 73 n. 3.

Leonora Milà, piano. Staatsorchester Braunschweig. Dir.: Jonas Alber. (22 m).

Enregistrament fet en directe a la Sala de concerts de Braunschweig els dies 9 i 10 d'abril del 2000.

ORTIZ: Recercades sobre la cançó Douce Mémoire (Tratado de glosas).

Lachrimae Consort. Dir.: Philippe Foulon. (15 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

El cavaller de la rosa, valsos op. 59. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20 m).

Duet-concertino per a clarinet, fagot, orquestra i arpa.

Peter Schmidl, clarinet. Michael Werba, fagot. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: André Previn. (18 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

GERHARD: Libra, Geminis i Leo.

Nieuw Ensemble. Dir.: Ed Spanjaard. (48 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

CIVILOTTI: Mensaje al vacío, per a quartet de saxos.

Qurartet de Saxos 3 + 1.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 de novembre del 2001 a l'Auditori (Sala de de Barcelona. AVUIMÚSICA 2000/2001. (19 m).

BONET: Concert per a violoncel i orquestra.

Dimitry Yablonsky, violoncel. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Narcís Bonet.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 2 de desembre de 1989 al Palau de la Música, dins la Temporada de l'OBC 1989/1990. (22 m).

BOLIART: Tres estiuques.

Ester Vela i Eulàlia Vela, piano a quatre mans.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 3 de desembre de 1993 a la Casa Elizalde de Barcelona.

MÚSICA A LA CASA ELIZALDE. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

SMETANA: Del meu país, dos duos per a violí i piano.

Vaclav Remes, violí. Sachiki Kaya-hara, piano. (12 m).

LULLY: Segona suite de "Le Divertissement Royal".

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (22 m).

ELGAR: Marxes de pompa i circumstàncies, n. 1 i 4.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Adrian Leaper. (11 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 10 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

C. P. E. BACH: Doble concert per a clavecí i fortepiano H. 479.

Concertus Musicus de Viena. Leonhard-Consort. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. Gustav Leonhard. (16 m).

DURUFLE: Quatre motets sobre temes gregorians op. 10.

Mary Seers, soprano. Corydon Singers. Thomas Trotter, orgue. Dir.: Matthew Best. (9 m).

BARTOK: Danses populars romaneses, Sz 68.

Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Hugh Wolff. (6 m).

HAYDN: Trio amb piano, Hob. XV:18.

Trio Beaux Arts. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

FAURE: Quintet per a piano i quartet de corda, op. 89.

Quintet Faure de Roma. (30 m).

VIVALDI: Glòria, RV 589.

Jennifer Smith, soprano. Nancy Argenta, soprano. Catherine Wyn Rogers, contralt. Solistes instrumentals. Cor i Orquestra The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (30 m).

MENDELSSOHN: Simfonia per a orquestra de corda n. 9, en do M.

Solistes d'Austràlia. Dir.: Ronald Thomas. (28 m).

MATTHESON: Sonata de cambra n. 12.

Toeke Lund Christiansen, traverso. Jesper Boje Christensen, clavicèmbal. (10 m).

STRAVINSKI: Danses concertants. Simfonia de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (20 m).

HAYDN: Simfonia n. 48 "Maria Theresia".

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (23 m).

VILLA-LOBOS: Cicle brasiler. Cristina Ortiz, piano. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA ORQUESTRAL DE RICHARD STRAUSS

La llegenda de Joseph, ballet op. 63. Orquestra Simfònica del Metropoliten de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (67 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Concerts d'Antonio Vivaldi

Concert per a violí i orquestra op. 8 n. 1, RV 269 "La Primavera".

Fabio Biondi. L'Europa Galante. (9 m).

Concert op. 10 n. 3, RV 90 "Del gurgelino".

Frans Brüggen, flauta traversera. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. (12 m).

Concert per a mandolina, corda i continu, RV 425.

Robin Jeffrey, mandolina. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (7 m).

Concert per a violí, corda i baix continu op. 4, n. 2, en mi menor, RV 279, del conjunt "La Stravaganza".

1 Musici (11 m).

Concert per a dos flautes de bec, dos oboès, fagot, dos violins i corda, RV 566.

The King's Consort. Dir.: Robert King. (8 m).

Concert per a llaüt, RV 93.

Paul O'Dette, llaüt. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Georg Solti

BARTOK: Concert per a piano i orquestra n. 1.

Orquestra Filharmònica de Londres. Vladimir Ashkenazy. Dir.: Georg Solti. (23 m).

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 9, op. 70.

The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (23 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: La Gran Pasqua Russa, obertura op. 36.

Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (15 m).

HAYDN: "Primavera", de Les Estacions.

Edith Mathis. Siegfried Jerusalem. Dietrich Fischer-Dieskau. Cor i Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (31 m).

21:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Interprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 11 DE MAIG DEL 2001**7:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Enlaila Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

ROSSINI: El barber de Sevilla, obertura.

Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (7 m).

BEETHOVEN: Septet op. 20.

Ensemble Walter Boeykens. (43 m).

10:00 AGENDA MÚSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

PAGANINI: Concert per a violí n. 1, op. 6.

Yehudi Menuhin, violí. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Alberto Erede. (33 m).

REGER: Quartet de corda op. 54 n. 1.

Quartet de corda de Berna. (27 m).

BONPORT: Invenció op. 10 n. 9.

Roger Elmiger, violí. Micheline Mitran, clavicembal. (9 m).

RAKHMANINOV: "Monna Vanna",

òpera en un acte.

Sherrill Milnes, Seth McCoy, Blythe Walker, Nickolas Karousatos, Jon Thorsteinsson. Cor de l'Òpera d'Islàndia. Orquestra Simfònica d'Islàndia. Dir.: Igor Buketoff. (43 m).

SCHUBERT: Quatre impromptus

per a piano, D 899.

Albert Ferber, piano. (27 m).

LAMOTE GRIGNON, RICARD:

"Bagatelles de final de segle".

Josep Pazos, violoncel. Adolf Pla, piano. (11 m).

CORRETTE: Concert per a 4 trompes

"La Choisy".

Hermann Baumann, Eckhardt Schaar, Markus Hartz, Almut Wittekind, trompes. (6 m).

WILLIAMS, J.: "The flying theme",

de la pel·lícula "E.T.". The Boston Pops. Dir.: John Williams. (4 m).

13:00 GRANS INTEGRALS**LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH**

"Seconds" (1966)

"Planet of the Apes" (1968)

"The Illustrated Man" (1969)

"The Mephisto Waltz" (1971)

"Damnation Alley" (1977)

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

SCHÜTZ: "Meine Seele erhebt den Herren" (Magnificat alemany) SWV 494.

Conjunt vocal i instrumental de La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (7 m).

HÄNDEL: Salve Regina, HWV 241.

Magdalena Kozena, soprano. Cor de Les Musiciens de Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (13m).

HAYDN: Missa Cellensis, "Maria-

zellermesse", Hob XXII:8.

Jennifer Smith, Helen Watts, Robert Tear, Benjamin Luxon. Cor St. John's College, Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (35 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSICA XXI**

Les últimes tendències de la música contemporània.

BERKELEY: Concert per a clarinet.

Emma Johnson, clarinet. Northern Sinfonia. Dir.: Sian Edwards. (20 m).

FIRSOVA: Quartet de corda n. 4

"Amoroso".

Quartet Chilingirian. (15 m).

KIESEWETTER: Tango patètic.

Gidon Kremer, violí. Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (2 m).

ADAMS: Eros Piano.

Paul Crossley, piano. (15 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Clara Haskil

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 20, en re m, KV 466.

Clara Haskil. Orquestra del Concerts Lamoureux. Dir.: Igor Markevitch. (30 m).

HINDEMITH: "Melangia": prime-

ra variació, d'els quatre temperaments (tema i quatre variacions).

Clara Haskil, piano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Paul Hindemith. (6 m).

BEETHOVEN: "Allegretto", III mo-

viment de la Sonata per a piano n. 17, op. 31 n. 2 "Tempesta".

Clara Haskil. (6 m).

SCHUMANN: Variacions sobre el

nom ABEGG, Op. 1.

Clara Haskil, piano. (7 m).

SCHUBERT: "Scherzo. Allegro vi-

vace con delicatezza", III moviment de la Sonata per a piano n. 21, D 960.

Clara Haskil. (4 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MÚSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

TXAIKOVSKI: "Nocturn", op. 19 n. 4.

Han-Na Chang, violoncel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (5 m).

HÄNDEL: Sonata per a flauta de

bec i clavicembal en Si b M.

Michala Petri. Keith Jarrett. (5 m).

LALO: Simfonia espanyola per a

violí i orquestra op 21.

Itzhak Perlman. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (34 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la

col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MÚSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 12 DE MAIG DEL 2001**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA**FESTA DE SANT MARTIRIÀ 2000, DE BANYOLES**

CORDERO: Tres moviments de suite, suite per a cobla.

Cobla Selvatana. Dir.: Victor Cordero.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 d'octubre del 2000 al pavelló de la Draga, Banyoles. (12 m).

VENTURA: "Una mirada", sardana.

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 d'octubre del 2000, al pavelló de la Draga, Banyoles. (4 m).

MORALEDA: "Tricameró", suite

concertant en tres temps per a tres tenores i cobla.

Josep Gispert, Jordi Molina, Santi Molas, tenores. Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Joan Lluís Moraleda.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 d'octubre del 2000, al pavelló de la Draga, Banyoles. (16 m).

GARRETA: "La filosa", sardana.

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 d'octubre del 2000, al pavelló de la Draga, Banyoles. (11 m).

FONT: "Recordança a en Manel",

sardana dedicada a la memòria del mestre i amic Manel Saderra Puigferrer.

Cobla Principal de la Bisbal. Cobla Selvatana. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Martirià Font.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 d'octubre del 2000, al pavelló de la Draga, Banyoles. (5 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

Heitor Villa-Lobos

Chòros n. 1.

Eduardo Fernández, guitarra. (4 m).

Bachianes Brasileiras n. 5.

Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra Nacional de la Ràdio Francesa. Dir.: Heitor Villa-Lobos. (11 m).

Suite popular brasilera.

Pepe Romero, guitarra. (22 m).

"Alma brasileira", chòros n. 5.

Luiz de Moura Castro, piano. (5 m).

Preludi n. 1, en mi m, i Preludi n. 5, en Re M, dels "Cinc preludis per a guitarra".

Narciso Yepes. (19 m).

12:00 AGENDA MÚSICAL**12:03 PENTAGRAMA**

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

Bryn Terfel

VAUGHAN WILLIAMS: Cançons de viatge.

Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano. (25 m).

FINZI: Let Us Garlands Bring, op. 18.

Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano. (16 m).

IRELAND: "Sea Fever", "The Vagabond", "The Bells of San Marie", tres cançons.

Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano. (7 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MÚSICAL**22:03 GRANS OBRES**

SULLIVAN: The Grand Duke, opereta en dos actes.

John Reed, Meston Reid, Kenneth Stanford, Michael Rayner, John Aylton, Jon Ellison. The D'Oyly Carte Opera Chorus. The Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Royston Nash. (99 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 13 DE MAIG DEL 2001**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

DVORAK: Quintet amb piano, op. 81.

Quartet Alban Berg. Philippe Entremont, piano. (40 m).

LANNER: Els pretendents, vals, op. 103.

Quartet Alban Berg. (8 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
HANDEL: "Alcina", òpera en tres actes amb llibret anònim adaptat per Ricardo Broschi, sobre "Orlando furioso" de Ludovico Ariosto.

Renée Fleming, soprano. Susan Graham, mezzosoprano. Natalie Dessay, soprano. Kathleen Kuhlmann, contralt. Timothy Robinson, tenor. Laurent Naouri, baix. Juanita Lascarró, soprano. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (191 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Deborah Voigt

STRAUSS, R.: Quatre últims Lieders, per a soprano i orquestra.

Deborah Voigt, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (21 m).

BERLIOZ: "Non, je ne verrai pas la déplorable fête", ària de Cassandra, de l'òpera en cinc actes "Les Troyens".

Deborah Voigt. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (2 m).

WAGNER: "Wie aus der fernelängst vergangener Zeiten", duet, "Wirst du des Vaters nicht schelten?", "Verzeiht! Mein Volk hält draußen sich nicht mehr", trio. Fragments de l'escena tercera, acte segon de l'òpera en tres actes "Der fliegende Holländer" (el vaixell fantasma).

James Morris. Deborah Voigt. Jan-Hendrik Rootering. Orquestra del Metropolitan de Nova York. Dir.: James Levine. (22 m).

WEBER: Final de l'escena tercera, de l'acte primer de l'òpera en tres actes "Oberon". (segons l'adaptació de Gustav Mahler).

Deborah Voigt. Delores Ziegler. Cor de l'Òpera de Colònia. Orquestra Filharmònica de Colònia. Dir.: James Conlon. (11 m).

ZEMLSKI: "Schöner Jüngling", "...wie er lieblich ruht", (per a soprano i cor), de "L'Enterrament de la primavera", cantata per a soprano, bariton, cor mixt i orquestra.

Deborah Voigt. Chor des Städtischen Musikvereins zu Düsseldorf. Gürzenich-Orchester Kölner Philharmoniker. Dir.: James Conlon. (7 m).

SCHÖNBERG: "O, wenn des Mondes Strahlen milde gleiten", "Sterne jubeln, das Meer, es leuchtet", "Nun sag' ich dir zum ersten Mal", "Du sen-

dest mir einen Liebesblick", extractes de la primera part dels "Gurrelieder", per a solistes, cor i orquestra.

Deborah Voigt. Chor der Sächsischen Staatsoper Dresden. Chor des Mitteldeutschen Rundfunks Leipzig. Prager Männerchor. Staatskapelle Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (16 m).

WAGNER: Escena IIona, de l'acte IIon, de l'òpera "Tristan i Isolda". Deborah Voigt, soprano. Plácido Domingo, tenor. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Antonio Pappano. (24 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 14 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

TELEMANN: Concert en sol m per a flauta de bec, violí i continu.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (14 m).

BIZET: Variacions cromàtiques (de concert).

Glenn Gould, piano. (14 m).

BOCCHERINI: Quintet per a violins, viola, violoncel i contrabaix, op. 39 n. 1, G 337.

Ensemble 415. (14 m).

BACH: "Fürchte dich nicht, ich bin bei dir" (No tinguis por, jo sóc amb tu), motet BWV 228.

Cor i Orquestra "La Petite Bande". Dir.: Sigiswald Kuijken. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Un rèquiem alemany, op. 45.

Kiri Te Kanawa, soprano. Bernd Weikl, bariton. Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (78 m).

CUI: Cinc romances.

Valentina Sharonova, soprano. Vladimir Yurigin-Klevke, piano. (11 m).

CASTELLO: Sonata n. 14. Sonata n. 8.

Concerto Palatino. (11 m).

NIELSEN: Quintet de corda en Sol M.

Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (24 m).

TAUSCH: Concert per a dos clarinets i orquestra n. 2, op. 26.

Thea King, Nicholas Bucknall, clarinets. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Leopold Hager. (23 m).

DUMONT: Memorare, motet.

La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (9 m).

BROTONS: Interludi per a la mà esquerra.

Albert Nieto, piano. (4 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"The Other" (1972)

"Escape from the Planet of the Apes" (1971)

"Logan's Run" (1976)

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

SCRIABIN: Prometeu, el poema del foc.

Martha Argerich, piano. Berliner Singakademie. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (19 m).

IVES: Sonata per a piano n. 1.

Joanna Macgregor. (34 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Parròquia de Sitges

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de juliol de 1991 a la Parroquia de Sitges.

CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. Obres de CORREA DE ARAUXO, BRUNA, CABANILLES, LÜBECK, BUXTEHUDE i BACH.

Modest Moreno, orgue. (49 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

BRAHMS: Geistliches Lied, (Lied sacre), op. 30.

Cor del King's College de Cambridge. Dir.: Stephen Cleobury. (5 m).

BROTONS: Les Quatre Estacions. Cor de Cambra de la Universitat de l'Estat de Portland. Dir.: Bruce Browne. (15 m).

BRAHMS: Nanie, per a cor i orquestra, op. 82.

Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (14 m).

STRAUSS, R.: Deutsche Motette, op. 62.

Jessica Cash, Jean Temperley, Wynford Evans, Stephen Varcoe, Cor Schütz de Londres. Dir.: Roger Norrington. (21 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2000-2001

Recital Bryn Terfel

Obres de Schumann, Schubert, Fauré, Duparc i cançons populars de la Gran Bretanya.

Bryn Terfel, bariton. Malcolm Martineau, piano.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 15 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: El gall d'or, suite.

Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (27 m).

MOZART: Quartet amb flauta, KV 298.

Barthold Kuijken, flauta traversera. Sigiswald Kuijken, violí. Lucy van Dael, viola. Wieland Kuijken, violoncel. (11 m).

BACH: Concert de Brandenburg n. 2, BWV 1047.

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TARREGA: Estudis, n. 11 a 20.

David Russell, guitarra. (14 m).

VOLKMANN: Quartet de corda n. 6, op. 43.

Mannheimer Streichquartett. (27 m).

FRESCOBALDI: Tres "Canzoni" instrumentals.

Il Teatro alla Moda. (10 m).

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 10, op. 93.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (51 m).

SCHUMANN: Papillons, op. 2.

Daniel Levy, piano. (15 m).

VIVALDI: Sonata per a violí i baix continu op. 2 n. 1, RV 27.

Salvatore Accardo, Bruno Canino, Rohan de Saram. (12 m).

GRANADOS: "Goyescas", primer quadre.

Maria Bayo, Ramón Vargas, Enrique Baquerizo, Lola Casariego, Miguel Martín, Orfeón Donostiarra.

Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (20 m).

STRAUSS, J(H): "Vi, dones i cançons", vals op. 333. Arranjament d'Alban Berg.

Quartet Alban Berg. (10 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"The Omen" (1977)

"Capricorn One" (1977)

"The Boys From Brazil" (1978)

14:00 MOMENTS LIRICS

ZELLER: "Sóc la Christel de correns", "La gent al Tirol es regala flors", dues àries de l'òpera "L'ocellaire".

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Otto Ackermann. (5 m).

PORTER: "The Pirate", musical. (Selecció)

Judy Garland, Gene Kelly, Walter Slezak, Gladys Cooper. (9 m).

LECUNA: Rosa la china, sarsuela cubana.

Dolores Pérez, Luis Sagi-Vela, Lluís de Córdoba, Maño López, Cori.

Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: Félix Guerrero. (39 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSQUES DEL MON

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

MÚSICA IRANIANA: "Dastgah-e Shur".

Daryoush Tala'i, tar. (26 m).

SHAKUHACHI: Flauta tradicional japonesa. Koku-Reibo.

Judo Notomi. (21 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS

MOZART: Quartet en Re M, KV 575.

Quartet Casals.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de desembre del 2000 a l'Auditori Winterthur-L'illa Diagonal, de Barcelona. SCHUBERTIADA 2000-2001. (23 m).

DEBUSSY: Sonata per a violoncel i piano.

Anna Colàs, violoncel. Mariona Vicens, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 8 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana. CICLE "EL PRIMER PALAU". (11 m).

HAYDN: Concert per a piano i orquestra en Re M, Hob. XVIII:11. Alex Ramirez, piano. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Manuel Valdivieso.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 7 d'octubre de 1998 al Palau de la Música Catalana. CICLE "EL PRIMER PALAU". (19 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

VIVALDI: Dixit Dominus, RV 594. Margaret Marshall, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Anne Collins, contralt. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Robert Holl, baix. John Alldis Choir. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Vittorio Negri. (30 m).

DEBUSSY: "Children's Corner" (El racó dels nens).

Josep M. Colom, piano. (17 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

ENESCO: Suite n. 1 (1er i 2on moviments). STRAVINSKI: Concert per a violí i orquestra. DVORAK: Simfonia n. 9, op. 95, "Nou Món". Viktoria Mullova, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 11 de maig del 2000, a l'Auditori. TEMPORADA OBC 2000-2001.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 16 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HÁNDEL: Laudate pueri Dominum.

Magdalena Kozena, mezzo. Cor de Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (17 m).

SCHUMANN: Sonata per a piano n. 2, op. 22.

Martha Argerich, piano. (17 m).

RAVEL: Le Tombeau de Couperin.

Academy of St. Martin-in-the-Fields.

Dir.: Neville Marriner. (17 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

MARTÍNEZ COMÍN: Canigó, música per a la dramatització del poema de Jacint Verdaguer, per a rapso-des, veu, arpa, percussió i cobla. Joan Borràs i Enric Pous, rapso-des. Nina, veu. Magdalena Barre-ra, arpa. Santi Molas, percussió. Coblà Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (24 m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOMPOU: Suburbis.

Antoni Besses, piano. (12 m).

PROKOFIEV: Tinent Kijé, suite simfònica op. 60.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Fritz Reiner. (20 m).

BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 3, G 447.

José Luis Lopategui, guitarra. Quartet Travnické. (25 m).

VIERNE: Simfonia per a orgue n. 1, op. 14.

Yves Castagnet, orgue. (37 m).

PÉREZ, G.: "Tulerunt Dominum", motet a 6, prima pars. "Cum ergo fletet", seivonda pars. "Luget Judea", motet a 5.

Victoria Musicae. Dir.: J. R. Gil-Tàrraga. (10 m).

REINECKE: "Rei Manfred", música de l'òpera, op. 93.

Orquestra Filharmònica Renana. Dir.: Alfred Walter. (26 m).

FORQUERAY: Suite per a violes n. 3, en Re M.

Wieland Kuijken, Sigiswald Kuijken, Robert Kohnen, violes de gamma. (30 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Coma" (1978)

"The Swarm" (1978)

"Damien: Omen II" (1978)

"Psycho II" (1983)

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

GINÉS: Miserere.

Cor de cambra Lluís Vich. (10 m).

MOMPOU: Cants màgics.

Frederic Mompou, piano. (10 m).

MARTÍN I COLL: Diferencias sobre las folias.

Jordi Savall, Rolf Lislevand, Michael Behringer, Arianna Savall, Bruno Cocset, Pedro Estevan, Adela Gonzalez-Campa. (10 m).

TOLDRA: La fageda d'en Jordà, Puig neulós, sardanes.

Coblà Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (10 m).

LLIBRE VERMELL DE MONT-SERRAT: "Emperadriu de la ciutat joiosa".

Theatrum Instrumentorum. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

FREIXAS VIVÓ: Vens Forestals.

Marta Clariana, soprano. Magda Pujol, mezzo. Jesús Silvestre, piano. (20 m).

BOSCH DELGADO: Pieza para trío.

Javier Gallego, violí. Gaetana Duynslaeger, violoncel. Ramon Porter, piano. (9 m).

CAPDEVILA: "Intermezzo 23-F", basat en el cop d'estat del 23-F.

Gabriel Brncic, viola. Laboratori Phonos. (10 m).

GUINOVART: Sonata.

Albert Guinovart. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

CHAUSSEON: Concert per a violí, piano i quartet de corda op. 21.

Régis Pasquier. Jean-Claude Pen-netier. Roland Daugareil. Geneviève Simonot. Bruno Pasquier. Roland Pidoux. (43 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 17 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ARRIAGA: Simfonia en Re (versió original).

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (29 m).

ELLINGTON: In a sentimental mood (arranjament per a piano de Larry Hochman).

Jean-Yves Thibaudet, piano. (5 m).

TOLDRA: Quatre cançons.

Victòria dels Angels. Patronat Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (11 m).

ANÒNIM: Marxa irlandesa.

Narciso Yepes, guitarra (3 m).

GRIEG: Fuga en fa m.

Quartet Kontra. (3 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Concert per a oboè i orquestra, Hob. VIIg:C1.

Lajos Lencses. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (22 m).

ONSLow: Quartet de corda op. 9 n. 3.

Quartet Mandelring. (23 m).

COLLASSE: Càntic espiritual de Jean Racine n. 2.

Isabelle Poulenard. Miriam Ruggeri. Jacqueline Mayeur. Le Concert Royal. Dir.: Patrick Bismuth. (9 m).

TXAIKOVSKI: Simfonia n. 5, op. 64.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: R. Chailly. (46 m).

TELEMANN: Quatre primeres fantasies per a violí sol.

Andrew Manze, violí. (20 m).

BERNSTEIN: Salmes de Chichester.

Dominic Martelli, nensoprano. Rachel Masters, arpa. Gary Kettel, percussió. Thomas Trotter, orgue. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (19 m).

ARLEN / HARBURG: "Somewhere Over the Rainbow" de la pel·lícula "El Mago de Oz". ROBLES / MILCHBERG/CLAVERO: "El condor pasa". JARRE, M. / WEBSTER: "Somewhere, My Love" de la pel·lícula "Dr. Zhivago".

Plácido Domingo, tenor. Orquestra dirigida per Eugene Kohn. (11 m).

VERACINI: Sonata per a flauta de bec i baix continu n. 8 (dedicada al Príncep Electe de Saxònia).

Clemencic Consort. (10 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Star Trek: The Motion Picture" (1979)

14:00 MÚSICA ANTIGA

Música sacra d'Antonio Vivaldi

Stabat Mater.

Jochen Kowalski, contratenor. Orquestra de Cambra del Concertgebouw. Dir.: Vittorio Negri. (19 m).

Nisi Dominus.

Charles Brett, contratenor. Musica Antiqua de Toulon. Dir.: Christian Mendoze. (19 m).

Salve Regina, RV 616.

James Bowman, contratenor. Ensemble Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: Jean-Walter Audoli. (17 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Georg Solti

TIPPETT: Simfonia n. 4.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (31 m).

BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56 a.

The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (19 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL**20:10 REPERTORI DE CONCERT**

VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre "Greensleeves".

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (5 m).

MAHLER: Lieder eines Fahrenden Gesellen (Cançons d'uns companys errants).

Janet Baker, mezzosoprano. Hallé Orquestra. Dir.: John Barbirolli. (18 m).

BRUCH: "Kol Nidrei", op. 47. Transcripció per a viola.

Yuri Bashmet, viola. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Neeme Järvi. (10 m).

BEETHOVEN: La consagració de la llar, obertura op. 124.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (10 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Intèrprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 18 DE MAIG DEL 2001**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

VIVALDI: Concert per a violí, violoncel, corda i continu, RV 544 "Il Proteo o sia Il Mondo al rovescio". Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (10 m).

TARREGA: Fantasia de "Marina". David Russell, guitarra. (8 m).

HARTY: Una suite sobre John Field. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (20 m).

FALLA: Set cançons populars espanyoles.

Victòria dels Àngels, soprano. Gonzalo Soriano, piano. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

DVORAK: Concert per a violoncel i orquestra, op. 104.

Emanuel Feuermann. National Orchestral Association. Dir.: Leon Barzin. (36 m).

BRUHNS: De profundis, cantata.

Max Van Egmond. Ricercar Consort. (12 m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 3, op. 2 n. 3.

Claudio Arrau, piano. (30 m).

HALVORSEN: Simfonia n. 1.

Orquestra Simfònica Trondheim. Dir.: Ole Kristian Ruud. (40 m).

DELALANDE: Novena Suite (Simfonies pels sopars del Rei).

Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (24 m).

RODRIGUEZ PICÓ: Quatre poemes (a Joan Brossa).

Oriol Romani, clarinet. Àngel Soler, piano. (6 m).

BONPORTI: Invenzione per a violí i continu, op. 10 n. 5, de "La Pace".

Aglàia Ensemble. (12 m).

13:00 GRANS INTEGRALS**LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH**

"Star Trek: The Motion Picture" (1979)

"Alien" (1979)

"Magic" (1979)

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

DVORAK: Missa, op. 86.

Neil Ritchie, Andrew Giles, Alan Byers, Robert Morton. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford.

Nicholas Cleobury, orgue. Dir.: Simon Preston. (42 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSICA XXI**

Les últimes tendències de la música contemporània.

STOKES: "El sol del sur".

Lark Popov, George Vona, pianos, Salvador Ferreras, Beverley Johnston, percussió. (13 m).

BENJAMIN, G.: Tres invencions. Ensemble Modern Orchestra. Dir.: George Benjamin. (15 m).

DANIEL: "Strategies against architecture, Bk. II".

Lark Popov, piano, harmònica. George Vona, piano, megafon. Salvador Ferreras, Beverley Johnston, percussió. (19 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Alicia de Larrocha

FALLA: Tres danses d'"El sombrero de tres picos".

Alicia de Larrocha, piano. (10 m).

MOZART: Sonata per a piano, KV 280.

Alicia de Larrocha. (13 m).

MONTSALVATGE: Divertimento n. 2 "Habanera" (Havanera).

Alicia de Larrocha, piano. (2 m).

GRANADOS: Allegro de concert.

Alicia de Larrocha, piano. (8 m).

MOMPOU: Impressions íntimes.

Alicia de Larrocha, piano. (18 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

COPLAND: Billy the kid (Billy el nen), suite del ballet.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Aaron Copland. (20 m).

PORTER: "Night and Day". (1971)

Ella Fitzgerald, Tommy Flanagan, Frank de la Rosa. Ed Thigpen. (7 m).

MONTEVERDI: "Altricanti di Marte e di sua schiera" (en 4 parts), del llibre VIII de madrigals amorosos.

Conjunt vocal i instrumental amb instruments d'època "Il Ruggiero".

Dir.: Emanuela Marcante. (8 m).

BORODIN: Obertura del òpera "El Príncep Igor".

Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (10 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 19 DE MAIG DEL 2001**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

GARRETA: "Innominada", sardana.

Cobla Marinada. (5 m).

PUJOL: Pirinenques, suite.

Cobla Mediterrània. Cobla La Principal de la Bisbal. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (13 m).

VILADESAU: "Sa Roncadora", sardana.

Ricard Viladesau, tenora. Cobla Principal de la Bisbal. (6 m).

FONTÀS / CLARÀ CABRUJA: "L'acció d'apens", sardana.

La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4 m).

OLTRA: "Elegíaca", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (5 m).

FORCADA CARRERAS: "La llagosta, una festa", sardana.

Cobla Juvenil de Sabadell. (4 m).

COHÍ GRAU: Concert per a violí i cobla en Sol M.

Sergi Alpiste, violí. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. Enregistrament fet per Catalunya Música. (16 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

SCHUBERT: Quintet amb piano op. 114, D 667, "La truita".

Alfred Brendel, piano. James van Demark, contrabaix. Quartet de Cleveland. (38 m).

SCHUBERT: Sonata "Arpeggione". D 821.

Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (23 m).

12:00 AGENDA MUSICAL**12:03 PENTAGRAMA**

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

FAURE: La bonne chanson, op. 61.

Gérard Souzay, bariton. Dalton Baldwin, piano. (20 m).

MUSSORGSKI: Sense sol, cicle de lieder.

Galina Vishnevskaya, soprano. Mstislav Rostropovitch, piano. (18 m).

FAURE: Le jardin clos, op. 106.

Elly Ameling, soprano. Dalton Baldwin, piano. (13 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL**22:03 GRANS OBRES**

MINKUS / LANCHBERRY: La Bayadère, ballet en tres actes.

Stephanie Gonley, violí. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Richard Bonyngue. (114 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 20 DE MAIG DEL 2001**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

TELEMANN: Sisè quartet dels "Nous Quartets de París".

Barthold Kuijken, flauta. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamba. Gustav Leonhardt, clavecí. (21 m).

VIVALDI: Sonata op. 2 n. 8, RV 23.

Salvatore Accardo, violí. Rohan de Saram, violoncel. Bruno Canino, clavecí. (8 m).

HOTTETERRE: Segona suite del segon llibre.

Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, viola de gamba. Robert Kohlen, clavecí. (18 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL**13:03 SALA DE CONCERT (I)**

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

VERDI: Macbeth.

Leo Nucci, Shirley Verret, Samuel Ramey, Veriano Luchetti, Antonio Barasorda. Cori Orquestra del Teatro Comunale de Bologna. Dir.: Riccardo Chailly. (138 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Simon Estes

WAGNER: Recitatiu i ària del primer acte de l'òpera "El Vaixell Fantasma".

Simon Estes. Orquestra del festival de Bayreuth. Dir.: Woldemar Nelson. (12 m).

"Swinglow, sweet chariot", "Nobody knows the trouble I've seen", "Steal away to Jesus", "He's got the whole world in His hands", espirituals.

Simon Estes. Howard Roberts Chorale. (15 m).

BERLIOZ: "Air du Père Laurence", final de l'acte III de l'òpera "Roméo i Julieta".

Simon Estes. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (9 m).

KERN: "Ol Man River", de "Showboat".

Simon Estes, baix. Kelly Thomas, piano. Dir.: Carlo Franci. (2 m).

Enregistrament fet en directe el 18 d'agost del 1985 a l'Arena de Verona, en el concert "Opera for Africa".

VERDI: "Ella giammai m'amò", ària de l'òpera "Don Carlo".

Simon Estes. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Gaetano Delogu. (12 m).

MOZART: "Ha vinto Amore", (La Voce), de l'escena IX de l'òpera en tres actes "Idomeneu".

Simon Estes, baix. Mozartorchester. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (2 m).

BIZET: "Je suis Escamillo", duet de l'acte III de l'òpera en tres actes "Carmen".

Simon Estes. Neil Shicoff. Orquestra Nacional de França. Dir.: Seiji Ozawa. (6 m).

FALLA - HALFFTER: "L'Atlàntida submergida", "Hymnus hispanicus", "L'incendi dels Pirineus", pròleg i fragment de la primera part de la cantata escènica "Atlàntida".

Simon Estes. Eleazar Colomer. Cor al Universitat de les Illes Balears. Cor polifònic Universitari de La Laguna. Orfeó Navarrès Reverter. Orfeó Universitari Simon Bolívar. Petits cantors de València. Jove Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Edmon Colomer. (17 m).

FAURE: "Libera me", del Requiem op. 48.

Simon Estes. Cor de la Ràdio de Leipzig. Capella Estatal de Dresden. Dir.: Colin Davis. (5 m).

GOLDSCHMIDT: "A charming song", "Oh, you bright wine", final de l'acte I de l'òpera en tres actes "Beatrice Cenci".

Simon Estes. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Lothar Zagrosek. (13 m).

WAGNER: "Ja, Wehe! Weh! über mich!" fragment del final de l'acte III de l'òpera en tres actes "Parsifal".

Simon Estes. Cor i Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: James Levine. (8 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 21 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

DUKAS: L'aprenent de bruixot, scherzo a partir d'una balada de Goethe.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (11 m).

PORTER: Begin the Beguine.

Samuel Ramey, baix. Warren Jones, piano. (4 m).

DVORAK: Danses esclaves, op. 72. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Antal Dorati. (34 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

AMARGÓS: Tango català. GONZÁLEZ, P. J.: Cynthia (Tango Flamenco). COLL, X.: Tango i Chacarrera. DYENS: Tango en Skaï.

Montserrat Gascón, flauta. Xavier Coll, guitarra. (18 m).

SCARLATTI, A.: 4 Madrigals.

The Consort of Musick. Dir.: Anthony Rooley. (13 m).

STEFFANI: "Libertà! Libertà!", duet.

Daniela Mazzucato, soprano. Carolyn Watkinson, mezzo-soprano.

Wouter Möller, violoncel. Claviçembal i direcció: Alan Curtis. (9 m).

KHATXATURIAN: "Spartacus", ballet.

Orquestra Simfònica de l'Estat de Sant Petersburg. Dir.: André Anichanov. (36 m).

CHOPIN: 2 nocturns per a piano, op. 37.

Vladimir Ashkenazy, piano. (12 m).

MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu, op. 21 i op. 61.

Christine Schäfer i Ingeborg Danz, sopranos. Cor de Dones i Orquestra del Festival Bach d'Oregon. Dir.: Helmuth Rilling. (60 m).

WECKMAN: "Wenn der Herr die Gefangenen zu Zion", cantata.

Greta de Reyghere. James Bowman. Ian Honeyman. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (11 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"The Final Conflict" (1981)

"The Twilight Zone" (1983)

"Supergirl" (1984)

"Baby" (1985)

14:00 CLÀSSICS DEL SEGLE XX

PIAZZOLLA: Cuatro estaciones porteñas, (arranjament de Leonid Desyatnikov).

Gidon Kremer, violí. Kremerata Baltica. (25 m).

SCHÖNBERG: Die glückliche Hand, op. 18.

Kieth Engen, baix. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Hermann Scherchen. (18 m).

LIGETI: Segon i quart estudi per a piano del primer llibre. Gianluca Cascioli. (7 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de l'Església Parroquial de Torredembarra

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 1 d'agost de 1991 a l'Església Parroquial de Torredembarra. ELS ORGUES DE CATALUNYA. Obres de CABEZON, A. SCARLATTI, FRESCOBALDI, BACH, ARAUXO, MUFFAT i MOZART.

Una Ysamat, soprano. Francesc Pi, orgue. (51 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

MENDELSSOHN: "Singet dem Herrn ein neues Lied", Salm 98, op. 91.

Cor Simfònic i Orquestra Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. (8 m).

MILHAUD: Dos poemes de Blaise Cendrars, op. 113.

Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (5 m).

BRUCKNER: Vexilla regis, motet. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (5 m).

HOLST: Two eastern pictures (Dues imatges de pasqua) per a cor de dones i arpa, H 112.

The Holst Singers. Dir.: Stephen Layton. (5 m).

TXAIKOVSKI: Llegendes, op. 54 n. 5.

Cor Filharmònic Rus. Dir.: Valery Poliansky. (3 m).

PART: Missa berlinesa.

Cor Filharmònic de Cambra d'Estònia. Orquestra de Cambra de Tallinn. Dir.: Tõnu Kaljuste. (25 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2000-2001

Recital María Bayo

Obres de Wolf-Ferrari, Ravel, Granados i Turina.

María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts,

Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 22 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BRAMHMS: Obertura per a un festival acadèmic, op. 80.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (10 m).

MESSAGER: Tres valsos.

Duo Crommelynck, piano a quatre mans. (9 m).

MOZART: Simfonia n. 28, KV 200. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22 m).

MAHLER: "Der Einsame im Herbst" (El solitari a la tardor) del Cant de la Terra.

Stephan Genz, bariton. Roger Vignoles, piano. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

PERGOLESI: Stabat Mater.

Margaret Marshall. Lucia Valentini-Terrani. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (45 m).

FALLA: "El sombrero de tres picos", suite n. 2.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Kenneth Jean. (13 m).

ZAMBONI ROMANO: Sonata per a llaut n. 1.

Luciano Còntini, arxillaüt. (14 m).

GOUNOD: "The Worker", "Alay of the early spring", "Oh happy home! Oh blessed flower!", "Maid of Athens", "Itala" i "If thou art sleeping, maiden", 6 lieder.

Anthony Rolfe Johnson, tenor. Graham Johnson, piano. (23 m).

VIERNE: Simfonia per a orgue n. 2, op. 20.

Yves Castagnet, orgue. (36 m).

GOMOLKA: 7 salms polonesos del segle XVI.

Cor de Cambra de Varsòvia. Dir.: Ryszard Zimak. (10 m).

SIBELIUS: Tapiola, op. 112.

Orquestra Filharmònica de Lieja. Dir.: Pierre Bartholomee. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Outland" (1981)

"Gremlins" (1984)

"Explorers" (1985)

14:00 MOMENTS LÍRICS

MARTÍNEZ VALLS: "La legió d'honor", sarsuela en dos actes amb llibret de Víctor Mora.

Francesca Callao. Carme Rigolfas. Eduard Giménez. Manuel Ausensi. Didac Monjo. Orfeó Gracienc. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Rafael Ferrer. (44 m).

HEUBERGER: "Im chambre séparée" ària de l'opereta "El ball de l'òpera".

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Otto Ackermann. (3 m).

BELLINI: Casta Diva, de l'acte primer de l'òpera "Norma".

Jean Eaglen. Cor i Orquestra del Maig Musical Florentí. Dir.: Riccardo Mutti. (7 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

BAIXA BRETANYA: "Marxar com un soldat", "El 21 d'octubre", "El jardiner", "La complanta de Santa Marta".

Arnaud Maisonneuve. (19 m).

ARMÈNIA: Cants litúrgics de l'Estat Mitjà i Música instrumental. (10 m).

CANÇONS POPULARS DE LES ILLES BRITÀNIQUES.

Shura Gehrman, baix. Adrian Farmer, piano. (18 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagariga.

19:00 Joves Intèrprets
SCHUBERT: Quartetsatz, D 703. Quartet Casals.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de desembre del 2000 a l'Auditori Winterthur-L'illa Diagonal, de Barcelona. **SCHUBERT:** Tàl·lada 2000-2001. (6 m).

GERHARD: Epithalamion.

Jove Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Edmon Colomer. (22 m).

BRAHMS: Trio per a clarinet, violoncel i piano, op. 114.

Trio Kronos. Carles Pertegaz, clarinet. José Mor, violoncel. Jordi Torrent, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 22 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana. **CICLE "EL PRIMER PALAU"**. (24 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Concert per a violoncel i orquestra, op. 85.

Jaqueline du Pré, violoncel. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Daniel Barenboim. (31 m).

MOZART: "Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen", ària de la Reina de la nit, de l'òpera La flauta màgica.

Natalie Dessay, reina de la nit. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (3 m).

VIVALDI: Concert per a dues flautes, RV 533.

Janet See, Stephen Schultz. Philharmonia Baroque Orchestra. Dir.: Nicholas McGegan. (9 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

MOZART: Simfonia n. 26, KV 184.

BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 37.

BERLIOZ: Simfonia Fantàstica, op. 14.

Radu Lupu, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Christian Mandeal.

Enregistrament fet per Catalunya Música el 18 de maig del 2001 a l'Auditori. Barcelona. **TEMPORADA OBC 2000-2001.**

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 23 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HOLST: Suite St. Paul, op. 29 n. 2. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (13 m).

MEDELSSOHN: Tres lieder per a veus d'homes: "Lieb und Hoffnung" (Amor i esperança), "Jägerlied" (Lied del caçador), "Lob der Trunkenheit" (Elogi a l'embriaguesa).

Die Singphoniker. (5 m).

BRUCH: Danses sueques, op. 63.

Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10 m).

TXAIKOVSKI: Capriccio op. 8.

Viktoria Postnikova, piano. (5 m).

SATIE: Parade, ballet realista en un quadre.

Orquestra Simfònica de Nancy. Dir.: Jérôme Kaltenbach. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WAGNER: Preludi i mort d'amor de Tristan und Isolde.

Orquestra Filharmònica de Leningrad. Dir.: Evgeni Mravinsky. (17 m).

TURINA: Simfonia sevillana.

Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (26 m).

RÖRE: Le Vergine.

The Hilliard Ensemble. (37 m).

HÄNDEL: Sonata n. 2, (arranjament del trio sonata op. 2 n. 3).

Hannes, Wolfgang i Bernhard Lübin, trompetes. Simon Preston, orgue. (13 m).

RHEINBERGER: Concert per a piano i orquestra, op. 94.

Michael Ponti, piano. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Volker Schmidt-Gertenbach. (28 m).

TXAIKOVSKI: Quatre cançons.

Nicolai Gedda, tenor. Geoffrey Parsons, piano. (12 m).

PISTON: Simfonia n. 2.

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Michael Tilson Thomas. (27 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Link" (1986)

"The secret of Nimh" (1982)

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

VIÑES: Quatre homenatges per a piano.

Jordi Camell, piano. (15 m).

ZAMACOIS: Quartet de corda. Quartet de corda de Barcelona.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de desembre de 1994 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. **CICLE SOLISTES DE L'OBC.** (27 m).

SOLER, A.: Concert n. 1 per a dos clavicèmbals.

Marju Vatsel, Jordi Reguant, clavicèmbals. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

OLTRA: Deu Cançons Tradicionals, per a cor i guitarra.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Carles Trepal, guitarra. Dir.: Jordi Casas. (22 m).

BORRAS: Sonatina, op. 60.

Dolors Serra, flauta. M. Lluïsa Ibáñez, arpa. (10 m).

CERVELLÓ: Uncant a Pau Casals. Violoncel·listes de Barcelona. Dir.: Lluís Claret. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagariga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MASSENET: "Divertissement", de l'acte 2on de l'òpera Thaïs (les 5 primeres parts).

Orquestra Nacional Bordeus Aquitània. Dir.: Yves Abel. (11 m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 23, op. 57. "Apassionata".

Daniel Barenboim, piano. (24 m).

FAURÉ: Elegia per a violoncel i orquestra, op. 24.

Misha Maiski, violoncel. Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (6 m).

HANDEL: Simfonia. Recitatiu "Frondi tenere". Ària "Ombra mai fù". De la primera escena del primer acte de l'òpera "Serse".

Andreas Scholl, contratenor. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (5 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 24 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS, J.: "Lob der Frauen", polka mazur, op. 135.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (4 m).

JANACEK: Romança per a violí i piano.

Ulf Wallin, violí. Roland Pöntinen, piano. (5 m).

MILHAUD: La creació del món, ballet.

Orquestra Nacional de França. Dir.: L. Bernstein. (17 m).

BUXTEHUDE: Jubilate Domino, Andreas Scholl, contratenor. Concerto di Viole. Basel Consort. (9 m).

LISZT: Hamlet, poema simfònic. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Zubin Mehta. (15 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COPLAND: Appalachian Spring (Primavera apalaxte).

Saint Paul Chamber Orchestra. Dir.: D. Russell Davies. (26 m).

PURCELL: Suite "The Indian Queen".

Bradford Tracey, clavicèmbal. (8 m).

WOLF: Italienisches Liederbuch, quinze últims lieder.

Barbara Bonney, soprano. Hakan Hagegard, bariton. Geoffrey Parsons, piano. (25 m).

TELEMANN: Concert per a oboè d'amor, corda i continu.

Heinz Holliger, oboè. Camerata Bern. Dir.: Thomas Furi. (14 m).

PALESTRINA: Missa del Papa Marcel.

The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. (37 m).

MARTINU: Simfonia n. 4.

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (33 m).

BACH: Concert de Brandenburg n. 4, BWV 1049.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Poltergeist" (1982)

14:00 MÚSICA ANTIGA

Òperes d'Antonio Vivaldi

"Non so donde viene", "Viva il figlio delincente", final de l'acte tercer de l'òpera en tres actes L'Olimpiade.

Andrew Walker Schultze. Conjunt vocal La Capella. Clemencio Consort. Dir.: René Clemencic. (13 m).

"Escena 15 de l'acte Ier de l'òpera en tres actes "Montezuma", (reconstrucció de Jean-Claude Malgoire).

Dominique Visée. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (7 m).

"Imici de l'acte Ier de l'òpera en tres actes "Dorilla in Tempe"

Maria Cristina Kiehr. John Elwes. Conjunt Barroc de Nica. Cors de l'òpera de Nica. Dir.: Gilbert Bézina. (22 m).

Escena última, de l'acte tercer, de l'òpera en tres actes "La Griselda".

Solistes Montpellier-Moscou. Dir.: Francesco Fanna. (7 m).

"Perché t'amo, mia bella", ària de l'acte Ier de l'òpera en tres actes Tróto Manlio.

Rose Wagemann. Orquestra de Cambra de Berlín. Dir.: Vittorio Negri. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Georg Solti
MOZART: Tres àries de l'òpera "Die Zauberflöte" (La flauta màgica). Hermann Prey, Renate Holm. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (14 m).

LISZT: Prometeu, poema simfònic. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (12 m).

STRAUSS, R.: Dansa dels set vels de Salomè, op. 54.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Georg Solti. (10 m).

DEBUSSY: Prélude a l'après-midi d'un faune.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (11 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

FALLA: El amor brujo (segon quadre).

Ginés Ortega. Orquestra de Cambra Teatre Lliure de Barcelona. Dir.: Josep Pons. (23 m).

GERSHWIN: "Un americà a París". Kathryn Selby, piano. Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Richard Hayman. (19 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 25 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

WAGNER: Parsifal, obertura. Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: Pierre Boulez. (11 m).

Enregistrament en directe (1970).

VÁZQUEZ / FUENLLANA: "Dulete de mi, señora", "De los álamos vengo madre".

Carlos Mena, contratenor. Núria Rial, soprano. Orfècnica Lyra. Dir.: José Miguel Moreno. (8 m).

HARTY: The Londonderry Air. Pan Hon Lee, violí. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (5 m).

BEETHOVEN: Sis danses alemanyes, WoO 42.

Bela Banfalvi, violí. Sándor Falvai, piano. (5 m).

KRAFT, A.: Concert per a violoncel op. 4.

Anner Bylsma, violoncel. Orquestra Tafelmusik. Dir.: Jean Lamon. (20 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Viola, lied D. 786.

Anne Sofie von Otter, mezzo. Bengt Forsberg, piano. (13 m).

MOZART: Simfonia n. 38, KV 504 "Praga".

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (38 m).

PFITZNER: Sextet per a piano, violí, viola, violoncel, contrabaix i clarinet en sol m. op. 55.

Consortium Classicum. (26 m).

MEDELSSOHN: Magnificat per a solistes, cor i orquestra.

Carola Nossek, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Andreas Scheibner, baix. Singakademie de Berlín.

Capella Estatal de Dresden. Dir.: Dietrich Knothe. (27 m).

PIAZZOLLA: Història del Tango. Patrick Gallois, flauta. Goran Sölscher, guitarra. (20 m).

DEBUSSY: El mar.

Orquestra Simfònica SDR, Stuttgart. Dir.: Sergiu Celibidache. (25 m).

PIERSON: Romeu i Julieta, obertura de concert op. 86.

English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (10 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Poltergeist II" (1986)

"Legend" (1986)

"Innerspace" (1987)

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

CLERAMBAULT: Magnificat a 4 parts, C136.

Gérard Lesne, contratenor. Mark Padmore, tenor. Josep-Miquel Ramon i Monzó, baix. II Seminario Musicales. (19 m).

BACH, J. Ch. F.: Die Kindheit Jesu, oratori per a solistes, cor i orquestra.

Solistes vocals. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (36 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

SORENSEN: Música dels Àngels, per a quartet de corda.

Quartet de corda Arditti. (16 m).

ROGER: Quartet de flautes n. 1. Quartet de flautes travesseres Fumoni. (10 m).

BARRY: Hard D.

Orquestra Simfònica Nacional Irlandesa. Dir.: Robert Houlihan. (13 m).

TROJAHN: Quartet n. 3.

Quartet Auryn. (12 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Samson François

CHOPIN: Balada n. 4, en fa m, op. 52.

Samson François, piano. (9 m).

DEBUSSY: "Clar de lluna", de la Suite Bergamasque.

Samson François, piano. (4 m).

MOZART: 12 variacions per a piano sobre "Ah, vous dirai-je, Maman".

Samson François, piano. (7 m).

DEBUSSY: Suite per a piano.

Samson François, piano. (9 m).

BACH/BUSONI: Toccata, Adagio i Fuga en Do M, BWV 564.

Samson François, piano. (16 m).

RAVEL: "Scarbo", (de Gaspard de la Nuit).

Samson François, piano. (9 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2000-2001

Verdi 100 anys

VERDI: Aida.

Isabelle Kabatu, Susan Neves, Dolora Zajick, Elisabetta Fiorillo, Begonia Alberdi, Gegam Grigorian, Boiko Zvetanov, Joan Pons, Vicenç Sardinero, Roberto Scanduzzi, Stefano Palatchi, Danilo Rigosa i Francisco Vas, entre d'altres. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bertrand de Billy.

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLÀSSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 26 DE MAIG DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

OLTRA: Berceuse i rondó.

Cobla Sant Jordi. Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 29 d'octubre de 1999, a la sala polivalent de l'Auditori, de Barcelona. AVUIMÚSICA (III Temporada). LA COBLA CONTEMPORÀNIA. (7 m).

MARTÍNEZ COMÍN: Canigó, música per a la dramatització del poema de Jacint Verdaguer, per a rapso-

des, veu, arpa, percussió i cobla. Joan Borràs i Enric Pous, rapso-

des. Nina, veu. Magdalena Barre-

ra, arpa. Santi Molas, percussió.

Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (24 m).

PICH SANTASUSANA: Sant Jeroni de la Murtra, sardana.

Cobla Marinada. (5 m).

MORALEDA: Homenatge a Manuel de Falla, Brut de bruts, Als tres amics absents, sardanes.

Cobla Sant Jordi. Cobla Mediterrània. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (14 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

CHOPIN: Les Sílides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28 m).

DELIBES: Suite del ballet "Coppélia".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

DVORAK: Cançons bíbliques, op. 99.

Peter Schreier, tenor. Marián Lap-sanski, piano. (25 m).

MAHLER: Lieder del Corn de l'Abundància.

Waltraud Meier, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (17 m).

DUPARC: "Romance de Mignon", "Chanson triste", dues cançons.

Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (8 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

MAHLER: Simfonia n. 8 en mi bemoll M. "Simfonia del mil".

Jane Eaglen, Anne Schwanewilms, Ruth Ziesak, sopranos. Sara Fulgoni, Anna Larsson, contralts. Ben Heppner, tenor. Peter Mattei, baríton. Jan-Hendrik Rootering, baix.

Cor Filharmònic de Praga. Cor de la Ràdio Holandesa. Cor de Joves del Cor de la Catedral St. Bavo. Cor de Joves del Cor de Sacramento, Breda. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (82 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 27 DE MAIG DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BEETHOVEN: Octet per a dos oboès, dos clarinets, dos fagots i dues trompes, op. 103.

Mozzafiato. Dir.: Charles Neidich. (22 m).

HUMMEL: Septet per a piano, flauta, oboè, trompa, viola, violoncel i contrabaix, op. 74.

Melos Ensemble. (29 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

16:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2000-2001

Recital Barbara Bonney

Programa de lied romàntic "a la carta". El públic podrà escollir el repertori que desitgi escoltar sobre un llistat de quaranta lieders proposats per la cantant, amb obres de Brahms, Felix Mendelssohn, Schubert, Robert Schumann, Fanny Mendelssohn i Clara Schumann.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano.

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Ann Murray

HANDEL: "Ombra mai fu", de l'acte I de Serse.

Ann Murray, mezzo. Orquestra de l'Il·luminisme. Dir.: Charles Mackerras. (3 m).

MAHLER: "Ich atmet einen linden Duft" (Vaig notar un dolç perfum), "Blicke mir nicht in die Lieder" (No miris en les meves cançons), "Ich bin der Welt abhanden gekommen" (He esdevingut un estrany al món), tres lieder.

Ann Murray, mezzo. Graham Johnson, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 30 de maig del 2000 a la Sala Polivalent de l'Auditori dins del cicle "Lied i Cançó-Conxita Badia". (11 m).

MENDELSSOHN: "Through this house give glimm'ring" (final), del Somni d'una nit d'estiu, música d'escena.

Ann Murray, Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: Neville Marriner. (5 m).

DURUFLE: "Sanctus", del Rèquiem (tercera versió).

Ann Murray, mezzo-soprano. Corydon Singers. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Matthew Best. (4 m).

BRAHMS: Duet "Vor der Tür" (Davant de la porta) op. 28 n. 2 (*),

quartet "Nächtens" (Ben aviat) op. 112 n. 2.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray*, mezzo. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Richard Jackson*, baríton. Graham Johnson, piano. (4 m).

CHAUSSE: "Cançó", "Hebé" (cançó negra en mode frigi), "Les hores", tres cançons.

Ann Murray, mezzo. Graham Johnson, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 30 de maig del 2000 a la Sala Polivalent de l'Auditori dins del cicle "Lied i Cançó-Conxita Badia". (9 m).

MOZART: "Una donna a quindici anni" ària de l'acte II de l'òpera *Così fan tutte*.

Ann Murray, mezzosoprano. Orquestra The Age of Enlightenment. Dir.: Simon Rattle. (4 m).

GOUNOD: "Au rossignol", sobre text d'Alphonse de Lamartine. "La pâquerette", sobre text d'Alexandre Dumas. "Bolero", sobre text de Jules Barbier. "Ma belle amie est morte", sobre text de Théophile Gautier. "Loin du pays", sobre text de Charles Gounod.

Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (17 m).

BEETHOVEN: "Sweet Power of Song", cançó irlandesa WoO 152 n. 2. "Oh! would I were but that sweet linnet!", cançó irlandesa WoO 154, n. 9. "English Bulls, or The Irishman in London", cançó irlandesa WoO 152, n. 12.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (9 m).

ROSSINI: Escena de Giovanna d'Arco. Lieders sobre textos de Friedrich Rückert.

Ann Murray, mezzo. Graham Johnson, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 30 de maig del 2000 a la Sala Polivalent de l'Auditori dins del cicle "Lied i Cançó-Conxita Badia". (15 m).

MOZART: "Ah! chi mi dice mai", "Chi è là?... (Stelle! che vedo)", fragment de Don Giovanni, drama giocoso en dos actes, KV 527.

Bryn Terfel. Ann Murray. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (7 m).

BRAHMS: "Drei geistliche Chöre" (Tres cors sacres), op. 37.

Edith Mathis, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (6m).

PURCELL: Escena segona i final, de l'òpera en quatre actes *Dido i Eneas*.

Ann Murray. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

Moltes de les classificacions que són habituals en el món de la música responen a denominacions genèriques que tenen un component important d'imprecisió. Per exemple, parlem de música religiosa, o de música sacra, i no és gens clar que aquesta categoria sigui aplicable a l'art dels sons de manera inequívoca. I encara hauríem de distingir entre les creacions religioses més o menys inspirades en una temàtica religiosa i les que tingueren —o tenen— una clara funcionalitat litúrgica, és a dir, que foren escrites per al culte d'una determinada comunitat religiosa. Curiosament, es dona el fet que, després de perdre la seva funcionalitat originària pels canvis socials provocats pel pas del temps, moltes d'aques-

tes músiques —des del repertori gregorià i la gran polifonia clàssica fins al llegat musical del protestantisme, que té la figura màxima en J. S. Bach— formen part del patrimoni universal de la música i, paradoxalment, una comprensió plena de la seva significació, a banda dels seus paràmetres purament musicals, només es pot donar des d'una profunda cultura religiosa.

En temps més recents i en l'àmbit catòlic, després de la mediocritat de la música litúrgica del segle XIX i de les temptatives de la reforma de sant Pius X, en el *motu proprio* de 1903, la legislació musical de l'Església és abundant

i, en general, però no pas sempre, evoluciona seguint el ritme de la vida i dels signes dels temps. Finalment, la constitució *De sacra liturgia* del Concili Vaticà II, de 1963, representa la culminació del principi més important del *motu proprio* de Pius X: la participació plena de l'assemblea, amb la consegüent necessitat d'admetre les llengües vives i d'adoptar estructures noves sempre que fos per a una millor participació. L'aplicació d'aquests principis al terreny pròpiament musical no ha estat pas fàcil, a causa de les peculiaritats de cada

comunitat, o de cada grup sociològic, fins i tot en un mateix entorn geogràfic, a la complexitat del llenguatge musical modern (amb la consegüent inhibició i recel de molts compositors professionals davant la creació precipitada de noves melodies o de simples

adaptacions banals a càrrec de persones poc preparades) i els canvis substancials, cada vegada més ràpids, de la sensibilitat social, que demanen una revisió constant de la funcionalitat dels materials musicals emprats en les celebracions.

La tasca en aquest sentit és laboriosa, llarga, inacabable i susceptible de constants adaptacions. És, a grans trets, l'estat actual d'aquest procés, portat a terme amb una dedicació exemplar de diversos estaments eclesiàstics de casa nostra, allò que pretenen reflectir, des de punts de vista diversos, els articles que segueixen.

Música litúrgica: ¿funcionalitat versus estètica?

Música litúrgica a la Catalunya contemporània

Per JAUME RADIGALES

La gent pot ser o no creient. Jo no ho sóc, però el misteri de la mort i de la vida és universal i tothom l'ha sentit en alguna ocasió. A més, l'obra religiosa produeix un recolliment especial i, tot i viure en una societat en què tot succeïx molt ràpidament, en què la gent no pensa i en què existeixen pocs moments per a la reflexió, malgrat això, quan vas a un concert busques, en certa forma, el recolliment. De manera que pot ser un bon moment per a una obra d'aquestes característiques." Són paraules de Salvador Brotons, publicades en una entrevista a "La Vanguardia" (17 de desembre de 2000), amb motiu de l'estrena de l'*Stabat Mater* del compositor barceloní a l'Auditori, a càrrec de l'OBC. L'opinió de Brotons sembla la general dels compositors catalans que han escrit música sacra o litúrgica (em resisteixo a parlar de música religiosa) d'ençà del Concili Vaticà II.

Música d'església

Si bé aquell concili va ser teològicament impecable després d'anys de sagristies amb olor de naftalina, artísticament es van obviar i oblidar aspectes que després hem pagat massa cars. I un va ser la música. Perquè modernitzar la litúrgia no vol dir trencar amb la rica tradició precedent. No només això, sinó que caldria subratllar allò tan veridià de "*torniamo all'antico e sarà progresso*". Va ser així com els moviments "guitarrers" i "kumbaianers" (espero que se m'accepti el neologisme) van desplaçar formes essencials del patrimoni musical litúrgic, com la polifonia dels segles XV a XVII o la monòdia gregoriana. ¿Cal, per això, culpar el Concili Vaticà II de negligent? Jo més aviat el titllaria d'ingenu. I no només en el terreny musical, sinó en l'artístic en general. La prova és que, de quaranta anys ençà no hi ha hagut manifestacions plàstiques, cinematogràfiques (Pasolini a banda) ni musicals que hagin estat a l'alçada. Hi ha honoroses excepcions, però tan escasses que a hores d'ara es pot dir que la tradició artística sacra d'Occident s'ha estroncat.

Amb tot, actualment cal distingir entre dos tipus de composicions: les fetes "per a" i "des de" l'església i les que prenen el text litúrgic com a excusa i eix motriu de la inspiració del compositor. A casa nostra, en el primer cas caldria distingir especialment la tasca de mestres de capella de l'alçada de Domènec Cols, que des de la Catedral de Barcelona ha impulsat una obra musical certament important, potser més per la quantitat que no pas per la qualitat. També ha estat molt rellevant la tasca exercida, des de Montserrat, per Ireneu Segarra, amb unes composicions realment agosarades

FOTO: G. POCH

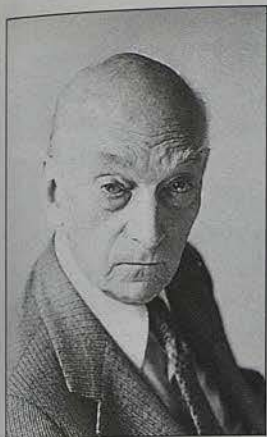
Salvador Brotons

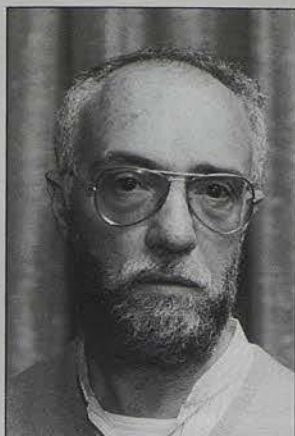
Cristòfor Taltabull

i molt meritòries musicalment parlant, amb no poques concessions a les avantguardes dels anys vint i trenta: l'influx de Schönberg o de Honegger és evident en algunes de les obres del monjo montserratí, definitives per entendre la tradició musical del monestir del Bages, sempre d'acord amb els signes dels temps. Als seus antípodes hi hauria l'obra del també montserratí Gregori Estrada, molt més vinculat al cant del poble, no tan acadèmic com Segarra però amb una feina molt ben feta i fidel a la tradició i amb una especial dedicació a l'animació dels cants en la litúrgia que després han continuat mestres posteriors, no forçosament a Montserrat i lligats a la gran tradició coral dels anys seixanta i setanta del segle passat. Em refereixo a gent com Oriol Martorell o Leopold Massó, molt preocupats pel cant litúrgic des del món de les federacions corals.

En un pla més popular, cal fer esment de la tasca de Xavier Morlans i d'altres grups de línia originàriament progressista que semblen encallats en les utopies dels setanta: que es vulgui evangelitzar em sembla bé, però sempre d'acord amb els paràmetres de la qualitat i sense recórrer a una comercialitat fàcil i que trobem a l'abast en altres àmbits de la música actual. Tanmateix, no negaré que la feina feta per aquests grups ha estat meritòria i fins i tot amb resultats efectius pel que fa al missatge. El problema és que les mediacions semblen, avui, del tot obsoletes. Per no parlar de l'ús que determinats grups d'església han fet de melodies de moda d'autors i grups com Lluís Llach o The Beatles. Del primer, s'ha usat (indiscriminadament i impròpiament) la seva cançó *Cal que neixin flors a cada instant* en contextos litúrgics, malgrat que les seves referències a la fe (allò de "*fe no és esperar! fe no és somiar*") anaven per un altre cantó. Dels segons, les aberrants versions de *Help!* com a suport del "Sanctus" de la litúrgia catòlica sempre m'han semblat fora de lloc.

Frederic Mompou

Josep Soler

Els qui vénen de fora

És una llàstima que l'Església catòlica no hagi exercit un mecenatge artístic en els últims quaranta o cinquanta anys. Els qui ens en mantenim al marge no entenem com una institució que no sempre sembla mostrar allò que predica, i que si no es reforma de nou té els dies comptats, s'hagi girat d'esquena als artistes d'avui dia. No s'han encarregat composicions per ser escoltades durant (o després de) la litúrgia, i així, compositors com Cristòfor Taltabull (amb la seva *Passió* acabada per Josep Soler), Joaquim Homs, Xavier Monsalvatge, Joan Guinjoan (autor d'un *In tribulatione mea invocavi Dominum* estrenada a Conca el 1987 i que aquí no coneixem), Frederic Mompou, Xavier Benguerel o el mateix Salvador Brotons (per no parlar de Josep Soler) han escrit composicions musicals basades en formes litúrgiques o en textos sacres, sense una destinació sacra. Una veritable llàstima, perquè això hauria possibilitat dues coses: 1) un apropament, dels fidels que o bé s'han allunyat o bé sempre s'han mantingut al marge de la fe cristiana, a la litúrgia catòlica des del vessant estètic; 2) una tasca educativa (l'evangelització passa per l'educació, oi?) a càrrec dels ministres de l'Església, coordinada per centres de pastoral i bisbats.

Seria molt interessant recuperar, en aquest sentit, la *Missa* a quatre veus de Joaquim Homs, o els seus *Cànecs a la creació* escrits per a dos tenors, barítons, cor mixt i orgue. Una obra que, a banda de la qualitat del seu intèrpret, no n'encariria excessivament l'execució. També voldríem sentir, per la seva espiritualitat no forçosament litúrgica, el *Cant espiritual* de Xavier Monsalvatge, amb text de Joan Maragall. El compositor gironí, a més, és autor d'una obra molt més ambiciosa, el *Requiem* per a orquestra i soprano, que resulta lamentablement del tot desconegut malgrat ser una obra escrita el 1978. I parlant de rèquiem, no estaria de més poder recuperar el que Xavier Benguerel va escriure en memòria de Salvador Espriu. Ni que sigui per recordar que el poeta d'adopció sinerenga continua sent un dels valors indiscutibles de la nostra literatura, encara que els interessos malèvols de la nostra "intelligentsia" el negligeixin contínuament. El

mateix Benguerel, per cert, va apropar-se a la tradició polifònica del nostre país en la seva versió escènica del *Llibre vermell*, estrenada al Gran Teatre del Liceu el 1987. Alguns dels seus fragments podrien ser convenientment adaptats per a cerimònies litúrgiques.

També és digna de consideració l'obra de Soler, molt prolífica des del punt de vista sacre. ¿Qui coneix avui dia composicions com el *Càntic dels càntics*, la *Passio secundum Johannem*, la *Missa in tempore belli* o l'*Officium defunctorum*? I que consti que són obres escrites en el decurs de quatre dècades, triades a l'atzar d'una indexació ràpida en què fàcilment trobem una desena de composicions d'aquest tipus. Més encara: per què ningú no ha estrenat encara la seva òpera oratori *Jesús de Natzaret*? És ben cert que Soler, anticlerical reconegut, deu incomodar determinats estaments reclosos a les seves sagristies, però només cal una mica de sentit comú per entendre que la seva obra és necessària. I ho és perquè tota forma basada en l'element religiós (al marge de les institucions) forma part de la nostra dimensió ja no diré cultural, sinó ètica. I si perdem el sentit ètic, què ens queda? Un art sense sentit.

Espais i contextos

És realment just i necessari que els bisbats de les diòcesis catalanes inverteixin diners i intel·ligència per possibilitar encàrrecs d'obres, manteniment de grups musicals (com la Capella del Pi que dirigeix Manel Cabero) o restauracions d'orgues. És evident que la cultura religiosa d'una part dels ciutadans del nostre país fa aigües per tots costats. I la música pot ajudar a suplir aquesta mancança.

Tot plegat, insisteixo, al marge de les creences de cadascú. No em sembla desencertat, doncs, parlar de la necessitat que tots tenim —en un context despersonalitzat i individualista com el que imposa la globalització derivada del pensament únic— d'espiritualitat. Per això també caldria tornar als seus contextos originaris obres "de sempre", com les passions de Bach, les misses de Mozart o els motets de Bruckner: no hi ha cosa més trista que assistir anualment a la "litúrgica" tradició d'escoltar la *Passió segons sant Mateu* al Palau de la Música o a l'Auditori. Les fugues de Bach estan pensades per encadenar-se en el contrapunt possibilitat per les voltes i els ares d'una església, mentre que la narració de l'Evangelista està plantejada des d'una voluntat pedagògica. Aspectes que un context distanciat com una sala de concerts no possibilita de cap manera.

D'altra banda, i atès que els bisbats no crec que ens facin gaire cas per la seva duresa d'orella, seria bo que entitats de pes musicalment parlant com l'OBC, l'Orfeó Català o altres iniciatives de la mateixa alçada, encarreguessin puntualment obres amb rerefons litúrgic als nostres compositors. Ni que sigui en vies d'una educació en una tradició que, ens agradi o no, hi creguem o no, és la que hem heretat. Per allò de no perdre els orígens...

Litúrgia romana i cant popular

Per Mn. ALBERT TAULÉ i VIÑAS

Sempre hi ha hagut compenetració entre la música i la litúrgia. Però segons les èpoques, ha predominat més la música culta, la que és executada per experts i escoltada pel poble, o la música popular, és a dir, la que interpreta vocalment tota l'assemblea.

En el tombant dels segles XIX i XX l'Abadia Benedictina de Solesmes havia restaurat el cant gregorià, amb la qual cosa el repertori més senzill podia ser cantat sense dificultat àdhuc pel poble fidel. El papa Pius X, l'any 1903, va invitar tota l'Església llatina a superar l'atzucac en què havia caigut la música religiosa, aleshores excessivament inspirada en la música teatral de l'època, i a assajar d'introduir seriosament el cant del poble en les celebracions.

Catalunya fou un lloc privilegiat per dur a terme aquesta experiència. De la mà de Mn. Higiní Anglès, l'abat benedictí Sunyol, els escolapis P. Franquesa, P. Altisent i molts altres van sorgir arreu *scholae cantorum* i les melodies gregorianes tornaren a ressonar a les nostres esglésies. Val a dir que la llengua llatina donava un toc senyorívol als cantaires. Però ells ja s'hi trobaven bé, sobretot quan la idea de comunió amb l'Església universal justificava a bastament aquesta pràctica.

Cal afegir, però, que durant els primers cinquanta anys del segle XX, al costat del cant gregorià i la polifonia sacra en llatí, que eren els únics gèneres musicals permesos en la litúrgia solemne, coexistí el cant popular en llengua vernacla, que era utilitzat en els actes de pietat, com ara les novenes, els viacrucis, els mesos de Maria i del Sagrat Cor, els trisagis, romiatges, processons, etc. I aquí apareixen els noms de Mn. Romeu, Lluís Millet, Mas i Serracant i tants d'altres, que publicaven al "Foment de Pietat" tots aquests altres cants populars en un format idèntic al dels cants gregorians. Els responsables del culte cristià sabien combinar sàviament els dos estils segons que es tractés de litúrgia oficial o d'actes de pietat popular.

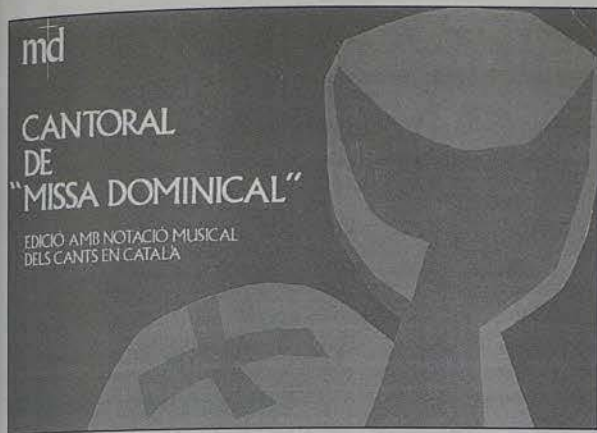
Cap a l'any 1950 comencen a aparèixer uns cants que se situen a mig camí entre el que és oficial i el que és pietat privada: són els cants en llengua vernacla per a les misses resades. Això anirà preparant i farà possible una de les decisions del Concili Vaticà: des del 1965 ja es permetrà la creació de cants autènticament litúrgics en llengua vernacla i d'utilitzar-los en les celebracions.

Aquesta ha estat la realitat viscuda durant la segona meitat del segle XX: compositors, lletristes i editors, sovint molt de pressa davant la urgència de tenir melodies en llengua vernacla, inunden el "mercat" amb

proposes ben diverses. En un primer moment, la traducció de cants francesos que tenien un estil musical força semblant al que havia estat el nostre cant popular; després la versió dels cants espirituals negres i la introducció dels ritmes que els són connaturals; en un tercer moment, els compositors i lletristes del país es posen a imitar ambdós models a partir de la seva sensibilitat, tot fent incursions a nous estils que pretenen combinar la clàssica monòdia amb els intervals més agosarats del serialisme. En cosa de deu anys una enorme quantitat de noves músiques en llengua vernacla omplí els armaris de les nostres sagristies.

A Catalunya, hi havia tres editors principals: Centre de Pastoral Litúrgica, Abadia de Montserrat i la Llar del Llibre. Els nous cants eren presentats en fulls independents, classificables de forma alfanumèrica. Però tant l'abundància de material com la dificultat d'arxivar i de comercialitzar uns fulls de preu tan reduït demanaven un altre suport, un llibre, en el qual, a més de la facilitat de tenir-ho tot relligat, ja es donés feta una primera tria del que començava a ser assimilat per les comunitats cristianes. Aquest fou l'origen del *Cantoral de Missa Dominical*, que publicà el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona com un annex a una altra publicació *best seller* de la casa, encara avui. La primera edició, amb notació musical, porta la data de maig de 1972. Ara és a punt de sortir-ne la vuitena edició. El llibre bàsic, amb notació musical, es complementa amb acompanyaments, enregistraments i llibres amb lletra sola per als fidels. Passen de tres-cents mil els exemplars divulgats.

Els criteris de selecció van ser els següents: es creà un apartat per cada temps litúrgic fort (Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua), cants per a moments concrets de la celebració (entrada, salm responsorial, comunió, acció de gràcies, festes de la Mare de Déu, himnes diversos) i, dins de cada apartat, hi havia tots els gèneres musicals coneguts, començant pel cant gregorià, els cants antics com el *Virolai*, el *Crec en un Déu* i altres de Mn. Romeu, algunes harmonitzacions a veus per a les corals, cants a l'uníson per a tota l'assemblea, i altres que demanaven acompanyaments rítmics amb instruments populars propis del jovent. A l'hora de fer la tria, el que es valorà, en primer lloc, fou la qualitat literària i el contingut religiós i catequètic del text; assegurat això, hom ja tenia en compte després la qualitat musical, la tessitura, la bellesa melòdica, etc. Recordo que per a la primera edició hi hagué una revisió a fons de l'ortografia catalana. Érem conscients que, aquest llibre, escampat arreu, podia ser, a més, un bon instrument de normalització lingüística. La data de publicació coincideix amb tot l'esforç fet al país per difondre la cançó catalana per tots els mitjans al

nostre abast, molt abans de l'adveniment de la democràcia i de les llibertats.

Parlem primer dels continguts. Una selecció d'aquest tipus ha de ser forçosament parcial i imperfecta. Depèn dels punts de vista i dels gustos personals dels qui l'han feta. D'una banda, havíem de ser pedagogs: indicar el que calia cantar i el que calia rebutjar, tant pel que fa als textos com a les músiques. Però per altra part, també havíem de tenir en compte els gustos i les possibilitats musicals de les comunitats. Calia, per tant, que hi hagués una mica de tot. Val a dir que a les primeres edicions es notava la pobresa d'on veníem. Més endavant es van anar enriquint tots els gèneres musicals i quedà més equilibrat. Però a l'hora de la veritat el que compta no és tant el que el llibre ofereix, sinó la tria de cants que en fa cada església concreta.

Pel que fa a la presentació, vam preveure d'oferir un llibre obert al futur, que fes possible la incorporació dels cants nous que anirien sortint amb el temps, com també la retirada d'altres, que en un primer moment havien estat seleccionats perquè no hi havia res més, però que podien ser substituïts per d'altres millors. Vam utilitzar un sistema de numeració decimal que marcava els diferents apartats, però discontinu, per tal que permetés la renovació esmentada en futures edicions sense que els cants que romanien inalterables des de la primera edició fins a la darrera haguessin de canviar mai de número. Això ha permès la coexistència d'edicions diferents en una mateixa església, amb un estalvi considerable de diners. La substitució de les edicions més antigues per les més noves es fa automàticament per l'envelliment dels llibres.

¿On som actualment? El *Cantoral de Missa Dominical* no deixa de ser una iniciativa privada, una antologia feta per un equip de persones més o menys preparades, però sense cap pretensió d'imposar res. És un servei, "un bufet lliure", del qual cadascú pren allò que li agrada o necessita. Paral·lelament a aqueix cantoral han anat sortint altres repertoris. Per la seva importància, cal esmentar el de l'Abadia de Montserrat, que, com és obvi, té preferència pels compositors del mateix monestir. Hi ha hagut publicacions molt ben fetes a càrrec de músics prestigiosos, com el P. Antoni Martorell, Mn. Valentí Miserachs, l'abundant oferta de Mn. Josep Soler, amb els seus llibres de *Pregà-*

ries i *Una veu exultant*, els cants juvenils dels maristes del Grup Kairoi o de Mn. Xavier Morlans, passant pels repertoris més especialitzats de les comunitats neocatecumenals i carismàtiques, sense oblidar la important producció de Mn. Domènec Cols destinada al cant de la litúrgia de les hores, repertori que utilitzen preferentment les comunitats contemplatives. L'oferta és molt gran, i més encara si tenim en compte que, entre les "fitxes" de la primera hora, hom hi podria trobar moltes composicions prou vàlides i àdhuc millors de les que han tingut la sort de ser divulgades i assimilades pel poble cristià.

¿On som, doncs, actualment? Jo observo un cert estancament pel que fa a l'interès per introduir nous cants als repertoris de cada comunitat. Hem passat d'aquell desfici d'adquirir les darreres publicacions i els darrers enregistraments a la indiferència respecte de tot el que surt de nou i a la mandra, ben comprovada, per l'esforç que suposa aprendre un nou cant. L'explicació rau en el fet que, després d'uns anys de manca i de necessitat de creació, hem passat a tenir cobertes les necessitats bàsiques dels cants que cada comunitat posa en joc en el decurs de l'any i ja no ens proposem de fer més canvis. També hi fa que molts dels nous cants anaven destinats al jovent i ara, les celebracions amb jovent, viuen una certa crisi. La veritat és que cadascú espigola el que li cal entre els llibres publicats i es fa el seu propi "cantoral", i deixa estar la resta de material. És cosa ben legítima.

Encara observo un altre fet. Després de molts anys d'esforç per aconseguir que el poble canti a l'església (recordem que això ja venia del principi del segle XX), ara sembla que va creixent el nombre d'aquells que prefereixen escoltar un cor, un orgue o un conjunt instrumental. Sembla que la gent d'avui, àdhuc els joves (llevat els qui són d'una coral), ja no canta fàcilment. Amb tan bons enregistraments que tenim, ens anem tornant melòmans i volem que ens ho donin tot fet. També a l'església. No cal dir als casaments i a les exequies. També a les misses del diumenge hom observa aquest fenomen. Tot això és ben comprovable a les esglésies de la ciutat de Barcelona. Potser sí que als barris i a les ciutats mitjanes, encara hi podem trobar l'entusiasme de sempre.

Després de totes les experiències viscudes, encara m'atreveixo a fer aquesta afirmació: el poble català, pel que fa a la participació cantada de l'assemblea en el culte cristià, pot assolir les mateixes fites a què han arribat, ja fa segles, els països anglosaxons. Hem demostrat que l'instrument, és a dir, la veu humana, és a punt i pot estar-ho més encara. Si volem continuar progressant en el camí emprès, el que ens cal són idees clares, il·lusió i disciplina.

Si, al contrari, els nous temps ens porten nous costums i noves formes de celebrar l'eucaristia (bé caldria una revisió a fons sobre la bondat de la pràctica actual), haurem d'estar oberts a noves maneres d'inserir la música en la litúrgia. O, fins i tot, a prescindir-ne. Ja es veurà.

El cant litúrgic, culte i cultura al llindar del segle XXI

Per JOAN SOLER i AMIGÓ

Com a autor o adaptador de lletres de cançons utilitzades en el culte litúrgic, respondré a la invitació que se m'ha fet aportant més unes reflexions que no pas un balanç, una valoració, sempre subjectiva i que afecta tant les lletres d'altri com les pròpies. Per sí poden ser útils per a una reflexió i un debat més amplis i participats.

1. Culte, cultiu, cultura tenen la mateixa provenença etimològica. El culte és un fet cultural, cultiu de l'esperit, inclou des de l'asceti de la sembra al goig de les collites. Els cants litúrgics són expressió cultural, tant en l'aspecte literari com en el musical; cal vetllar per la seva qualitat formal, no sols pel contingut. Els aspectes formals no es poden considerar a part dels continguts que pretenen expressar: tota forma és la forma d'un contingut.

2. Ètica, estètica, poètica i profètica, dimensions amb connexions profundes. Allò que escau de fer, la qualitat de la bellesa, allò desitjable i la seva projecció, enllà o endins, com a utopia activa. No es poden considerar per separat, no se'n pot menystenir cap. Sempre fóra a desgrat de les altres. Bell, bo i just són caires d'una mateixa realitat. Almenys en l'esperit.

3. En una acció comunitària incloent, integradora, redescobrim el sentit de les arts i els oficis. De quan art i ofici eren tot u. Revalorem la comunicació d'abans que les arts es dissociessin: paraula, melodia i representació formen part d'una acció indissociable; com pintura, escultura i pintura. De quan la pintura era part del mur, de l'espai arquitectònic que la incloïa, de quan l'escultura s'integrava en les portalades, els pilars i capitells que sostenien un arc... Què és forma i què funció? Més enllà dels dualismes racionalistes, recuperem el sentit ple de les arts, de la vida, del sagrament, del misteri. Cap sagrament sense aquest *sensus plenior*.

4. El cant litúrgic abasta un ampli ventall de gèneres, perquè ha de respondre a diferents necessitats i anhels rituals i comunicatius: de l'himne a la salmòdia, de la proclamació de la paraula a la meditació. Hi ha d'haver cants per a cada un d'aquests gèneres, d'aquests espais i temps. I lletra i melodia s'hi han de correspondre. La lletra ha de ser una lletra per ser dita i escoltada en veu alta, en la comu-

nitat, i alhora interioritzada, sense perdre la qualitat sonora. La paraula remet a la Paraula. No pot ser retòrica, banal, tòpica ni merament instrumental. És comunicació, en el sentit de crear comunitat, comunió. En la litúrgia, la paraula i la lectura col·lectiva prevalen sobre la privada o individual: persona és a comunitat com individu és a massa, segons distingia Mounier. Tota la poesia és per ser dita en veu alta, encara que sigui en privat. El cant litúrgic, a més, és per ser dit i escoltat per moltes persones alhora: ha de ser expressiu per a tothom que canta, ha de respondre al que hom sent i vol dir, hom se l'ha de poder apropiat; ha d'animar vivencialment la comunitat.

5. La lletra ha de tenir qualitat i originalitat poètica. Com la música, ha de valer per si sola. A més, lletra i música s'han d'engalzar, correspondre, esdevenir una sola cosa: el cant. Habitualment, es parteix de la lletra, a la qual el músic posa melodia. La lletra ha de tenir una arquitectura —ritme d'accent, nombre de síl·labes, rima— apta per ser musicada. I el músic ha de partir del sentit i contingut del text i trobar-li una expressió melòdica adient. La qualitat literària i la musical, i la seva correspondència, són condicions *sine qua non* del cant litúrgic. La tercera condició és l'empatia: que la comunitat pugui expressar-s'hi, que li agradi, que l'ompli, que se la pugui apropiat, que se la senti seva. La comunitat l'ha de validar. Podríem dir: premi del jurat per la lletra i la música, i alhora premi del públic. Per cert, per què no instituir premis —de la meina que sigui— per a cants litúrgics dels diversos gèneres? Com un estímul, com una manera de donar valor.

6. Tradició i actualitat. L'Església té vint segles, comunió en l'espai i en el temps. Certs valors de tradició mantenen la seva validesa, poden aportar valor, si se'ls troba el lloc i el moment oportú: el cant gregorià, els corals de Bach, la música d'orgue, determinats goigs de la tradició popular... Ni kumbais ni guitarres poden substituir la tradició. Cal crear, recuperar, actualitzar. Renovar i innovar.

7. El sentit ecumènic. Hi ha diverses tradicions cristianes, diverses tradicions religioses, que són una riquesa que cal compartir mútuament. Que ens ajudarien a obrir el pensament, el cor i l'esperit. No basta superar actituds mentals tancades, cal afavorir una interculturalitat en l'espai plural de la fe

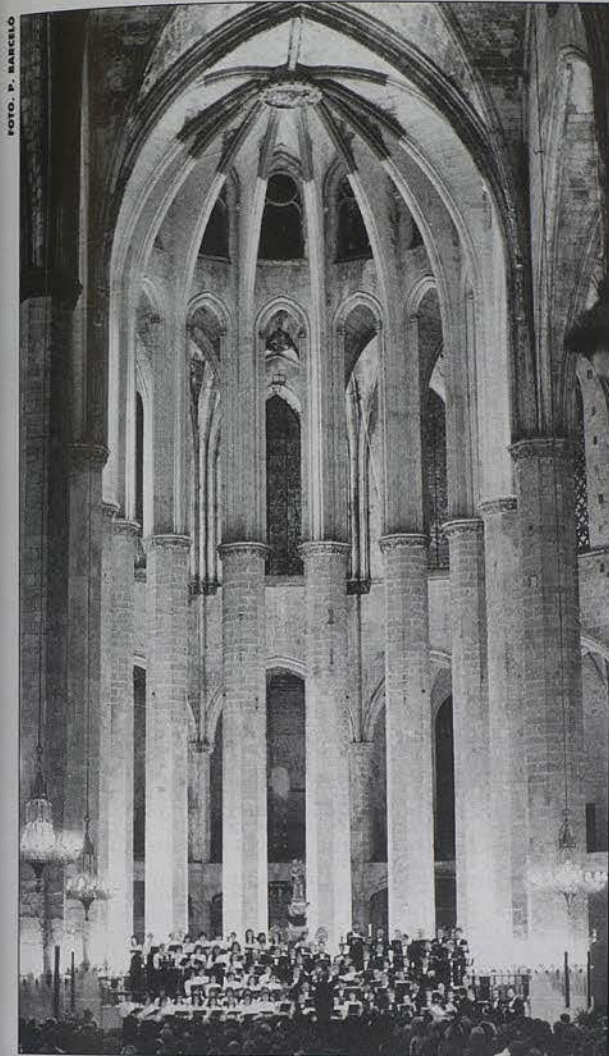

FOTO: P. BARCELÓ

cristiana, cap a una interculturalitat. Posicions doctrinals diferents permeten expressions culturals i culturals comunes, unides. No corresponen sols als teòlegs ni a les jerarquies l'afer ecumènic, sinó sobretot a la comunitat. La comunió vindrà de la praxi vivencial més que de la doctrina. I el cant litúrgic hi és un element important. Per què no posar en comú i intercanviar els cants les diverses confessions? Per què no cercar i trobar expressions perquè uns i altres, uns amb altres, puguem expressar-nos-hi? Per què no treballar en comú en el context intercultural en què ens trobem? Per què no descobrir la riquesa dialogal de crear expressions per compartir, i fruit-ne plegats, en el culte de cada comunitat i en una interculturalitat ecumènica?

7. Tot i la tendència de celebrar misses "sectorials", misses joves, etc. i misses de diferents folklors litúrgics de nou encuny (des d'aquella missa loba a les actuals misses *rocieras*), el cant litúrgic ha d'incloure la comunitat en la seva plural unitat, acollidora de tothom, dels diferents tarannàs amb què les persones es volen o poden identificar: una fe comuna que demana d'aculturalitzar-se mitjançant la diversitat, des de la interculturalitat. Retrobar el sentit de la Pentecosta, en què tothom sentia en la pròpia llengua proclamar l'evangeli. Integrar la

dialèctica local-global, no reduïda a l'estereotipat eslògan de pensar globalment i l'actuar localment, sinó capgirant-lo profundament en el pensar localment i actuar des de la dimensió global de la catolicitat. Un cant democràtic, respectuós, no discriminador, no segregador, acollidor de les diverses sensibilitats, no masclista, etc. on tothom —joves i grans, catalanoparlants i castellanoparlants, sectors populars, de la nova societat del coneixement, de les ciències, de la intel·lectualitat i de la política— s'hi pugui expressar, que respongui a la diversitat de cultures existents, des del rock a la cultura popular de cada col·lectiu, de la cultura clàssica a la dels cantautors (sense que això vulgui dir cantar el pare nostre amb la música d'*El graduado*, sisplau!)

8. Però situem-nos: la cultura religiosa no és sinó una subcultura dins la civilització actual: tot i respondre a especificitats clarament conformades, està mancada d'un espai cultural propi i autoreferit i de poder de decisió per establir normes fora del seu àmbit precís. No està formalitzada, no constitueix un sistema de formes i continguts, ni es basta o s'explica per ella mateixa, i tan sols parcialment pot viure d'ella mateixa: depèn d'una cultura més àmplia i global, contemporània o anterior. Té certs nivells d'organització pròpia, bé que permanentment exposada a la influència de la cultura dominant, de la cultura de masses. El cant litúrgic, doncs, ha de tenir consciència de la seva limitada autonomia cultural, i ha de proposar-se abastar tot el ventall de gèneres que constitueixen l'expressió litúrgica, per no haver de dependre ni d'unes expressions que ja no responen a la sensibilitat d'avui (com allò de "Per vostra Passió sagrada...", per entranyable que pugui ser per a alguns), i que no tenen substitut o alternativa actual. Alhora ha de ser prou inspirada per superar els socorreguts tòpics que desactiven qualsevol intenció de pregària (com aquell "agermanats anirem caminant", amb el "cel blau" i els "joiosos himnes..."). D'altra banda, cal evitar el risc de xenofílies i xenofòbies, com referir-se acríticament al poble d'Israel, que actualment existeix com a estat, enfrontat al poble palestí i al món àrab, sociològicament islàmic, una de les tres religions abrahàmiques...

Del Vaticà II ençà, s'ha donat prou marge a crear un nou cantoral en la llengua pròpia: n'ha sortit de tot, "com en la vinya del Senyor". Ara cal ser més rigorosos a l'hora de crear cants, de triar-los i de cantar-los. Hi hauria d'haver un organisme encarregat d'un control de qualitat, que marqués criteris, orientacions i que tingués autoritat (mot que ve del llatí *augere*, estimular, fer créixer). I que ajudés a afrontar el repte d'una nova aculturació de la fe. Però tot plegat mereix més aprofundiment, més reflexió i una presa de posició més compromesa que la que pot suggerir un article.

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, a Montserrat

Per GREGORI ESTRADA

Arran del Concili Vaticà II l'Església catòlica romana, que des de fa segles empra el llatí com a llengua pròpia, admet també les llengües vernacles com a text litúrgic. A partir d'aquest moment, arreu es desvetllà un notable interès pel cant litúrgic en llengua vernacle. Als països germànics i anglosaxons ja s'hi cantaven cants espirituals d'església, com corals i himnes. A Catalunya, en canvi, la cançó popular tradicional, d'un valor etnomusicològic innegable, és de poca o de cap funcionalitat litúrgica. Per això s'ha hagut de pensar en l'elaboració de nous cants en català. Ha calgut pensar també en el cant col·lectiu del poble, aquest nouvingut, per participar activament en el cant litúrgic, a més de les capelles de música o corals ja existents.

Nova elaboració de cants

Amb l'intent d'omplir aquest buit i de respondre a les aspiracions dels responsables de les parròquies i de les comunitats, s'ha anat elaborant un repertori, d'importació o nou, en la llengua del poble. Aquesta creació, generalment de cants breus i senzills, molt desiguals en qualitat, ha començat per realitzacions molt variades sense restringir-se a la funcionalitat litúrgica. Es pot considerar encara com una assignatura pendent, en formació. Des dels cants paralitúrgics (calcats del gregorià), els que se ceneixen als textos litúrgics, els del *Cantoral bàsic* en preparació, els pensats per a la pregària (Taizé) encara que no sempre per a la litúrgia sacramental, els espirituals negres, fins als anomenats "d'evangelització" amb acompanyament rítmic incisiu, sovint reproduït amb gran volum per l'electrònica (Kairoi, entre d'altres), formen una varietat d'estils entre els quals no és gens fàcil seleccionar-ne els aptes per integrar en les celebracions litúrgiques.

La selecció dels cants

La selecció s'hauria fer només entre els cants d'estreta unió amb el text dels llibres litúrgics o amb textos bíblics o de nova creació aptes per integrar-se en la funcionalitat litúrgica. El qui faci la selecció, sol o en equip, no ho hauria de fer sense tenir uns co-

neixements i una vivència previs de litúrgia i de cant.

Les tres característiques del cant gregorià: simbiosi (íntima connexió) entre text i música, ritme tranquil i serè, i integració en la funcionalitat litúrgica, no haurien de faltar mai en la composició ni en la interpretació dels cants per a la litúrgia, que sempre han de basar-se en la qualitat litúrgica, textual i musical.

L'animador del cant

A Catalunya, amb la participació de l'assemblea en el cant de les celebracions litúrgiques, la figura de l'animador del cant ha pres importància, a més del director del cor o de la capella de música allà on existeixen. És una figura que ja es coneixia en la direcció de les *scholae cantorum* gregorianes. És un servei que, ben fet, pot ser de gran ajuda a les parròquies. La seva actuació és discutida, amb raó, quan és indiscreta tant en el gest com en l'acaparadora utilització del micròfon. L'animador no ha de distreure ni ha d'usar un llenguatge imperatiu sinó que ha d'ajudar a reunir intel·ligentment el cant col·lectiu de la comunitat en els moments oportuns. No sempre es troba la persona idònia per fer-ho. Moltes vegades hom s'ha de servir de voluntaris generosos encara que no massa formats en la música o en la litúrgia.

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, començades a Montserrat l'any 1970, volen ser una ajuda a tots els qui lloablement es presten al servei de l'animació del cant en la litúrgia. Són de caire popular i no acadèmic. Als participants només se'ls demana que es dediquin a l'animació del cant en la litúrgia o que tinguin la voluntat de fer-ho. Aquestes Trobades, tot i esdevenir populars i assequibles també als qui no estan prou preparats en la música, guanyen si els participants ja tenen aquesta preparació. Per això, en treballar els cants, es procura dividir els participants en grups: elemental, mitjà i superior, segons els seus coneixements musicals. Així tothom pot trobar el seu lloc d'aprenentatge.

El treball consisteix a donar criteris per a la se-

Vetlla de pregària a la Basílica de Montserrat. Asseguts al primer banc, d'esquerra a dreta: abat Sebastià Bardolet, Mercè Cano (directora), Oriol Martorell i la seva esposa Montserrat Solanich, Montserrat Lluveras (directora), Joaquim Sabater (director) i M. Teresa Giménez (directora). 5 de novembre de 1994

Grup de joves participants al 25è aniversari de les Trobades (6 de novembre de 1994)

lecció dels cants, en l'estudi musical, en la direcció (popular), en l'ensenyament dels cants al poble, i en l'aprofundiment de la litúrgia.

1) Per a la selecció dels cants, es mira si el text i la música són dignes d'ésser integrats en la litúrgia, i si són adequats a les possibilitats de l'assemblea o del grup que els ha de cantar. No es tracta de "cantar en la litúrgia", sinó de "cantar la litúrgia", de la qual el cant és una part integrant. No es pot cantar qualsevol cosa.

2) Per a l'estudi musical es demanen uns coneixements, almenys elementals, de solfeig i de cant, que a voltes són suplerts, cas rar, per una memorització feliç. Als qui, al primer any d'inscriure-s'hi, tenen encara pocs coneixements musicals, se'ls estimula a adquirir-los pacientment en algun lloc o amb alguna persona qualificada.

3) Per a la direcció popular s'ensenyava el gest comunicatiu, basat en el coneixement de la partitura i la condició del grup o de l'assemblea.

4) Per a l'ensenyament dels cants col·lectius es proposa la pedagogia de l'exemple vocal en un assaig breu, amb repetició de petits fragments de les melodies. El micròfon pot servir per a l'assaig, però no per a la celebració. En el cant solista, el micròfon podrà servir, amb discreció, si el local és gran o el cantor no té prou veu.

5) Per a l'aprofundiment de la litúrgia es remarca el caire sagrat del cant que s'integra en una celebració sagrada i la importància de copsar-ne i viure'n el misteri del Crist. És lloable que l'animador ho comenti breument en l'assaig.

Cada any, els mesos de juliol i agost, hi ha quatre Trobades d'una setmana de durada cadascuna. El repertori per a l'estudi és el mateix en cada Trobada, però el director principal, ajudat per altres directors adjunts, hi és diferent. Els participants

només es poden inscriure en una de les Trobades, però reben el mateix material d'estudi que es dona a les quatre Trobades. A cada Trobada hi ha també una ponència o un col·loqui sobre algun tema de pastoral o de litúrgia.

Si el resultat de l'estudi del repertori és bo, se'n fan uns breus enregistraments, que surten després en les cassettes *Cants i lloances*.

Per la tardor, tots els qui a l'estiu han participat a les Trobades de Montserrat fan una Trobada General, generalment fora de Montserrat, en alguna parròquia o localitat catalana. Fins ara se n'han fet dinou. L'última va ser a la parròquia de Sant Joan Baptista de Vilassar de Mar.

Des de l'any 1970 són molts, aproximadament uns tres mil, els qui han passat per aquestes Trobades, molts dels quals han repetit durant alguns anys. Els participants, entre els quals hi ha molts joves, són d'edat i formació molt variada. Hi vénen de Catalunya, d'Andorra, del País Valencià, de les Balears, especialment de Menorca. Essent una tasca eminentment popular i no acadèmica, els participants no reben títols sinó ensenyaments pràctics. Naturalment, la participació a les Trobades té un límit, corresponent als canvis d'edat i de servei en les parròquies o comunitats. La participació va començar essent poca als inicis. Després va créixer fins a arribar a uns cent cinquanta l'any. Últimament ha decrescut a uns noranta l'any amb la compensació d'haver-ne millorat la preparació musical. Cal esperar que torni a augmentar en nombre i en preparació.

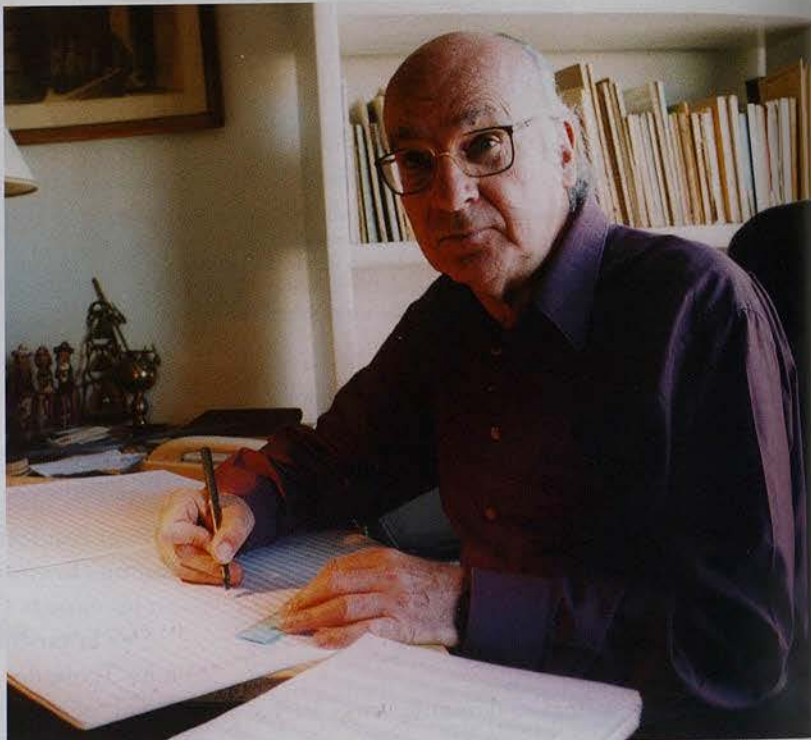
La perspectiva de futur sembla que hauria de ser marcada per la qualitat tant en la selecció del repertori com en la direcció popular, i per la comunicació vivencial del fet religiós i sagrat propi de tota celebració litúrgica.

XAVIER BENGUEREL

Cinquanta anys d'ofici de composició

Xavier Benguerel ha fet setanta anys i els ha fet treballant. La seva voluntat l'empeny a escriure música durant unes deu hores diàries. Per a ell la inspiració és un clisé, una fal·làcia. L'única forma d'inspiració que coneix és l'esforç dia a dia, la tenacitat i, sobretot, el convenciment del que està fent. Així –explica– l'obra es va fent tota sola sobre una idea prèvia, sorprenent a cada pas, pels camins i viaranyes que decideix prendre ella sola.

FOTO: EVA GUILLAMET

Per **MARIA GRATACÓS i MONLLOR**

El 19 de febrer d'enguany, amb motiu del seu setantè aniversari, l'SGAE va retre-li un homenatge. Hi van assistir el president de l'SGAE, Ramon Muntaner –que va presentar l'acte–; el Dr. Jordi Roch, de JJMM –que va parlar de la persona de Benguerel–; Jesús Rodríguez Picó –autor del llibre sobre Benguerel–; la pianista Carme Bravo, vídua de Mompou; Francesc Taverna-Bech; Joan Guinjoan; Salvador Brotons; David Padrós; Albert Sardà; Carles Guinovart; Carles Santos, i Andrés Lewin-Richter, entre d'altres. Va cloure l'acte un concert amb les obres *Versus* (per a guitarra), *Duo* (per a dos percussionistes i *Astral* (per a guitarra, dos percussionistes, piano a quatre mans, violoncel i contrabaix), a càrrec del Grup Ad Libitum amb Jordi Rossinyol dirigint l'última obra del programa.

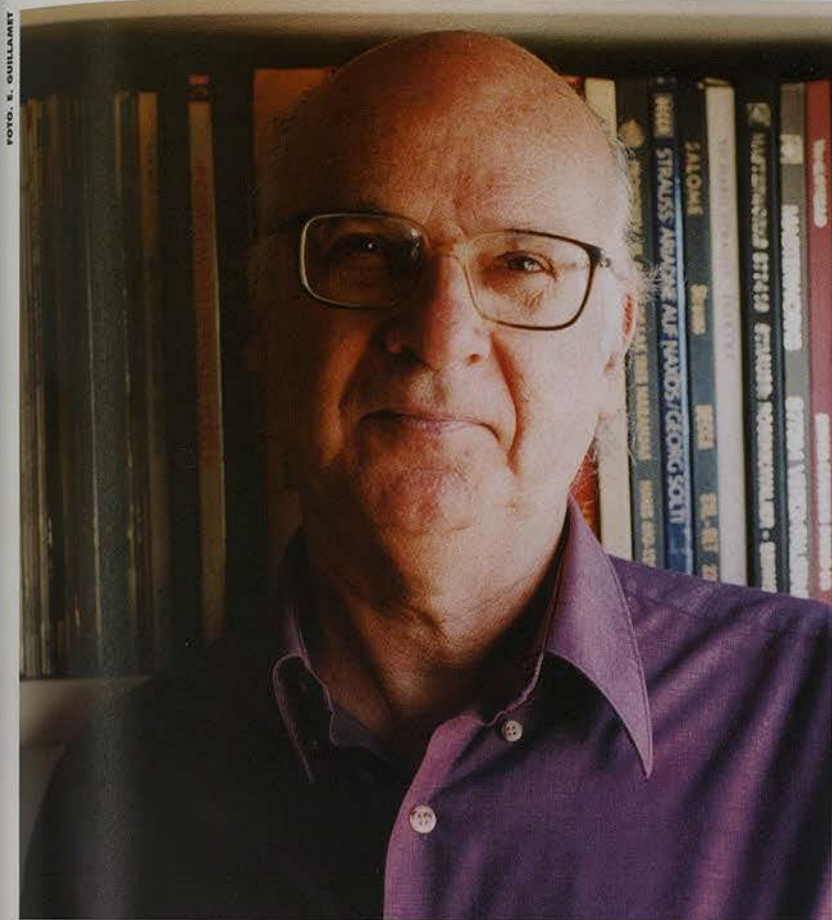
Amb gairebé cinquanta anys d'ofici (el 1953 va tenir lloc l'estrena de la seva primera obra a Santiago de Xile), Benguerel acaba d'escriure la seva darrera obra, una òpera sobre Dalí que s'estrenarà coincidint amb l'aniversari del naixement del pintor el 2004. Aquesta és la segona òpera que escriu, la primera, *Spleen*, es va interpretar per darrer cop a l'Òpera de Frankfurt just abans que es cremés. “Veus per on una obra meva crema una òpera. Jo vinc del món simfònic i l'òpera és un gènere darrerament molt discutit. Hi ha una problemàtica a l'entorn de l'òpera. Molts contemporanis n'han escrit. Molts. Avui si l'òpera no té un bon llibret, no pot anar endavant. I en canvi, abans, amb un llibret més o menys bo es feien bones òperes. Com Mozart, els llibrets eren el de menys –els temes eren poc soltes–, però la música era ex-

traordinària.”

–Teniu diverses obres del gènere litúrgic: un rèquiem, una missa. Per què heu triat aquesta forma?

–No són obres del gènere litúrgic pròpiament dit, ni obres escrites per al culte, sinó de tipus concertístic. El text és tradicional, però són obres escrites per a sales de concerts. Com per exemple la *Missa Spralensis*, encàrrec d'una obra cantada a Spiel, estrenada dins el culte religiós. El Rèquiem és un gènere que al llarg de la història ha anat canviant. N'hi ha de molts tipus. I és estrany, però hi ha més obres de rèquiem que no pas de Te deum, perquè l'home té més tendència a la mort que a la vida. En canvi el Te deum és una obra d'exaltació.

La forma musical va unida al llenguatge de cada època, per això un rèquiem contemporani tardà tindrà totes les caracterís-

tiques de la música contemporània encara que estigui escrit sobre el mateix text. No es pot comparar un rèquiem del segle XVIII amb un d'ara. Per exemple, si parlem de la simfonieta i escoltem una Simfonieta de Haydn i una de Xostakóvitx, duen el mateix nom però no tenen res a veure. El nom no condiciona la forma. Hi ha uns temes comuns en tota la història de la música: simfonia, concert, obertura. I en diferents èpoques han significat formes musicals diferents. Una obertura, per exemple. Quantes n'hi ha i ben diferents que són. L'una no té res a veure amb l'altra. Una sonata de Beethoven no té res a veure amb una sonata de Haydn. Perquè l'art és sempre evolució constant. Dia a dia l'art canvia. I això explica el canvi de molts conceptes i el llenguatge diferent. El contingut i el llenguatge és diferent encara que el nom de la forma sigui el mateix. I això passa en tot.

-L'obra vostra més coneguda és el *Llibre vermell*; també és una de les vostres obres preferides.

-El *Llibre vermell* és una obra que ocupa tot un programa, té una durada d'1 hora i 45 minuts. És l'obra que m'ha donat més èxit i més satisfacció personal perquè s'ha fet en llocs emblemàtics. Es va tocar a la Sala Txaiovski de Sant Petersburg, la mateixa sala on havien triomfat Txaiovski i Rakhmàninov. Em sentia com una formiga en aquella sala imponent de làmpades imperi. També s'ha tocat a Montserrat -un lloc que estimo molt, que és al cor de Catalunya i molt significatiu i emblemàtic- i s'ha interpretat al Liceu durant les Olimpíades Culturals. És una obra que m'ha donat moltes satisfaccions.

-També heu escrit obres adreçades als infants, com són *Les faules de La Fontaine*, sobre una traducció del vostre pare i *Encanteri de bruixes*, que neix d'un encàrrec. ¿Escriureu més obres d'aquesta mena?

-Les 7 faules de La Fontaine és una obra atípica meua, perquè el concepte s'acosta al món dramàtic. És una obra que he abordat

d'una altra manera. És una obra didàctica i alhora lúdica. És un homenatge al meu pare, que en va fer una traducció extraordinària. És una obra divertida. Em vaig divertir molt fent-la. I crec que pot ser molt útil (és una obra didàctica). Aquest no és un gènere del qual hi hagi abundància, més aviat escasseja, perquè els pedagogs no s'han acostat als compositors. No els fan encàrrecs. I aquest és un problema psicològic.

Encanteri de bruixes és una obra certament curiosa. Em va demanar un conjunt absolutament irreplicable. És un encàrrec que em va fer la Jove Orquestra de Figueres, amb una plantilla de corda (quatre guitarres, sis percussionistes, un recitador i un instrument solista). El que va ser més divertit va ser la recerca dels textos. Jo no en coneixia. El tema de la bruixeria és un tema al qual no m'havia acostat mai i vaig trobar coses antigues de bruixeria d'aquella zona de l'Empordà molt curioses -que encara són vives en la tradició popular-. Aquesta és una mena d'obra que dubto que en faci més, perquè és un conjunt molt heterogeni.

Cal dir que aquestes dues obres, com les d'altres compositors, són desconegudes per la majoria de professorat docent i gent dedicada a l'ensenyament, i serien una bona eina didàctica per acostar els infants al món musical.

-¿El vostre interès pel món simfònic d'on ve? Per què algunes de les vostres obres preferides per escoltar pertanyen a aquest gènere?

-M'agrada molt el color orquestral, la paleta orquestral. A la música no només s'evoluciona amb el llenguatge, sinó també amb l'instrument. S'ha evolucionat molt a l'orquestra amb la incorporació dels instruments de percussió com a element colorístic. Bartók, Txaiovski, Messiaen, han donat un color a l'orquestra amb aquests instruments. D'altra banda, els instruments

també han evolucionat, la tessitura s'ha ampliat, s'han perfeccionat els instruments... Strauss, per exemple, els emprava en la part aguda de l'obra, sembla que els imposés. I Txaikovski, per exemple, emprava el fagot amb notes molt altes, que s'imposen damunt la massa orquestral a La consagració de la primavera.

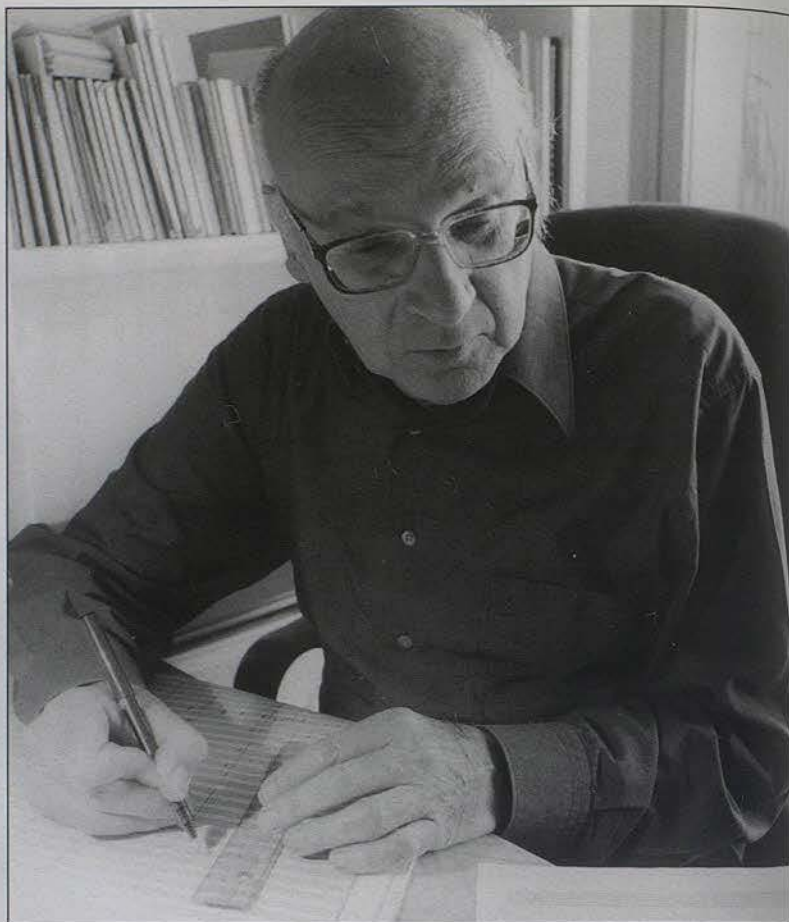
El món simfònic sempre m'ha interessat. Tinc molta estimació per una obra meua, Raíces hispánicas, estrenada a Hamburg, basada en temes de la tradició espanyola i el folklore. I també per Obertura episòdica, que és una obra encarregada per l'Orquesta Nacional.

-La música contemporània encara és mal vista per molt públic que creu que més que música és un laboratori d'assaig musical. Per què creieu que hi ha aquest mal concepte?

-En general la música contemporània té una mala etiqueta i això és sobretot per la música produïda els últims cinquanta, seixanta anys, que en certa manera s'ha sentit bastant divorciada del públic. Aquest divorci entre compositor i públic és un tema que m'ha preocupat molt sempre. Passa com en la política, si no hi ha diàleg i comprensió, la música no té cap sentit. Hi ha d'haver diàleg entre el qui escolta i el qui escriu. Ja sé que els músics de vegades s'avancen a l'època, però això només s'ho poden permetre els genis. La distància tan acusada entre el creador i espectador no és bona. La culpa és principalment del creador, tot i que el públic és un ésser diferent. És una cursa desigual, sobretot a partir de Wagner. El públic no ha avançat gaire i el compositor ha anat massa ràpid. El compositor ha de fer el possible per acostar-s'hi. Aquest és un fenomen molt típic de la música del segle XX, però s'acabarà, tot i que queden reductes avantguardistes i l'avantguarda és una paraula desacreditada.

Xavier Benguerel té la casa plena d'escultures, d'objectes d'art

FOTO. E. GUILLAMET

de terrissa i de fusta, populars. Però distingeix, en parlar, l'element popular de l'element folklòric. "El treball de la cultura popular m'atreu, el producte artesanal, però en algunes coses, la popularitat dins de la música. Allò popular en música no tant. Hi ha la popularitat autèntica i la que no ho és. En música és un element popular la melodia. Jo emprava motius populars per cercar la melodia. La melodia és un dels elements que va morir amb l'aparició de la música serial i atonal i només es va conservar en els nacionalistes. Els qui vam continuar la branca iniciada per Schönberg no teníem melodia. Per això vaig recórrer a la melodia antiga i a l'edat mitjana i també a la popular. Vaig triar una temàtica que em va salvar de la melodia a les meves obres. En les meves últimes obres, però, ja he abandonat aquesta tendència d'anar a cercar la melodia fora."

-Molts compositors incorporen en les seves obres citacions d'obres d'altres compositors que admiren, com un leitmotiv, un tema

secundari, o simplement com un element aïllat. ¿A les vostres obres també empreu citacions?

-Tots els compositors en tenen a les seves partitures, de manera més o menys acurada. En un moment donat de la història (amb el dodecafonisme) es va perdre un element important en la música que era la melodia. No vaig ser capaç de crear una melodia pròpia que respongués a l'època. Stravinsky va dir: "Durant temps hem menyspreat la melodia. La ignorem. Però ara començo a pensar, d'acord amb el públic, que la melodia ha de conservar la seva jerarquia." I jo estic d'acord en això. La melodia perdura en el record. La melodia era (i és) el que la gent s'endia (s'endia) a casa. Schönberg elimina la melodia i fa melodia de timbres. Llavors, jo em trobo perdut, i com que necessito melodia, però no sé com trobar-la, vaig a cercar-la a les obres medievals. El 1973 escric Versus, citació del Llibre vermell de Montserrat. D'aquí he tret molts llibres de melodies. M'ha ajudat molt per es-

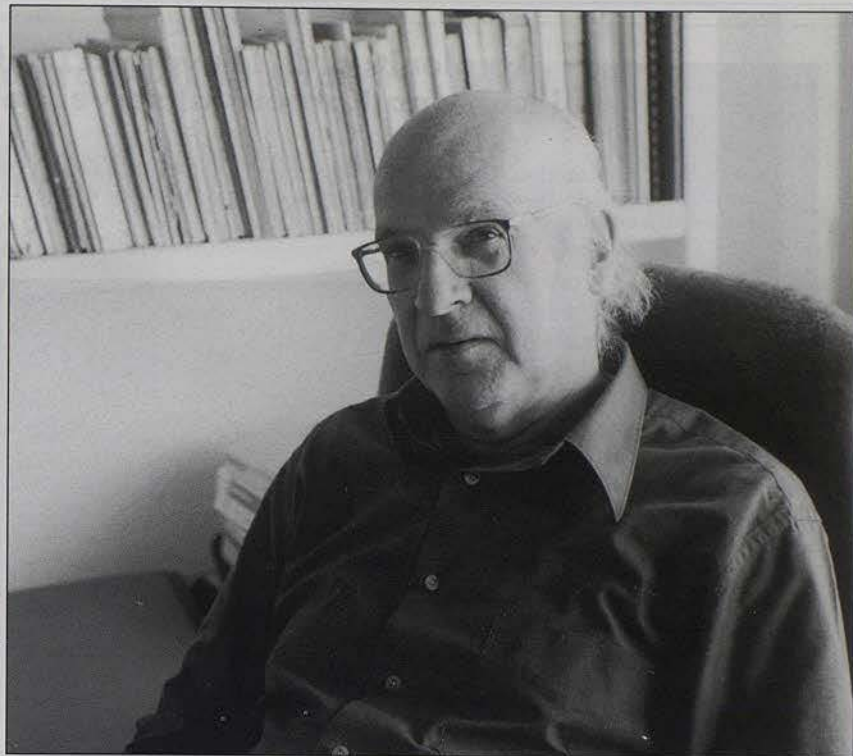
"La melodia és l'únic element musical que no es pot ensenyar"

criure música a l'època que em tocava viure. És l'únic element musical que no es pot ensenyar. S'ensenyava harmonia, orquestració, però melodia no s'ensenyava. El compositor està dotat o no està dotat per a la melodia. Jo he fet citació de la melodia de l'edat mitjana durant molt de temps. Vaig escriure una obra amb citacions de música espanyola per encàrrec d'una casa alemanya: Raíces hispánicas (20-25'). Hi ha deu o dotze citacions de la música antiga espanyola o folklòrica, com per exemple, el villancico del segle XIII Más vale trocar (4'). En aquesta peça conviuen dues èpoques: l'antiga —amb la melodia— i l'actual —amb la no melodia.

S'acosta el cinquantenari de la mort de Schönberg, que és a l'abril. L'any 1944, durant l'estada del compositor a Barcelona convidat per Robert Gerhard, molts catalans (compositors, pintors, intel·lectuals) van esdevenir defensors abanderats de la nova manera de fer música. Com va anar la vostra relació amb el dodecafonisme?

Hi havia una eufòria generalitzada. Schönberg predicava que la seva música duraria cent anys, però va durar molt poc. Era un sistema excessivament intel·lectual que entrebancava, travava molt la imaginació. El meu caràcter mediterrani no hi podia. Les

FOTO: E. GUILLAMET

obres dodecafòniques del segle XX tenen poca representació dins el segle per totes les obres que hi ha i per tota la música que s'ha fet. René Leiwobitz era l'alter ego de Schönberg, va escriure a "Serra d'Or" sobre una obra meua. Era la Bíblia sobre la segona Escola de Viena. Steiner va fer costat a Schönberg. El dodecafonisme va ser un fenomen efímer, però nosaltres érem fanàtics del nou concepte musical. Va ser una època interessant. Les obres eren molt curtes i l'explicació llarguíssima. I quan una música s'ha de justificar per escrit, no va gaire bé.

—Quins instruments preferiu per compondre?

—La percussió és sempre present a les meves obres. La percussió és un dels instruments més importants del segle XX, un dels instruments que més ha progressat i ha variat. I un dels que més m'agrada emprar perquè pots jugar-hi amb el timbre, amb el color. Ara fa deu anys vaig escriure una obra a petició de l'interpret Xavier Joaquim, una obra per a dos percussionistes (amb marimba, vibràfon, xilòfon, tambor petit, tambor mitjà, gong petit).

—Cap on camina la vostra música, ara?

—Potser sóc postmodernista com

em diuen, perquè tal com va dir Octavio Paz el 1994 en un congrés a Barcelona: "La vanguardia cultural ha muerto. Empezó como rito de combate y hoy nos parece lápida de cementerio. ¿Pero el muerto está muerto? ¿No resucitará? El futuro no es promesa. Es informe. Se ha convertido en un debate." He fet un llarg recorregut. No he traït mai els meus principis. Sóc un home fidel a mi mateix que no em caso amb cap avantguarda, ni estil, ni escola. Quan tenia trenta anys no podia escriure el que volia perquè l'entorn era opressió. Avui dia un acord de Do m'es pot fer servir amb tranquil·litat, però quan jo era jove, no. Els darrers anys he escrit obres de macroestructura: de gran envergadura, de construcció. El Llibre vermell, el Te Deum, Sanch. Ara hi faig servir la veu, que és l'instrument més meravellós que conec. I ara tinc més cura amb l'ús de la veu —en les meves primeres obres feia bestieses amb la veu—. Em falten quinze compassos per acabar d'escriure la meua òpera sobre Dalí que té una durada de dues hores. Quan estigui hauré de revisar-la tota i fer els retocs oportuns abans de deixar-la enllestida.

La plenitud de les veus d'Olaf Baer i Katerina Karnéus al servei de Mahler

Temporada OBC. Katerina Karnéus, mezzosoprano. Olaf Baer, baríton. Dir.: Lawrence Foster. *Simfonia núm. 31 K. 297 "Paris"* de Mozart. *Asyla per a gran orquestra op. 17* d'Adès. *Lieder aus Des Knaben Wunderhorn* de Mahler. L'Auditori. 20, 21 i 22 d'abril de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

Dues de les veus més reconegudes els darrers anys, Olaf Baer i Katerina Karnéus, actuaran sota la batuta de Lawrence Foster en la interpretació dels *Lieder aus Des Knaben Wunderhorn*.

Olaf Baer, prou conegut del públic català per les seves actuacions en la Schubertiada de Vilabertran, ha esdevingut una de les veus més aclamades del moment. Des que va guanyar el concurs de lied Walther Gruner, és considerat com un dels més destacats intèrprets de *lieder* de la seva generació. Els seus enregistraments dels *Dicheterliebe* i *Liederkreis* de Schumann, de *La bella molinera*, *Viatge d'hivern* i del *Cant del cigne* de Schubert, dels *lieder* amorosos de Brahms, o de pàgines d'Hugo Wolf han estat summament aclamats.

Però la veu d'aquest baríton nascut a Dresden, meravellosa per la seva projecció i refinament expressiu, resulta idènticament idònia per a la interpretació d'un amplíssim repertori. Ha format part dels enregistraments de la *Passió segons sant Mateu* de Bach amb direcció de Solti, de l'*Oratori de Nadal* amb Gardiner, *La Creació* de Haydn amb Muti, del *Requiem alemany* de Brahms amb Norrington, a més d'interpretar un ampli ventall de rols operístics pertanyents a obres com *La flauta màgica*, *Die Fledermaus*, *Capriccio*, *Les noces de Figaro*, *Alfonso und Estrella* o *Don Giovanni*, entre d'altres. Convidat a les sales de concerts i festivals de primera línia mundial, Baer ha fet gires pel Japó i Austràlia.

Va debutar al Covent Garden el 1992 i seguiren actuacions a La Scala (Papageno), Glyndebourne (Olivier i Don Giovanni), Viena (Arlequí i Olivier de *Capriccio*), Aix de Provença (Guglielmo).

Per la seva banda, la mezzo nascuda a Estocolm Katarina

Katerina Karnéus

Karnéus va iniciar els seus estudis al Trinity College of Music de Londres i a la National Opera Studio, becada per l'Òpera Nacional de Gal·les i el Festival d'Òpera de Glyndebourne. El 1994 va rebre el Premi Christine Nielsen i l'any següent guanyà el Cardiff Singer of the World Competition. A partir d'aquest moment inicia una brillant carrera internacional.

Ha actuat als Proms de Londres amb Rafael Frühbeck de Burgos, al Festival de Salzburg amb Sir Roger Norrington, al Festival d'Edimburg amb Sir Charles Mackerras, i al Buckingham Palace amb Franz Welser-Möst. Actua amb freqüència en recital al Wigmore Hall, i els

seus compromisos més recents inclouen interpretacions a La Monnaie (Brussel·les) i al Châtelet de París.

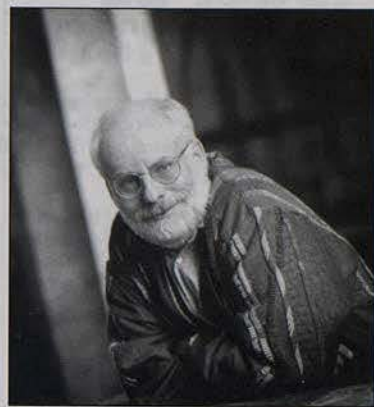
En les darreres temporades ha interpretat els papers de Cherubino (Brussel·les), Dorabella (Festival de Glyndebourne), Dorabella i Meg Page (Òpera Nacional de París), Rosina de *Il Barbiere di Siviglia* i Carmen de la mateixa obra (Opéra Comique de París), Sesto de *La clemenza di Tito*, Angelina de *La Cenerentola* i Rosina i Cherubino (a l'Òpera Nacional de Gal·les), i igualment ha fet actuacions a l'Òpera d'Holanda.

El 1999 debutà a la Metropolitan Òpera de Nova York, amb Katya Kabanova, i també a la Bayerische Staatsoper en el paper d'Anno de *La clemenza di Tito*.

Els seus treballs més recents són Octavian (*Der Rosenkavalier*), el paper protagonista de l'*Orfeo* de Gluck per a l'Òpera Nacional de Gal·les, Cherubino a l'Òpera d'Holanda, i aquest mateix paper, juntament amb Sesto de *La clemenza di Tito* i el de Giulio Cesare per a la Bayerische Staatsoper. Igualment, Anno (*La clemenza...*) al Covent Garden, Olga d'*Eugen Onegin* al Metropolitan, i Adalgisa de *Norma* a la Gran Òpera de Houston. Ha enregistrat el seu primer disc en solitari, amb cançons de Mahler, Strauss, Marx, amb el pianista Roger Vignoles. ● Lluís Trullén

Ton Koopman interpretarà Bach a l'Auditori

Auditori XXI. Cicle de Música Religiosa. Amsterdam Baroque Orchestra. Magdalena Kozeman, mezzosoprano. Dir.: Ton Koopman. *Suite per a orquestra núm. 1* i *Cantata per a soprano BWV 35* de Bach, *Salve Regina*, dues àries de *La Resurrecció* i *Concert per a orgue en Si menor* de Händel. L'Auditori. 26 d'abril de 2001 (20,30 h).

tra & Choir, a l'agost va participar en el Festival de Salzburg, el novembre a París amb l'Ensemble Orchestral de París i el desembre va ser a Zuric amb la Tonhalle Orchestra.

El mes de juny de l'any 2000 Ton Koopman i l'Amsterdam Baroque Orchestra, amb cooperació amb la Nationale Reisopera, van oferir una nova producció de *La flauta màgica* de Mozart per interpretar a Rotterdam.

Ton Koopman és professor de clavicèmbal al Royal Conservatory de la Haia i membre honorari de la Royal Academy of Music de Londres. El mes de juliol de l'any passat va ser president del jurat del Concurs Internacional J. S. Bach d'orgue de Leipzig. ● LL.T.

Les actuacions de Ton Koopman representen un dels màxims atractius per als amants de la interpretació de la música barroca amb els anomenats criteris històrics. Nascut a Zwolle l'any 1944, aquest director d'orquestra prou conegut del públic català va estudiar musicologia, orgue i clavicèmbal a Amsterdam, i encaminà la seva carrera professional a les interpretacions de la música dels segles XVII i XVIII. La seva preferència pels instruments originals i el seu detallisme en l'estil el situen en un dels punts de mira constants en la recreació d'aquest repertori. Enregistraments amb les discogràfiques més destacades han fet de la seva discografia —amb més de 150 enregistraments— una referència constant per comprendre amb la seva plenitud la música del panorama barroc.

La música de Bach ocupa un lloc preeminent en la trajectòria artís-

tica i discogràfica de Koopman, com ho demostra la integral de l'obra per a orgue completada el juliol del 1999 i la monumental integral de les cantates religioses i profanes que serà completada l'any 2004. El mes de setembre de 1997 Ton Koopman va rebre el Deutsche Schallplattenpreis "Echo Klassik 1997" per la seva interpretació de *Cantates* de Bach.

Ton Koopman no només dirigeix l'Amsterdam Baroque Orchestra & Choir; així mateix, dirigeix el Netherlands Radio Chamber Orchestra, amb els quals ofereix interpretacions d'obres del repertori del segle XIX. En aquest camp el mes de novembre de 1999 va dirigir la Simfònica de Viena. L'any passat li va oferir una intensa activitat. A més de les actuacions amb l'Amsterdam Baroque Orchestra & Choir, el mes gener de 2000 va actuar amb la MDR Orchestra a Leipzig, per l'abril amb la Danish National Radio Orches-

El violí de Zimmermann al costat de l'OBC

Temporada OBC. Frank Peter Zimmermann, violí. Pablo Manuel Fernández, tuba. Dir.: Lawrence Foster. *Concert per a violí i orquestra op. 61* d'Elgar, *Concert per a tuba i orquestra* (estrena) de Puértolas, *Bacchus et Ariane op. 43*. *Suite núm. 2* de Roussel. L'Auditori. 28 i 29 d'abril de 2001 (19 h i 11 h, respectivament).

Franc Peter Zimmermann és, malgrat la seva joventut, un dels talents violinístics més aclamats dels darrers deu anys. Nascut a Duisburg el 1965, inicià els estudis de violí amb la seva mare als cinc anys i debutà als deu, a Duisburg, amb el *Concert en Sol major, K. 216* de Mozart. Del 1976 a 1978 estudià amb Valery Gradow a la Hochschule d'Essen, i guanyà el primer premi en el Concurs Jugend Musiziert. Posteriorment, realitzà estudis amb Saschko Gawrilov a l'Acadèmia Nacional de les Arts de Berlín i des del 1980 treballà amb Herman Krebbers a Amsterdam.

Ha actuat amb les orquestres més rellevants del món, com les filharmòniques de Berlín, Viena, Os-

lo i Rotterdam, Philharmonia de Londres, Orquestra de París, Nacional de França, de La Scala de Milà, Cleveland, Tonhalle de Zuric, del Teatre Kírov de Sant Petersburg, etc., i amb les orquestres de cambra de més renom. Ha col·laborat amb directors com Lorin Maazel, Kurt Sanderling, Bernard Haitink, Wolfgang Sawallisch, Daniel Barenboim i Neville Marriner, entre d'altres. Amb el pianista Alexander Lonquich, el seu company habitual, ha ofert recitals arreu del món. El 1990 Zimmermann va obtenir el Premi de l'Accademia Musicale Chigiana de Siena. Ha enregistrat tant obres amb orquestra com el seu repertori de recitals (*Concerts* de Txaiovski, Beethoven, Mozart, Prokófiev, Sibelius, Mendelssohn, Berg i Stra-

vinsky).

El maig de 1992 el seu enregistrament amb obres de Berg, Stravinsky i Ravel obtingué el cobejat Premi Edison, en qualitat de "millor enregistrament de concert de l'any". El febrer d'aquest mateix any també li fou concedit el Diapasó d'Or per aquest enregistrament, premi que igualment fou concedit, el mes de maig de 1992, al seu CD amb un recital Debussy, Ravel i Janáček. Zimmermann, a més, toca el famós Stradivarius "Hilton", construït el 1691. ● LL.T.

Roger Norrington dirigeix la *Passió segons sant Mateu* d'enguany

Fundació "la Caixa". Orchestra and Choir of the Age of the Enlightenment. Dir.: Roger Norrington. *Passió segons sant Mateu* de J.S.Bach. Palau de la Música Catalana. 3 d'abril de 2001 (20 h).

La tradicional interpretació de la *Passió segons sant Mateu* que cada any puntualment ofereix la Fundació "la Caixa" porta enguany a l'escenari del Palau l'Orchestra and Choir of the Age of the Enlightenment, dirigida per Roger Norrington.

Nascut a Oxford l'any 1934, Sir Roger Norrington va fer els seus estudis a Cambridge i al Royal College of Music de Londres. El seu debut va produir-se l'any 1962, any en què pren la direcció del Cor Schütz de Londres. Entre els anys 1966 i 1984 va esdevenir primer director de l'Òpera de Kent, per a la qual va oferir una nova revisió de l'*Incoronazione di Poppea* de Monteverdi. Però paral·lelament a aquesta tasca operística, Norrington va especialitzar-se en el repertori del segle XVIII, sense deixar de banda el repertori romàn-

tic. Va dirigir el London Baroque Ensemble a partir del 1975, els London Classic Players des del 1978, del 1985 fins al 1989 va ser nomenat director de la Bournemouth Sinfonietta i l'any 1990 va prendre la direcció de l'Orquestra de Saint Luke de Nova York.

A més, Sir Roger Norrington ha dirigit orquestres com la Boston Symphony, Chicago Symphony, San Francisco Symphony, Montreal Symphony, The Philharmonia, London Symphony, Israel Philharmonic, London Philharmonic Orchestra i The BBC Symphony Orchestra, entre d'altres. Norrington és convidat als escenaris d'òpera més rellevants, entre els quals no falta The Royal Opera House, Covent Garden i l'English National Opera de London. L'octubre de 1993 va ser nomenat principal director convidat de la Lon-

don Philharmonic Orchestra. El juny de 1997 va ser nomenat Commander of the Order of the British Empire, a més de posseir d'altres distincions, com Cavaliere de la República Italiana, Prince Consort Professor of the Royal College of Music, l'Honorary Member of the Royal Academy of Music, Honorary Fellow of Clare College, i doctor en música a les universitats Kent i de York. ● LL.T.

La guitarra de Barrueco recrearà el *Concert de Rodrigo*

Temporada OBC. Manuel Barrueco, guitarra Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. *El petó de la fada* (divertiment) d'Stravinsky, *Concierto de Aranjuez* de Rodrigo, *Pantonal* de Guinjoan, *El sombrero de tres picos* (1a i 2a suite) de Falla. L'Auditori. 6, 7 i 8 d'abril de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

Nascut a Santiago de Cuba l'any 1952, va començar a tocar música popular llatinoamericana d'òida a l'edat de vuit anys. Motivat per seguir una formació més formal, va assistir al Conservatori Esteban Salas de Santiago. Més tard, el 1967, va emigrar als EUA amb la seva família, i estudià amb Juan Mercadal a Miami i amb Rei de la Torre a Nova York. El 1974 es va convertir en el primer guitarrista a guanyar el prestigiós Concert Artist Guild Award, com a resultat del seu debut a Nova York, i el 1975 feia el seu debut al Carnegie Hall.

Des d'aleshores ha actuat en totes les ciutats americanes més importants, incloent-hi Nova York, Los Angeles, Washington i Sant Francisco. A Europa ha actuat en ciutats com Viena, Berlín, Londres, Hamburg, Milà, Roma, Amsterdam i Madrid. A l'Orient Llunyà ha actuat a Corea i Taiwan, i també ha fet gires pel Japó. Ha actuat en els festivals de Tanglewood, Mostly Mozart, Schleswig-Holstein, Ludwigsburg, Avinyó

i Echternach (Luxemburg).

Els seus projectes més rellevants han inclòs concerts amb la Budapest Symphony Orchestra, Orquestra Filharmònica de Gran Canaria, Russian State Symphony Orchestra, Baltimore Symphony Orchestra, etc. i recitals al Japó i Corea, Wigmore Hall de Londres, Milà, Berlín, Viena, París, al Metropolitan Museum of Art i al Lincoln Center de Nova York amb la London Philharmonic i un *Concert per a violí* de Takemitsu al Festival de Schleswig-Holstein.

Els enregistraments de Barrueco han rebut crítiques extraordinàries arreu del món. El seu primer àlbum contenia música de Falla, Rodrigo i Ponce. Els següents han inclòs obres de Mozart, Sor, Brouwer, Villa-Lobos, Orbon, Bach, De Visée, Albéniz i les obres completes per a guitarra de Turina, com també un àlbum de Lennon i McCartney. Un dels darrers enregistraments ha estat una col·lecció de 3 *Sonates per a violí* de J. S. Bach transcrits per a guitarra pel mateix Barrueco. També ha gravat el *Concierto de Aranjuez* amb la London Philharmonic Orchestra, dirigida per Plácido Domingo.

La versatilitat del guitarrista Manuel Barrueco comprèn des de les seves interpretacions de les obres dels mestres clàssics espanyols, Bach o Mozart, a les seves col·laboracions amb els grans del jazz Chick Corea i Keith Jarrett, i l'estrena d'obres de compositors com Takemitsu.

Barrueco actuarà a l'Auditori interpretant el celeberrim *Concierto de Aranjuez* del mestre Rodrigo. ● LL.T.

Un viatge a la música antiga

Euroconcert. Ensemble Unicorn. Bernhard Landauer, contratenor. Dir.: Michael Posch. Landini, Bologna, Rossi, Giovanni da Firenze, anònims italians. Palau de la Música Catalana. 24 d'abril de 2001 (21 h).

L'Ensemble Unicorn està integrat per 5 membres: Michael Posch, Marco Ambrosini, Riccardo Delfino, Thomas Wimmer i Wolfgang Reithofer, i la seva especialització rau en la interpretació de música antiga amb instruments com arpes gòtiques, fúdules, llaüts, violes de roca, o *vihuela* d'arc, entre altres instruments.

Aquest conjunt esdevé un dels referents en la interpretació de la música medieval i del primer Renaixement. Sempre interpreta seguint els més purs criteris musicològics i amb l'ús dels instruments més adequats per a cada avinentesa. La seva intensa recerca i els

grans resultats obtinguts els han dut a actuar al costat de conjunts com Convivium Musicum (Göteborg), Lad (Moscou) i el Clemencic Consort (Viena).

L'Ensemble ha produït nombrosos enregistraments tant per a ràdio com per a televisió i sovint és invitat als festivals més destacats de música antiga d'Europa i d'Amèrica del Nord. ● LL.T.

Estrena de Narcís Bonet

Per F. TAVERNA-BECH

Indiscutiblement, Narcís Bonet és un dels nostres compositors actuals que cultiva una línia creativa que oscil·la entre la tradició del neoclassicisme i el nacionalisme, una tendència en la qual podem situar també noms com, entre d'altres, Casals, Toldrà i Mompou. En definitiva, la música de Narcís Bonet, sense trencar motlles, ni voler revolucionar estructures, mai no ha deixat de posseir un sincer accent d'actualitat, alhora que no s'ha apartat d'una empremta de catalanitat incontrovertible, malgrat desenvolupar en les seves obres idees i conceptes harmònics propis de l'impressionisme o bé fins i tot de l'expressionisme. I això hom ho pot constatar en la seva *Missa in Epiphnia Domini* (1957), *La pell de brau* (1967) o bé en la cantata *Ho sap tothom i és profecia* (1972) i en *Le cimetière marin* (1995). Aquest mes d'abril i amb la interpretació de l'Orquestra Simfònica del Vallès i Salvador Brotons, estrenarà el seu cicle de *Set cançons populars catalanes*, escrit el 1997.

FOTO: P. BARCELÓ

Veritablement, el que Bonet expressi amb les nostres melodies populars, ha de constituir una significativa aportació quant a suggeriments harmònics i també quant a síntesi entre tradició ancestral i contemporaneïtat.

Concerts simfònics al Palau. Orquestra Simfònica del Vallès. Hélène Giraudier, soprano. Peter Bacchus, flauta. Direcció: Salvador Brotons. Falla, Bonet, Turina, Stravinsky. Palau de la Música Catalana. 21 d'abril de 2001 a les 19 h.

La tuba, protagonista inusual d'un concert

Per F. T.-B.

Es pot dir que quan la tuba intervé en algun passatge més o menys llarg de les obres orquestrals, es fa notar i àdhuc diria que la majoria dels melòmans saben distingir-la dins d'un *tutti* orquestral. Tanmateix no és freqüent escoltar-la com a solista i protagonista de tota una obra concertant. Malgrat els nombrosos exemples que es poden esmentar de passatges en què la tuba protagonitza el curs de la música, com en, entre molts d'altres, *Don Quixot* d'Strauss, *Petruixka* d'Stravinsky, en el cas d'aquest instrument, una funció exclusivament solística és un fet insòlit i esporàdic.

Hem d'agrair, doncs, a Pere Puértolas que hagi escrit un *Concert per a tuba i orquestra*, ja que és un compositor de llarga experiència en la composició per a banda i conjunts de vent, com també per la seva destacada col·laboració en les òperes i espectacles de Carles Santos.

Serà una bona avinentesa per valorar les moltes qualitats i recursos d'aquest instrument que s'incorpora a l'orquestra relativament tard, ja que no ho fa fins a les darreres dècades del segle XIX, després d'haver estat construït pels volts de 1875.

Quant al llenguatge de Pere Puértolas, podem dir que no rebutja la tonalitat, ni tampoc l'atonalisme; en cert sentit és, doncs, de caràcter eclèctic. En aquesta obra es denota la seva preferència pels motlles clàssics, ja que l'estructura global del concert es desenvolupa en la forma sonata i en la contraposició dinàmica, *allegro-lento-allegro*, dels tres temps habituals.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Franz Peter Zimmermann, violí. Pablo Manuel Fernández, tuba. Elgar, Puértolas, Roussel. L'Auditori. 28 i 29 d'abril de 2001 (19 h i 11 h, respectivament).

L'obra de Britten al Liceu **Billy Budd o el joc de les ambigüitats semàntiques**

Quan l'escriptor nord-americà Herman Melville inicià, l'any 1886, la composició d'un breu poema de trenta-dos versos titulat "Billy in the Darbies" —germen de la que havia de convertir-se, durant els cinc anys següents, en la seva última (i inacabada) novel·la—, el seu renom com a novel·lista d'aventures reconegut tant per crítica com per públic havia donat pas, de feia molt de temps, a una opció literària tan sòlida i madura artísticament com rebutjada i marginada pel gust majoritari.

Per VLADIMIR JUNYENT

En efecte, ja des de la publicació de la inicialment incompresa *Moby-Dick* (1851), la seva havia estat una evolució personal en solitari en què la necessitat d'escriure havia sorgit directament de la necessitat de donar resposta —o, si més no, de formular preguntes— als principals dilemes existencials de la vida humana. I en escriure, ja al final de la seva vida, la controvertida *Billy Budd (Sailor), An Insight Narrative*, Melville no feia res més que segellar el seu testament vital, literari i filosòfic amb una obra que, alhora que retornava nostàlgicament a l'ambient marítim de les seves primeres novel·les, agrupava retrospectivament els principals temes de reflexió del seu pensament.

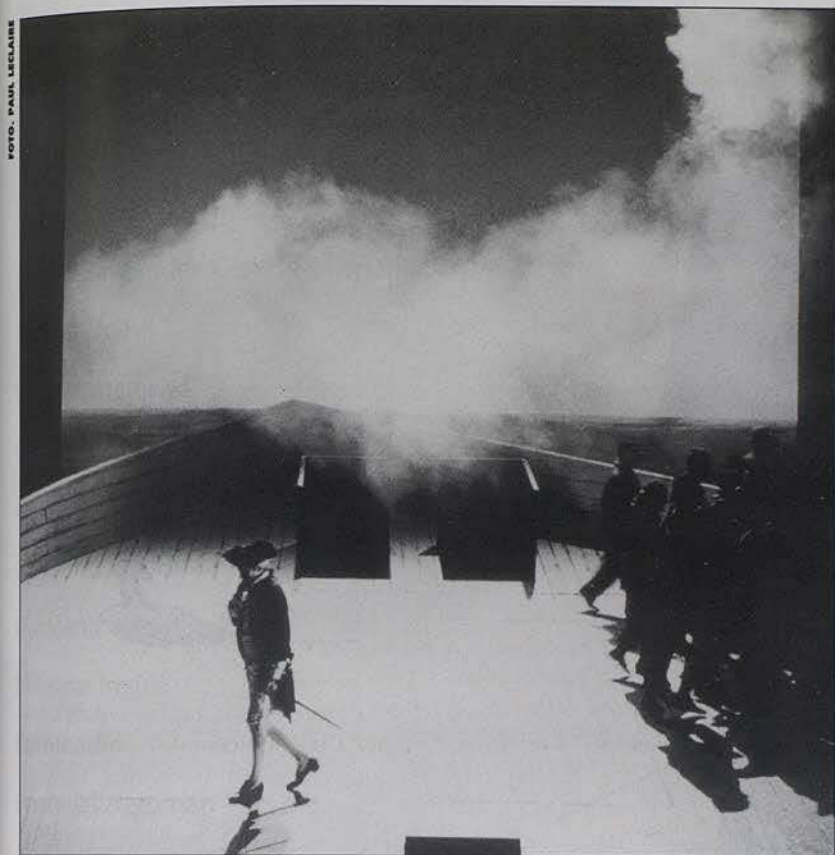
La contextualització marítima de moltes de les seves obres, amb l'ús habitual de l'espai d'un vaixell a alta mar com a ubicació exclusiva de l'acció, era fruit no només de la biografia del mateix autor —cal recordar que Melville, en la seva joventut, havia conegut a fons i en primera persona la vida marinera—, sinó també del poderós i suggestiu simbolisme obtingut a partir de la

imatge d'un vaixell utilitzat com a metàfora de la societat. "*We mortals are all on board a fast-sailing, never-sinking world-frigate, of which God was the shipwright; and she is but one craft in a Milky-Way fleet, of which God is the Lord High Admiral*" pot llegir-se en un passatge de *White-Jacket* (1850), novel·la que porta com a subtítol el revelador epítet de "*The World in a Man-of-War*". W. H. Auden va estudiar a fons l'explotació literària d'aquesta metàfora i, centrant-se específicament en *Billy Budd*, no va dubtar a confirmar el vaixell *Bellipotent* —o bé l'*Indomitable*, segons la versió operística— en la seva condició de "vaixell de la humanitat" que navega per l'oceà com els humans ho fem per l'univers, és a dir, sense conèixer l'objectiu final del viatge.

Els fets narrats en la novel·la de Melville —base del magnífic llibret que E. M. Forster i Eric Crozier escrivien més de mig segle després per a l'òpera de Britten— partien d'una història real esdevinguda el 1842 en el si de la marina nord-americana segons la qual tres mariners havien estat condemnats a mort per amotinament seguint una legal però moralment reprovable aplicació del codi militar. Tot i que traslladada a una fragata britànica el 1797 durant les guerres navals contra la França revolucionària, en una època en què les pèssimes condicions de vida als vaixells anglesos i els reclutaments forçosos i indiscriminats havien fet dels amotinaments de la tripulació la principal preocupació de la marina britànica, la història del jove Billy presentava, també, una història similar d'execució injusta aplicada en estricta observança de la llei. Els fets s'esdevenen a bord del *Bellipotent* (Indomitable) un o dos mesos després de l'esclat de les sublevacions d'Spithead i Nore en un clima de forta repressió pel temor de les autoritats militars a haver de fer front a un enemic intern en plena guerra contra França. Billy

Budd és el nom del *handsome sailor*, exemple de bondat i bellesa, reclutat pel vaixell del capità Vere, i troba la seva figura antitètica en el personatge sinistre i malèvol del mestre d'armes John Claggart. És al voltant d'aquests personatges, el triangle format per Budd, Vere i Claggart, que s'articula una críptica i fascinant història que, oberta a múltiples lectures, desprèn una força al·legòrica d'abast incommensurable.

Una de les interpretacions més directes que sovint s'han fet de la història ideada per Melville és la que ens presenta l'anorreament de Billy per Claggart com una exemplificació de la mútua exclusió i destrucció última de les forces del bé i del mal. La mútua dependència d'aquests dos impulsos de la humanitat pot veure's reflectida en el fet que Claggart només aconsegueix anihilar Billy després que aquest l'hagi anihilat a ell, amb la qual cosa a última hora es produeix un paradoxal però ple de sentit intercanvi de papers. Aquesta interpretació, acompanyada sovint de tints bíblics —la caiguda de Billy interpretada com la caiguda d'Adam—, veuria en els dos personatges l'encarnació de dues forces naturals pures tan irreconciliables com complementàries davant les quals la intel·ligència racional del capità Vere, dipositari del conflicte moral de la història, no pot fer més que cenyir-se a la llei. La figura del capità és, sens dubte, la més humana i alhora més ambigua dels tres protagonistes: a diferència de Billy i Claggart, que actuen guiats per un impuls irreflexiu sobre el qual no tenen capacitat de control, Vere ha d'actuar basant-se en un impossible equilibri entre la responsabilitat del seu càrrec i la dimensió moral del conflicte. La complexa situació a què ha de fer front i el caràcter polièdric i ambigu de la seva personalitat impedeixen, precisament, que la història pugui reduir-se a una simple confrontació entre bondat i maldat: el focus prin-

principal d'atenció queda situat, d'aquesta manera, a un nivell molt més profund de reflexió metafísica sobre la veritat de l'existència humana.

No ha d'estranyar que la novel·la de Melville, bastida a partir d'una complexa xarxa de significacions ocultes i ambigüitats calculades –molt il·lustratius són, en aquest punt, els treballs de Mervyn Cooke, Philip Reed i Donald Mitchell–, fascinés de bon principi un compositor com Benjamin Britten. El músic anglès, preocupat també en el decurs de la seva carrera operística per desxifrar els secrets inefables de la naturalesa humana, va identificar ràpidament en *Billy Budd* una punyent paràbola de la vida que havia de servir per reflexionar, mitjançant una història concreta, sobre algunes veritats absolutes. La història de l'enfrontament entre Billy Budd i John Claggart i, encara més, el compromès paper arbitral del capità Vere, li oferien un immillorable terreny per a l'exploració de molts dels temes preferits i recurrents al llarg de la seva obra. Si bé *Billy Budd* queda molt lluny de la marginalitat social i el caràcter esquerp de *Peter Grimes*, tots dos són víctimes, en última instància, del mateix rebuig a què la so-

cietat sol sotmetre aquells que gosen ser diferents de la majoria. La singularitat de *Billy Budd*, basada en una bondat angelical i una bellesa apol·línica només torbada per un petit defecte de parla –*"There is always some stammer in the divine speech, so that the Devil still has something to do with every human consignment to this planet of earth"*– acabarà provocant, en últim terme, el recel i el càstig implacable d'un entorn hostil. La seva caiguda, provocada per un Claggart incapaç de concebre cap forma de maldat no corresposta, comportarà també la presència d'un altre tema típicament brittenià, el de la pèrdua de la innocència i la corrupció del bé. A més, la fascinació evident que Billy produeix en Claggart –una fascinació culpable i convulsa que el mestre d'armes es veu obligat a ofegar violentament– tenyeix tota la història d'una subtil però evident homosexualitat latent. Billy és, segons aquesta lectura, la font del desig i la mala consciència de Claggart, però també l'objecte d'una admiració no merament paternal del capità Vere.

A diferència de la novel·la de Melville, el llibret de Forster i Crozier dona a la figura d'Edward Fairfax

Vere una importància molt rellevant, tot situant-lo, de fet, al centre del drama. Ell és qui obre i tanca l'òpera amb un pròleg i un epíleg que fan que la totalitat de l'obra sigui analitzada des del seu punt de vista, és a dir, el de tots nosaltres. Vere deixa de ser, en l'òpera de Britten, l'individu pedant i fàcilment ridiculitzable que apareix en la novel·la de Melville, tot convertint-se en un heroi tràgic deutor en gran mesura de l'antiga tragèdia grega. L'assignació del seu personatge a la corda de tenor –concretament, a la veu del magnífic Peter Pears–, quan el més temptador hauria estat, probablement, identificar aquest tipus de veu amb la innocència i la ingenuïtat de Billy, indiquen fins a quin punt Britten i els seus llibretistes volgueren enfocar la història des de la perspectiva més humana possible, és a dir, la del capità Vere.

Amb aquesta partitura, estrenada al Covent Garden de Londres –d'on havia sorgit l'encàrrec– l'1 de desembre de 1951, Britten assolia, sens dubte, una de les fites més altes de la història de l'òpera del segle XX, i ho feia retornant al gran format simfònic que ja havia utilitzat amb motiu de *Peter Grimes*. L'experiència acumulada amb les seves òperes de cambra, però, li permeté d'escriure una partitura més madura i compacta que l'anterior, en què el descriptivisme psicològic i la creació atmosfèrica, marcats per un clima tens i asfixiant durant tota l'òpera, reproduïen amb una habilitat magistral el caràcter polisèmic de l'obra original. I la veritat és que, lluny d'esdevenir el taló d'Aquil·les de l'òpera, aquesta irresolució semàntica n'és un dels aspectes més atractius.

Billy Budd, de Benjamin Britten. Bo Skovhus, Philip Langridge, Eric Halfvarson, Robert Bork, Eduard Giménez, Gabriel Suovanen, Steven Cole, Roy Stevens, Francisco Vas, Vicenç Esteve, Vicenç Esteve Madrid, Lluís Sintes. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antoni Ros Marbà. Dir. d'escena: Willy Decker. Escenografia i vestuari: Wolfgang Gussmann. Il·luminació: Hans Toelstede. Producció Oper Köln. Liceu. 11, 17 i 20 (22,30 h), 22 (17 h), 25 i 28 (20,30 h) d'abril de 2001.

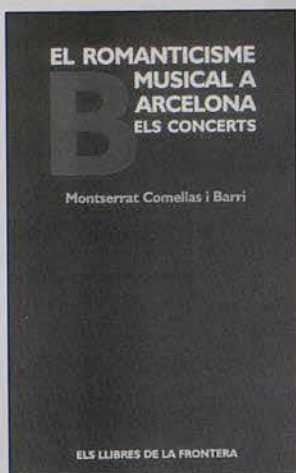
Agrupació Mútua
 Aigües de Barcelona
 Airtel Mòvil, S.A.
 Ajuntament de Lleida
 Autopistas C.E.S.A.
 Banco Santander Central Hispano
 Bassat Ogilvy
 Caixa Catalunya
 Casinos de Catalunya
 Catalunya Ràdio, SRG
 Consorci del Palau de la Música
 Catalana
 El Corte Inglés
 Euromadi
 Ferrovial Agroman
 Freixenet
 Fundació Puig
 Fundació Winterthur
 Fundación Retevisión
 Fundación Tabacalera
 Gas Natural SDG, S.A.
 Grupo Bayer
 Grupo Zeta
 La Vanguardia
 Loterías y Apuestas del Estado
 Ovideo TV
 Pioneer Electronics
 Port de Barcelona
 Prats-Fatjó
 Siemens, S.A.
 Televisió de Catalunya, S.A.
 TVE-Catalunya
 Uniland Cementera

Gràcies a tots els Membres d'Honor pel vostre suport.
Junts fem la millor de les orquestres.

FUNDACIÓ
 ORFEÓ CATALÀ
 PALAU DE LA MÚSICA

**COMELLAS I
BARRI,
Montserrat:**

**El romanticisme
musical a
Barcelona**

Els Llibres de la Frontera.
Col·lecció: "Coneguem
Catalunya"

Condensar en només 150 pàgines tot el contingut d'una extensa tesi doctoral resulta tasca complicada. I aquest esforç, menat per la seva autora amb una notable capacitat de síntesi, ha produït aquest llibre d'un gran interès.

Malgrat la seva proximitat, el romanticisme musical barceloní és molt desconegut. L'obra de la jove musicògrafa terrassenca constitueix, amb molta seguretat, l'intent més recídit, rigorós i sobretot el més complet de situar aquesta realitat històrica. És per això que *El romanticisme musical a Barcelona* esdevé un llibre de referència al qual caldrà acudir, quan hom intenti acabar el tema amb garanties.

Perquè té el mèrit essencial d'aportar, malgrat l'al·ludida dimensió sintètica, una enorme quantitat de material, absolutament fiable, com ho demostra la diversitat de les fonts, exhaustivament recorregudes, i la forma intel·ligent com han estat emprades. Hi ha condensades moltes hores de recerca de documentació diversa, d'anàlisi i confrontació de dades i d'atenció acur-

rada a la complexitat del tema.

El romanticisme musical a Barcelona és un llibre que de forma planera, amb una lectura còmoda i mancada de tota presumptuositat vacua condueix l'estudi i el profà cap a una realitat històrica fins ara molt desconeguda i ens en mostra els fets i els trets més importants, ens omple d'informació i ens situa amb gran riquesa de dades i continguts tota la seva complexitat.

Treball de referència, cal insistir en aquest mèrit cabdal, es completa amb un valuós quadre de dades d'una gran exhaustivitat; quadre que en si mateix i al marge de l'interès de tot el conjunt del text, justificaria tot el volum. ● S.P.

**RODRÍGUEZ PICÓ,
Jesús:**

**Xavier
Benguerel.
Obra y estilo**

Idea Books, col·lecció
"Idea Música", Barcelona,
2001. (309 pàg.)

Coincidint amb el setantè aniversari del compositor, l'SGAE va presentar el 9 de febrer el llibre *Xavier Benguerel. Obra y estilo*. Ramon Muntaner, delegat de l'SGAE a Catalunya, i el Dr. Jordi Roch, de JJMM, van parlar sobre la personalitat del compositor, i Jesús Rodríguez Picó, l'autor del llibre, va parlar sobre el contingut del llibre. L'acte va acabar amb un concert: *Versus, Duo i Astral*, interpretat per solistes de Vol Ad Libitum, i l'últim amb direcció de Jordi Rossinyol.

En la primera part del llibre l'anàlisi es basa en deu obres del compositor: *Concert per a dues flautes i orquestra de corda* (1961), *Estructura III per a violoncel* (1964), *Intent a dos per a guitarra i percussió* (1970), *Quasi una fantasia per a violoncel i conjunt instrumental* (1971), *Raíces Hispánicas para orquestra* (1978), *Cantus per a guitar-*

ra (1982), *Llibre vermell* (1987), *Obertura episòdica per a orquestra* (1991), *Concertant per a guitarra, tres percussionistes i orquestra de corda* (1994), *Lo Sanch* (1996). Analitza l'estructura de l'obra, la instrumentació i utilització rítmica.

La segona part fa un recorregut per l'evolució estètica i tècnica i les influències que apareixen en l'obra de Benguerel. Al final d'aquesta part conté un apèndix documental que inclou un article de René Leibowitz sobre el compositor i un article del mateix compositor escrit el 1982, en què reflexiona sobre qüestions fonamentals, com la relació del compositor amb el públic en la música d'avui, la seva formació i evolució estètica a la recerca d'un camí propi i també les músiques que l'han acompanyat durant anys de la seva vida. Al final apareix un catàleg actualitzat de les obres de Benguerel (amb la publicació de la partitura), la seva discografia i un annex en el qual consten diversos tipus de publicacions on es pot trobar informació sobre el compositor (diccionaris, llibres i articles publicats a diverses revistes).

● Maria Gratacós i Monllor

**MESTRES
QUADRENY,
Josep M.:**

**Pensar i
fer música**

Pròleg de Perejaume. Grup Enciclopèdia Catalana, Edicions Proa, col·lecció "La Mirada Estètica". Barcelona, tardor del 2000. (206 pàg.)

En *Pensar i fer música* Josep Maria Mestres Quadreny exposa de manera biogràfica el seu compromís amb la música i l'art del seu temps.

Hi explica la seva formació al conservatori i a la universitat, on va poder escoltar per primera vegada compositors catalans contemporanis; les classes de composició amb Taltabull; la

seva pertinença al Cercle Manuel de Falla i la seva relació amb els integrants (l'entorn amb Josep Cereñols, Anna Ricci); el paper del Club 49 i el cicle Música Oberta, amb Joaquim Homs,* Xavier Montsalvatge i Manuel Valls com a comentaristes; els Festivals de Música Contemporània de l'època; el Grup Instrumental Català; la seva relació amb el teatre i amb Fàbri Puigserver i Xavier Fàbregas; les col·laboracions amb artistes plàstics d'avantguarda, com Joan Prats, Joan Brossa, Antoni Tàpies, Moisès Villèlia, Carles Santos i Perejaume; la connexió de Robert Gerhardt Josep Lluís Sert, que eren a l'exili; el Congrés de Cultura Catalana.

També parla del seu pensament musical, que l'allunya del dodecafonisme per seguir el seu propi camí. L'evolució metodològica que ha anat emprant (estadística inductiva, càlcul de probabilitats, simulació pel mètode de Montecarlo, teoria del caos, fins a l'actual informàtica musical). El coneixement dels llenguatges de Schönberg, Cage, Shaeffer, Xenakis, Varèse. L'abandonament de la forma musical i l'ús de notació alternativa.

Enmig hi ha valuosos referències bibliogràfiques i discogràfiques i la referència a l'educació musical actual i la LOGSE.

És un llibre que cal recomanar per a aquells que vulguin conèixer la història musical de Barcelona des de la postguerra fins avui, i la relació musical de Barcelona amb la resta del món. ● M. Gratacós i Monllor

*Vegeu J. Homs, *Antologia de la música contemporània del 1900 al 1959*, publicat igualment pel Grup Enciclopèdia, en la col·lecció "Panorama de l'Art".

¡Sopla zéfiro blando!

Camerata Catalana XVIII. Marta Rodrigo, soprano. Jordi Domènech, contratenor. E. Gónima, J. Pla i anònims. Columna Música.

Avegades el repàs quotidià de la discografia catalana, enmig de massa obres de tràmit, ofereix sorpreses molt grates, i com a tals, del tot inesperades. És el cas d'aquest enregistrament sorgit de la mà d'una formació per a nosaltres desconeguda—no així els components que la integren—i basat en un material de recerca.

Som al bell mig de la tasca musicològica endegada amb rigor que ha situat a l'abast dels afeccionats un recull d'obres d'un gran interès i d'un notable encant. Ens referim sobretot a les cantates *¡Sopla zéfiro blando!*, que dona títol al CD, i a la cantata *Ave-cilla que corras* i també a *Ha del cielo* del lleidatà Emmanuel Gónima.

És música situada al bell mig del segle XVIII, a cavall del barroc i del classicisme, en plena decadència catalana després de l'ensulsiada del Decret de Nova Planta, en què s'imposen les formes italianitzants, en aquest cas concretat en les cantates, tanmateix en llengua castellana—la predominant en aquells anys en els cercles cultes del país.

Música catalana de la de-

cadència, en definitiva, fidel a l'estil galant de l'època, d'aquest moment preclàssic formalment tan obert, que aquí es tradueix en tres obres vocals i en la *Sonata a tres en La menor* atribuïda

a Josep Pla, membre d'una distingida i cada dia més estudiada nissaga de músics catalans.

El valor de la descoberta esdevé cabdal en aquestes obres tan referenciadores, en el pla formal, del moment. L'excel·lència d'una interpretació notabilíssima constitueix un altre atot d'un gran valor. I això és així tant pel que fa al reduït equip instrumental com per al vocal, amb Marta Rodrigo com a protagonista destacada, que canta amb un sentit molt depurat en l'exquisidesa i en l'expressió, molt ben acompanyada pel contratenor Jordi Domènech, un dels més destacats intèrprets del país d'aquesta tessitura. ● J.C.C.

Joaquín Nin-Culmell. Obra para canto y piano

Elena Gragera, mezzosoprano. Anton Cardó, piano. Obres de Joaquim Nin-Culmell. Columna Música.

Columna Música, segell cada dia més abocat a la música culta, hi ha fet una esplèndida contribució amb l'enregistrament d'aquest CD. I ho diem en el sentit que gràcies a això, molts afeccionats catalans a la música tindran oportunitat de descobrir, a la fi, l'esplèndidesa compositiva d'un músic, Joaquim Nin-Culmell, molt lligat afectivament a ca-

sa nostra i tanmateix profundament desconegut entre nosaltres.

Amb gairebé 93 anys d'edat i una trajectòria intensament cosmopolita, però amb un fort arrelament a casa nostra—cal insistir-hi—, Nin-Culmell mostra en la trentena llarga de temes un sentit molt exacte i fi del lied espanyol i català. Deixeble de Manuel de Falla i també de Paul Dukas, la seva obra és filla d'un món molt concret, resistent a les avantguardes més trencadores i fidel a uns conceptes d'una gran solidesa i rigor compositiu.

Nin poua en les seves arrels racials més pregonas—Catalunya i Espanya—, com ho havien fet els membres de la seva generació precedent. I ho fa aportant un segell personal, caracteritzat aquí per l'essencialització i destil·lació dels trets folklòrics arrel, i transcendent-los de manera elegant i molt reelaborada, fins a fructificar en una obra d'una elegància i d'una finor excepcional.

El CD constitueix un mostrar molt significatiu i hom passa des dels *Tres poemes de Gil Vicente* (1950) a les *Canciones de la barraca* (1997) passant per les *Cuatro canciones populares de Salamanca* (1960), *Cuatro canciones populares de Cataluña* (1960), *Cinco canciones tradicionales españolas* (1971), *Seis canciones populares sefardíes* (1982), *Dos canciones populares cubanas* (1984-90) i *Si ves un monte de espumas* (1985-90), tot completant un recorregut de gairebé mig segle de creació.

La mezzosoprano Elena Gragera ofereix una versió massa uniforme, mancada de la suficient interiorització, d'un material difícil d'interpretar, i llevant d'aquesta manera matisos i vivacitat als diversos contextos de les obres. ● J.C.C.

Passió per la tenora.

Jordi Figaró, tenora; Jordi Vilaprinçó, piano. Obres de Pep Ventura, Xavier Boliart, Max Havart, Manuel Oltra, Concepció Ramió, Maria Rosa Rivas, Albert Moraleda, Joan Elias, Marcel Casellas i Pauli Peña.

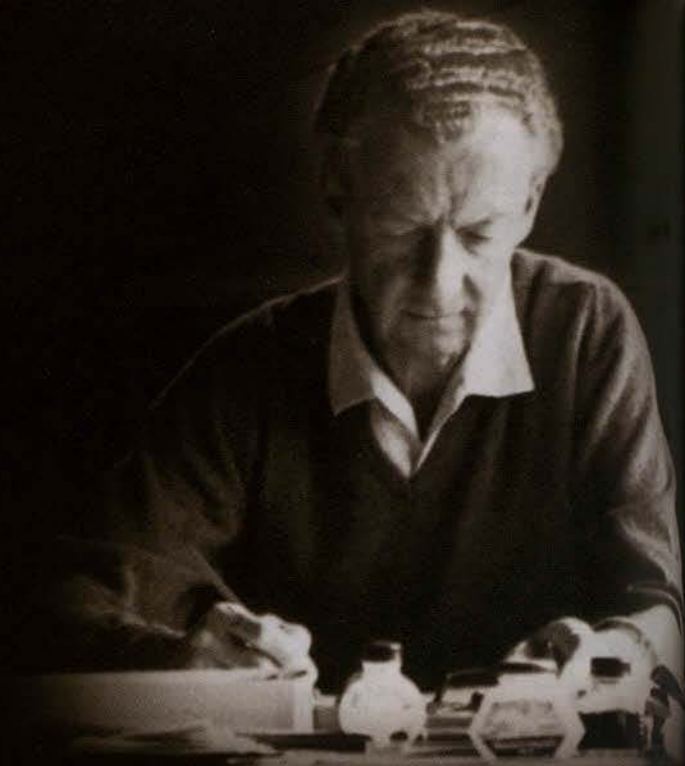
Jordi Figaró és un des-tacat instrumentista de cobla, que excel·leix tant com a flabioli com a tenora. A més, és un músic molt preparat i sensible, amb un ampli espectre d'interessos en la seva professió.

En el si de l'Any de la Tenora, acaba de promoure i n'ha estat eix un disc de característiques insòlites. Un producte que uneix el més definitori dels instruments de cobla, la tenora, amb el piano. Un maridatge que ja fa temps que ha demostrat la seva idoneïtat. En aquest sentit, el CD que ens ocupa ho confirma plenament. I a això hi han col·laborat factors tan indispensables com una tria intel·ligent de temes i, sobretot, una interpretació modelica.

El CD ofereix un recorregut que es caracteritza per la diversitat, per l'intent de mostrar les possibilitats del duet tenora-piano, amb obres de característiques molt diverses, i assolint una certa dimensió antològica. Des del concepte sardanístic més convencional amb la *Sardana del vailet* de Pep Ventura a la incursió més formalment arriscada—*Concertino da Camera* de Boliart—o les més indefinibles *Tres danses per a tenora i piano* de Marcel Casellas, passant per la mestria compositiva de la *Pastoral d'hivern* de Manuel Oltra.

Tot plegat configura un àmbit molt ric de matisos i de recursos que Jordi Figaró i Jordi Vilaprinçó condueixen amb un gran virtuosisme i que converteix aquest disc en una peça referenciadora d'una formació cambrística que té un àmbit de projecció molt obert i franc. ● J.C.C.

Liceu
2000
2001

AL FOYER DEL LICEU

Canticles de Benjamin Britten

“En ocasió de *Billy Budd*”

Abril 2001 dies 21 i 23, a les 20,30 h.

John Mark Ainsley, tenor
Leigh Melrose, baríton
Michael Chance, contratenor
Roger Vignoles, piano
Lucy Wakeford, arpa
Tim Carroll, director d'escena

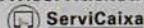
Els *Canticles* de Benjamin Britten formen un cicle que s'estén a través d'un llarg període de la seva vida, entre 1947 i 1974, poc abans de la seva mort. Les cinc peces («My beloved mine», «Abraham and Isaac», «Still falls the rain», «The journey of the Magi» i «The death of St. Narcisus») tenen en comú la seva temàtica religiosa, tot i que també són una delicada mostra d'algunes de les preocupacions obsessives

del seu autor, com és la mort. Eclèctics en la seva forma, a vegades adopten les maneres d'una sonata o d'una cantata en miniatura. A partir de textos d'Eliot, Sitwell i Chester, els *Canticles* de Britten serveixen per recordar al Foyer del Gran Teatre del Liceu l'habilitat d'aquest autor britànic per adaptar els processos abstractes de la composició a les seves finalitats expressives més concretes.

VENDA DE LOCALITATS

Venda d'entrades les 24 hores

www.serviticket.com

O bé al telèfon 902 33 22 11

Taquilles del Liceu:
La Rambla, 51-59
08002 Barcelona
De dilluns a divendres,
de 14 a 20,30 h.

Telèfon d'informació
93 485 99 13
www.liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu

BARCELONA (BARCELONÈS)

5 ABRIL	20,30 h	Auditori (Pol.)	Ensemble Organum. Dir.: Marcel Pérès. (Auditori XXI. Cicle Música religiosa).
	21 h	Fund. Thyssen	Montserrat Figueres, cant. Rolf Lislevand, llaüt, guitarra, tiorba. Cançons d'amor, de l'antiga Hespèria al casticisme goyesc. (Arrels & Memòria).
	21 h	Aud. Winterthur	Wolfgang Lehner, violoncel. Madeleine Stucky, piano. Rakhmàninov, Txaikovski, Glinka. (Festival de Música a L'Illa).
6 ABRIL	21 h	Auditori	OBC. Manuel Barrueco, guitarra. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. Stravinsky, Rodrigo, Guinjoan, Falla.
7 ABRIL	19 h	Palau	OSV. Cor Madrigal. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Núria Rial, soprano. Hakan Vramsmo, baríton. Dir.: Salvador Mas. <i>Rèquiem alemany</i> , de Brahms. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
8 ABRIL	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
11 ABRIL	20,30 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
17 ABRIL	20,30 h	Auditori (Pol.)	Plural Ensemble. Dir.: Luis Panisello. De Pablo. Schönberg. (Auditori XXI. Cicle Música contemporània).
	20,30 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
18 ABRIL	20 h	Catedral	Pedro Aguilar, orgue. María Pilar Olaizola, orgue. L'Orgue a quatre mans. Bach, Beethoven, Wesley, Langlais, Merkel. (L'orgue a la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	20 h	Cons. Municip.	Aula de Percussió del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Guinjoan, Xenakis, Llanas, Joaquín, Milhaud, Molas.
19 ABRIL	20,30 h	Auditori (Pol.)	Solistes de l'OBC. Joan Borràs, recitador. Dir.: Alfons Reverté. Debussy, Bartók, Stravinsky, Benguerel. (Auxitori XXI. Cicle Música contemporània).
20 ABRIL	19 h	Auditori (Pol.)	Aula de composició del Conservatori Municipal de Barcelona. Quartet Homs. Estrenes d'obres d'alumnes, Ravel. (Auditori XXI. Cicle de l'Aula a l'Auditori).
	20,30 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
	21 h	Auditori	OBC. Katerina Karnéus, mezzosoprano. Olaf Baer, baríton. Dir.: Lawrence Foster. Mozart, Adès, Mahler.
21 ABRIL	11 h	Auditori	Orquestra Barcelona Sinfonietta. Oriol Algueró, violí. Bernat Bofarull, viola. Dir.: Francesc Llongueres. Mozart. (Auditori XXI. Cicle Concerts en família).
	19 h	Palau	OSV. Peter Bacchus, flauta. Hélène Girauder, soprano. Dir.: Salvador Brotons. Falla, Bonet, Turina, Stravinsky. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
22 ABRIL	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet.
	17 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
	18 h	Palau	Albert Atenelle, piano. Antoni Besses, piano. P.A. Soler, Brahms, Bartók, Debussy, Messiaen, Lutoslawski. (Els Diumenges al Palau).
	18,30 h	Ate. Barcelonès	Sílvia Romera, piano. Schubert, Chopin, Massià. (A. Massià-Carbonell).
	21 h	Auditori	Orquestra del Kirov (Teatre Mariinsky de Sant Petersburg). Alexander Toradze, piano. Dir.: Valery Gergiev. Scriabin, Rakhmàninov, Stravinsky. (Ibercamera).
23 ABRIL	19 h	Palau	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. Serra, Martínez Comín, Oltra, Ventura, Bou, Toldrà. (Concert de Tarda al Palau).
24 ABRIL	21 h	Palau	Ensemble Unicorn. Dir.: Michael Posch. Landini, da Bologna, Còdex Rossi, L. da Firenze, G. da Firenze, Còdex Faenza, M. Pirero, anònims italians. (Euroconcert).
25 ABRIL	20 h	Cons. Municip.	Ensemble Obert. Dir.: Nacho de Paz. Lutoslawski, Boulez, Debussy, Schönberg, Guinjoan.

	20,30 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
	21 h	Fund. Thyssen	Rolf Lislevand, guitarra. Pedro Estevan, percussió. Santiago de Murcia, música mexicana. (Arrels & Memòria).
	21 h	Aud. Winterthur	Orquestra de Cambra Capella Istropolitana. Simon Dent, oboè. Respighi, Haydn, Sanmartini. (Festival de Música a L'Illa).
26 ABRIL	20,30 h	Auditori (Pol.)	Amsterdam Baroque Orchestra. Magdalena Kozena, mezzosoprano. Dir.: Ton Koopman. Bach, Händel. (Auditori XXI. Cicle Música religiosa).
27 ABRIL	22 h	Auditori (Pol.)	David Mengual Mosaic trio/nonet. Mengual. (Auditori XXI. Cicle Jazz).
28 ABRIL	19 h	Palau	Coral Polifònica de Puig-reig. Dir.: Ramon Noguera. J. Lamote de Grignon, Oltra, Casals, musical, gospel. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. Franz Peter Zimmermann, violí. Pablo Manuel Fernández, tuba. Dir.: Lawrence Foster. Elgar, Puértolas, Roussel.
	20,30 h	Liceu	<i>Billy Budd</i> , de Britten. Dir.: Antoni Ros Marbà.
	21 h	Pati Tarongers	Anna Maria Reverté, carilló. Jordi Figaró, tenora i flabiol. Elias, Peña Reverté, León, Carceller, Bach.
29 ABRIL	11 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
2 MAIG	21 h	Fund. Thyssen	Pierre Hantaï, clavicèmbal. <i>Variacions Goldberg</i> , BWV 988 de Bach. (Arrels & Memòria).
4 MAIG	19 h	Auditori (Pol.)	Ensemble vocal del Taller de Músics. Dir.: Ana Finger i Xevi García. Big Band del Taller de Músics. Dir.: Vicenç Martín. (Auditori XXI. Cicle de l'Aula a l'Auditori).
	21 h	Auditori	OBC. Dir.: Jerry Goldsmith. Música de cinema.
5 MAIG	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
7 MAIG	21 h	Palau	Alícia de Larrocha, piano. Granados. (Palau 100).
8 MAIG	21 h	Palau	I Musici. Corelli, Costanzi, Paisiello, Vivaldi. (Euroconcert).
11 MAIG	21 h	Auditori	OBC. Viktoria Mullova, violí. Dir.: Lawrence Foster. Enesco, Stravinsky, Dvorák.
12 MAIG	11 h	Auditori	Orquestra Barcelona Sinfonietta. Lluís Rodríguez Salvà, piano. Dir.: Francesc Llongueres. Haydn, Mozart. (Auditori XXI. Cicle Concerts en família).
	18 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	19 h.	Auditori	OBC. (Segona audició).
13 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	17 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	18 h	Palau	Orquesta Sinfónica de Castilla y León. Olatz Saitua, soprano. Dir.: Achim Fiedler. Martinu, Mahler. (Els Diumenges al Palau).
14 MAIG	19 h	Palau	Hisako Hiseki, piano. Granados, Falla. (Concert de Tarda al Palau).
	20,30 h	Liceu	Recital Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano.
15 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Fund. Thyssen	Manfredo Kraemer, Pablo Valetti, Xavier Díaz i Luca Guglielmi, dos violins, tiorba i clavicèmbal. Biber i contemporanis. (Arrels & Memòria).
16 MAIG	20 h	Catedral	Jordi Pajares, orgue. Bach, Reger, Messiaen. (L'orgue a la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
18 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	OBC. Radu Lupu, piano. Dir.: Christian Mandeal. Mozart, Beethoven, Berlioz.
19 MAIG	19 h	Palau	OSV. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Nària Rial, soprano. Marta Almajano, soprano. Francesc Garriga, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. Mozart. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).

	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
20 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet.
	18 h	Palau	Orq. Filharmònica Janáček d'Ostrava. Igor Ardasev, piano. Dir.: Petr Vronsky. Verdi, Rakhmàninov, Xostakóvitx. (Els Diumenges al Palau).
	18 h	Liceu	La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Solistes vocals. Dir.: Jordi Savall. Canti guerrieri e amorosi, de Monteverdi.
21 MAIG	19 h	Palau	Ballet Ensemble David Campos. Dir.: David Campos. (Concert de Tarda al Palau).
	20,30 h	Liceu	Recital María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano. Wolf-Ferrari, Ravel, Granados, Turina.
	21 h	Fund. Thyssen	J.P. Canihac, M. Kraemer, D. Lassalle i J. Borràs, cornetto, violí, sacabutx, fagot i orgue. (Arrels & Memòria).
22 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	Radu Lupu, piano. Schumann, Enescu, Brahms, Beethoven. (Ibercamera).
23 MAIG	21 h	Palau	Le Concert de l'Hostel Dieu. Stéphanie Révidat, soprano. J.C. Henry, contratenor. Jean-Baptiste Dumora, baríton. Dir.: Franck-Emmanuel Comte. Rameau. (Euroconcert).
24 MAIG	20,30 h	Liceu	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Anja Silja, soprano. Dir.: Bertrand de Billy. Bach/Schönberg, Schönberg, Brahms/Schönberg.
25 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
26 MAIG	20,30 h	Liceu	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Anja Silja, soprano. Dir.: Bertrand de Billy. Bach/Schönberg, Schönberg, Brahms/Schönberg.
27 MAIG	17 h	Liceu	Recital Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. Lied.
28 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	Symphonierorchester des Bayerischen Rundfunks. Dir.: Lorin Maazel. Ravel, Berlioz. (Ibercamera).
29 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
30 MAIG	20,30 h	Liceu	Recital Felicity Lott, soprano, i Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. Lachner, Schumann, Schäffer, Gounod, Rossini.
	21 h	Sta. M. del Mar	La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Raimon Panikkar, evangelista. Dir.: Jordi Savall. <i>Les set últimes paraules de Nostre Senyor a la Creu</i> de Haydn. (Arrels & Memòria).
31 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.

CAPELLADES (ANOIA)

7 ABRIL	21 h	Paper de Música	Joseph Banowetz, piano.
14 ABRIL	21 h	Paper de Música	Concert de professors del IX Curs Internacional de Música de Cambra. Rasvan Neculai, violoncel. Michele Chendimeno, violí. Marius Sima, violí. Viorel Tudor, viola. Suzanne Bradbury, piano. Castillo, Mendelssohn, Mozart, Turina.
15 ABRIL	12 h	Paper de Música	Concert d'alumnes del IX Curs Internacional de Música de Cambra.
13 MAIG	18 h	Paper de Música	Orquestra de Cambra de Naberejnie Chelny. Igor Boguslavski, viola. Anna Litvinenko, piano. Dir.: Igor Lerman. Mendelssohn, Händel, Xostakóvitx, Mozart, Beethoven.

CASTELDEFELS (BAIX LLOBREGAT)

21 ABRIL	21 h	Església	Coral Cantiga. Dir.: Josep Prats.
-----------------	------	----------	-----------------------------------

FOVERES (ALT EMPORDÀ)

26 MAIG	21 h	Teatre Jardí	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
----------------	------	--------------	--

GIRONA (GIRONÈS)

20 ABRIL	22 h	Aud. La Mercè	Caridad Hierrezuelo. Músiques de Cuba.
22 ABRIL	19 h	Aud. La Mercè	I Fagiolini of Oxford. Dir.: Robert Hollingworth. Madrigals, <i>inagelatas</i> i cançons del Renaixement espanyol i italià.
26 ABRIL	22 h	Aud. La Mercè	Conjunt Orquestral de Girona. Dir.: Cándid Rodríguez.
3 MAIG	22 h	Aud. La Mercè	Boris Berman, piano.
17 MAIG	22 h	Aud. La Mercè	Aly Bain & Phil Cunningham. Música celta.

LLEIDA (SEGRIÀ)

8 ABRIL	20 h	A. E. Granados	Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados. Dir.: M. Valdivieso.
10 MAIG	21,30 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
15 MAIG	21 h	A. E. Granados	María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.
24 MAIG	21 h	A. E. Granados	Virtuosos de Moscou. Dir.: Sabas Calvillo. Vivaldi, Toldrà, Turina, Falla.

REUS (BAIX CAMP)

8 MAIG	21 h	Teatre Fortuny	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
---------------	------	----------------	--

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

6 ABRIL	21,30 h	Teatre Principal	OSV. Cor Madrigal. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Lena Lootens, soprano. Hakan Vramsmo, baríton. Dir.: Salvador Mas. <i>Rèquiem alemany</i> , de Brahms.
2 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
3 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
4 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
6 MAIG	18 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
18 MAIG	21,30 h	Teatre Principal	OSV. Orfeo Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Núria Rial, soprano. Marta Almajano, soprano. Francesc Garrigosa, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. Mozart.

SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)

12 MAIG	22 h	Centre Cultural	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
----------------	------	-----------------	--

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

21 ABRIL	21 h	Centre Cultural	Ballet Nacional d'Holanda. Dir.: Wayne Eagling. (Fundació Caixa Terrassa).
	21,30 h	Esg. de St. Pere	Maria Nacy, orgue. Muffat, Bach, autors catalans contemporanis.
26 ABRIL	21 h	Centre Cultural	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Ofèlia Sala, soprano. Carles Cosías, tenor. Dir.: Elisabeth Attl. Mozart, Wagner, Verdi. (Fundació Caixa Terrassa).
13 MAIG	19 h	Centre Cultural	Xavier Coll, guitarra. Montserrat Gascón, flauta. Kahtxaturian, llibert.
24 MAIG	21 h	Centre Cultural	Orquestra Vivaldi de Moscou. Svetlana Bezrodnaya, concertino-directora. Vivaldi, Haydn, Mendelssohn, Offenbach. (Fundació Caixa Terrassa).

EL VENDRELL (BAIX Penedès)

14 ABRIL	22,30 h	Aud. Pau Casals	Shamtime. Jazz.
-----------------	---------	-----------------	-----------------

Benvinguts al Palau, amics

Recepció domiciliària de les publicacions i programes de la Fundació i del Palau.

Liurament de la Targeta d'Identificació com a "Amic del Palau".

Prioritat i reserva d'entrades en els concerts organitzats per la Fundació.

Descompte del 25% en 4 entrades per a un concert determinat, organitzat per la Fundació.

Visites gratuïtes a les instal·lacions del Palau.

Descompte del 10% a la botiga "Les Muses del Palau".

Assistència gratuïta a determinats assaigs generals.

Descompte del 40% en la subscripció anual a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana".

Menció nominativa a la "Memòria" de la Fundació i al programa de cloenda.

Palau de la Música Catalana Barcelona

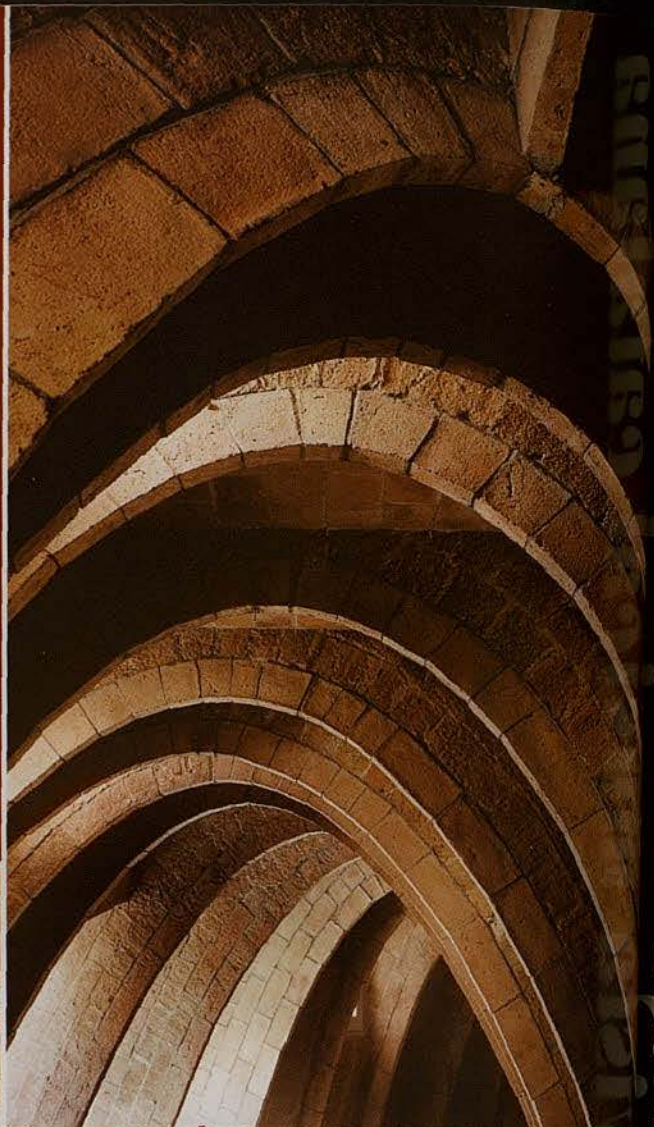
Només per 6.000 ptes. anuals, pots fer-te "Amic del Palau" i gaudir de tots aquests avantatges.
Truca al 93 295 72 00 i informa-te'n

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Espai
Gaudí

El Pis de
La Pedrera

**Veure, viure i entendre
l'arquitectura de
Antoni Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí, La Pedrera.
Provença 261-265. 08008 Barcelona.**

Horari:
Tots els dies de la setmana,
de 10 a 20 h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5530
Fax: +34 93 484 8840
<http://www.caixacat.es/cccl/>

Centre Cultural CAIXA CATALUNYA